

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.10.2021
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandofilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og om ændring af direktiv 2014/59/EU

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Forslaget til ændring af direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet eller CRD) er en del af en lovgivningspakke, der også omfatter ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen eller CRR)¹.

Som reaktion på den globale finanskrisen i 2008-2009 ("finanskrisen") gennemførte Unionen væsentlige reformer af tilsynsrammerne for banker for at øge disses modstandsdygtighed og derved bidrage til at forhindre, at en lignende krise ville opstå på ny. Disse reformer var i vid udstrækning baseret på internationale standarder vedtaget af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS)² siden 2010. Standarderne kaldes tilsammen Basel III-standarderne, Basel III-reformerne eller Basel III-rammen³.

De globale standarder, som BCBS har udviklet, er blevet stadig vigtigere som følge af banksektorens stadig mere globale og indbyrdes forbundne karakter. En globaliseret banksektor fremmer international handel og internationale investeringer, men skaber også mere komplekse finansielle risici. Uden ensartede globale standarder kunne bankerne vælge at etablere deres aktiviteter inden for den jurisdiktion, der har de mest lempelige regulerings- og tilsynsordninger. Dette kunne føre til et reguleringsmæssigt kapløb mod bunden for at tiltrække bankvirksomheder og samtidig øge risikoen for finansiell ustabilitet på globalt plan. International koordinering af globale standarder begrænser i vid udstrækning denne form for risikobetonet konkurrence og er af afgørende betydning for at kunne bevare finansiell stabilitet i en globaliseret verden. Globale standarder gør desuden tilværelsen lettere for internationalt aktive banker — herunder et betragteligt antal EU-banker — idet de garanterer, at der anvendes stort set de samme regler i de vigtigste finansielle knudepunkter i hele verden.

EU har været en central fortaler for internationalt samarbejde på bankreguleringsområdet. Det første sæt reformer efter krisen, som er en del af Basel III-rammen, er blevet gennemført i to trin:

- i juni 2013 med vedtagelsen af CRR⁴ og CRD IV⁵
- i maj 2019 med vedtagelsen af forordning (EU) 2019/876⁶, også kaldet CRR II, og direktiv (EU) 2019/878, også kaldet CRD V⁷.

¹ COM(2021) 664 final.

² Medlemmerne af BCBS består af centralbanker og banktilsynsmyndigheder fra 28 jurisdiktioner i hele verden. For så vidt angår EU-medlemsstaterne er Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene samt Den Europæiske Centralbank medlemmer af Baselkomiteen. Europa-Kommissionen og EBA deltager i BCBS' møder som observatører.

³ Den konsoliderede Basel III-ramme findes på <https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm>.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 321 af 26.6.2013, s. 6).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012.

De reformer, der er gennemført hidtil, har fokuseret på at øge kvaliteten og kvantiteten af den lovpligtige kapital, som bankerne skal besidde til dækning af potentielle tab. De har desuden haft til formål at reducere overdreven gearing hos bankerne, øge bankernes modstandsdygtighed over for kortsigtede likviditetschok, mindske deres afhængighed af kortfristet finansiering og deres koncentrationsrisiko og imødegå "too big to fail"-problemer⁸.

De nye regler har dermed styrket kriterierne vedrørende kapital, der kvalificeres som lovpligtig kapital, ligesom minimumskapitalkravene er blevet sat op, og der er indført nye krav vedrørende kreditværdijusteringsrisiko⁹ og eksponeringer mod centrale modparter¹⁰. Der er desuden indført en række nye tilsynsforanstaltninger: et minimumskrav til gearingsgrad, en kortsigtet likviditetsgrad (kendt som likviditetsdækningsgraden), en langsigtet stable funding ratio (kendt som net stable funding ratio), grænser for store eksponeringer¹¹ og makroprudentielle kapitalbuffere¹².

Takket være dette første sæt EU-reformer¹³ er EU's banksektor blevet betydeligt mere modstandsdygtig over for økonomiske chok og var, da covid-19-krisen satte ind, i en betydeligt mere stabil forfatning, end den var i ved finanskrisens begyndelse.

Tilsynsmyndighederne og lovgiverne gennemførte desuden midlertidige hjælpeforanstaltninger i starten af covid-19-krisen. I sin fortolkende meddelelse om anvendelsen af de regnskabs- og tilsynsmæssige rammer til at fremme banklångivningen i EU — støtte til virksomheder og husholdninger under covid-19 af 28. april 2020¹⁴ bekræftede Kommissionen den fleksibilitet, der er indbygget i tilsyns- og regnskabsreglerne, som fremhævet af de europæiske tilsynsmyndigheder og internationale organer. På dette grundlag vedtog medlovgiverne i juni 2020 midlertidige ændringer af visse specifikke aspekter af tilsynsrammen — den såkaldte "CRR-quick fix-pakke"¹⁵. Sammen med resolute penge- og finanspolitiske foranstaltninger¹⁶ hjalp dette bankerne til at fortsætte långivningen til husholdninger og virksomheder under pandemien. Dette bidrog igen til at afbøde det økonomiske chok¹⁷, som pandemien foranledigede.

Mens det gennemsnitlige kapitalniveau i EU's banksystem nu overordnet anses for at være tilfredsstillende, er nogle af de problemer, der blev identificeret i kølvandet på finanskrisen, endnu ikke blevet løst. Analyser foretaget af EBA og ECB har vist, at de kapitalkrav, som

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger.

⁸ Se <https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm>.

⁹ Kreditværdijusteringsfaktoren er en regnskabsmæssig justering af prisen på et derivat med henblik på at tage højde for modpartskreditrisiko.

¹⁰ Dette var de eneste væsentlige ændringer i den del af standarderne, der vedrører risikobaserede kapitalkrav, der blev indført som led i første fase af Basel III-reformen.

¹¹ Et minimumskrav vedrørende grænser for store eksponeringer var allerede en del af EU-lovgivningen, men var et nyt element i Baselstandarderne.

¹² Nærmere bestemt kapitalbevaringsbufferen (CCB), den kontracykliske kapitalbuffer (CCyB), den systemiske buffer (SRB) og kapitalbuffere for globale og andre systemisk vigtige banker (henholdsvis G-SII og O-SII).

¹³ Disse første sæt reformer er også blevet gennemført i de fleste jurisdiktioner verden over, hvilket fremgår af den attende statusrapport om vedtagelsen af Baselregelsættet, som blev offentliggjort i juli 2020 (se <https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm>).

¹⁴ Se https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

¹⁵ Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=DA>.

¹⁶ ESBR har indsamlet en omfattende liste over sådanne foranstaltninger — se "[Policy measures in response to the COVID-19 pandemic](#)".

¹⁷ ECB viste i sin covid-19-sårbarhedsanalyse, som blev offentliggjort i juli 2020, at de største banker i euroområdet ville have tilstrækkelig kapital til at modstå en kortvarig dyb recession, og at antallet af banker med utilstrækkelige kapitalressourcer i tilfælde af en mere alvorlig recession ville være begrænset (se https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

EU's banker har beregnet ved hjælp af interne modeller, har været kendetegnet ved betydelige indbyrdes forskelle, der ikke kan begrundes i forskelle i de underliggende risici, og som i sidste ende underminerer deres kapitalprocenters pålidelighed og sammenlignelighed. Dertil kommer, at den manglende risikofølsomhed i kapitalkravene som beregnet ved hjælp af standardmetoder resulterer i utilstrækkelige eller urimeligt høje kapitalkrav for visse finansielle produkter eller aktiviteter (og dermed for bestemte forretningsmodeller, der primært er baseret herpå). I december 2017 nåede man i BCBS til enighed om et endeligt sæt reformer¹⁸ af de internationale standarder med det formål at løse disse problemer. G20-finansministrene og -centralbankcheferne hilste i marts 2018 disse reformer velkommen og bekræftede gentagne gange deres tilsagn om fuldstændig, rettidig og konsekvent gennemførelse heraf. I 2019 meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at fremsætte et lovgivningsforslag med henblik på gennemførelse af disse reformer i EU's tilsynsramme¹⁹.

Det forberedende arbejde med dette forslag er blevet forsinket af covid-19-pandemien. Forsinkelsen afspejlede BCBS' beslutning af 26. marts 2020 om at forlænge de tidligere aftalte frister for gennemførelsen af de sidste elementer i Basel III-reformen med ét år.²⁰

På baggrund af ovenstående er der to overordnede målsætninger med dette lovgivningsinitiativ: at bidrage til den finansielle stabilitet og at bidrage til en stabil finansiering af økonomien i forbindelse med genopretningen efter covid-19-krisen. Disse overordnede målsætninger kan inddeles i fire mere specifikke mål:

- 1) at styrke de risikobaserede kapitalkravsregler uden betydelige stigninger i kapitalkravene som helhed
- 2) at sætte øget fokus på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici) i tilsynsrammen
- 3) at harmonisere tilsynsbeføjelser og -værktøjer yderligere og
- 4) at nedbringe bankernes administrative omkostninger i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger og forbedre adgangen til bankernes tilsynsdata.

1) Styrkelse af de risikobaserede kapitalkravsregler

Den midlertidige økonomiske stresssituation har ikke ændret ved behovet for at gennemføre denne strukturreform. Det er nødvendigt at fuldføre reformen for at håndtere de udestående problemstillinger, styrke EU-bankernes finansielle soliditet yderligere, klæde dem bedre på til at understøtte økonomisk vækst og modstå potentielle fremtidige kriser og lette sammenligneligheden af kapitalniveauerne bankerne imellem. Gennemførelsen af de sidste Basel III-elementer er også nødvendig for at give institutterne den nødvendige reguleringsmæssige sikkerhed og fuldføre en reform af tilsynsrammen, som har stået på i et årti.

Endelig er fuldførelsen af reformen i overensstemmelse med EU's engagement i reguleringssamarbejdet på internationalt plan og de konkrete foranstaltninger, som nogle af EU's partnere har bebudet eller allerede har truffet for at gennemføre reformen rettidigt og korrekt.

2) Øget fokus på ESG-risici i tilsynsrammen

¹⁸ Se <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>.

¹⁹ Se https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269.

²⁰ Nærmere bestemt til den 1. januar 2023 som startdato for anvendelsen og til den 1. januar 2028 for fuld anvendelse af de sidste elementer i reformen.

Et andet, lige så vigtigt reformbehov udspringer af Kommissionens igangværende arbejde med overgangen til en bæredygtig økonomi. Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt²¹ og Kommissionens meddelelse om realisering af EU's klimamål for 2030 ("Fit for 55")²² beskriver i tydelige vendinger Kommissionens tilsagn om at omdanne EU's økonomi til en bæredygtig økonomi og samtidig håndtere de uundgåelige konsekvenser af klimaændringerne. Kommissionen bebudede tillige en strategi for bæredygtig finansiering²³, som bygger på tidligere initiativer og rapporter, såsom handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst²⁴ og rapporterne fra Den Tekniske ekspertgruppe for Bæredygtig Finansiering²⁵, men styrker Kommissionens indsats på dette område for at bringe den i overensstemmelse med de ambitiøse mål for den europæiske grønne pagt.

Omstillingen til Kommissionens bæredygtighedsmål kræver en hidtil uset finansieringsindsats for at afbøde og tilpasse sig klimaændringerne, genopbygge naturkapitalen og styrke modstandsdygtigheden og den sociale kapital mere generelt. Offentlige midler alene vil ikke være nok. Det er nødvendigt med øgede private investeringer i omstillingen til en bæredygtig, kulstofneutral, cirkulær og retfærdig økonomi med henblik på at sikre, at de ressourcer, der anslås at ville være nødvendige for at nå disse mål, er til rådighed. Kommissionens strategi for grøn finansiering har til formål at gøre grøn og bæredygtig finansiering til en hjørnesten i det finansielle system. Bankbaseret formidling vil derfor spille en særligt vigtig rolle i finansieringen af omstillingen til en mere bæredygtig økonomi. Samtidig kan denne omstilling formodes at ville indebære risici for bankerne, som de vil skulle styre på rette vis for at sikre, at risiciene for den finansielle stabilitet minimeres. Det er her, der er behov for tilsynsmæssig regulering, og her, denne regulering kan spille en meget vigtig rolle. Dette anerkendtes i EU-strategien, hvor man også fremhævede behovet for at sikre en bedre integrering af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici) i EU's tilsynsramme. De nuværende lovkrav alene skaber ikke tilstrækkelige incitamenter til en systematisk og ensartet styring af ESG-risici i bankerne.

3) *Yderligere harmonisering af tilsynsbeføjelser og -værktøjer*

Et andet fokusområde er korrekt håndhævelse af tilsynsreglerne. Tilsynsmyndighederne må nødvendigvis råde over de fornødne værktøjer og beføjelser til dette formål (f.eks. beføjelser til at meddele tilladelse til banker og godkende deres aktiviteter, vurdere egnetheden af deres ledelse eller pålægge dem sanktioner, hvis de overtræder reglerne). Mens EU-lovgivningen sikrer et minimumsniveau for harmonisering, er der stor forskel på tilsynsværktøjerne og -procedurerne medlemsstaterne imellem. Dette fragmenterede reguleringsmæssige landskab for så vidt angår de beføjelser og værktøjer, tilsynsmyndighederne har til rådighed, og anvendelsen heraf i de forskellige medlemsstater underminerer de lige konkurrencevilkår i det indre marked og sår tvivl om, hvorvidt EU's banker styres på forsvarlig og forsigtig vis, og om tilsynet med dem. Dette problem er særlig akut i forbindelse med bankunionen. Forskelle på tværs af 21 forskellige retssystemer forhindrer, at Den Fælles Tilsynsmekanisme (FTM) kan varetage sine tilsynsfunktioner på en virkningsfuld og effektiv måde. Derudover er grænseoverskridende bankkoncerner nødsaget til at håndtere en række forskellige procedurer for det samme tilsynsmæssige spørgsmål, hvilket øger deres administrative omkostninger unødigt.

²¹ Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640>.

²² Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN>.

²³ Se COM(2021) 390 final.

²⁴ See <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>.

²⁵ Se https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

4) *Nedbringelse af bankernes administrative omkostninger i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger og bedre adgang til bankernes tilsynsdata*

Dette forslag er også nødvendigt for yderligere at styrke markedsdisciplinen. Det er endnu et vigtigt redskab til at sikre, at investorerne kan varetage deres rolle med at overvåge bankernes adfærd. For at kunne gøre dette skal de have adgang til de nødvendige oplysninger. De nuværende vanskeligheder, der er forbundet med adgangen til tilsynsoplysninger, hindrer markedsdeltagere i at få adgang til de oplysninger, de har brug for, om bankernes tilsynsforhold. Dette gør i sidste ende tilsynsrammen for banker mindre virkningsfuld og sår potentielt tvivl om banksektorens modstandsdygtighed, navnlig i perioder med stress. Forslaget har derfor til formål at centralisere fremlæggelsen af tilsynsoplysninger med henblik på at lette adgangen til tilsynsdata og sammenligneligheden i hele sektoren. Centraliseringen af fremlæggelsen af oplysninger i ét fælles adgangspunkt oprettet af EBA har tillige til formål at mindske den administrative byrde for institutter, navnlig små og ikkekomplekse institutter.

Et andet tværsektorielt mål, som giver en robust EU-ramme for tredjelandskoncerner, der leverer banktjenester i EU, har fået en ny dimension efter brexit. Oprettelse af tredjelandsfilialer (TCB'er) er i bund og grund helt underlagt national lovgivning og er kun i meget begrænset omfang harmoniseret ved CRD. Det fremgår af den seneste rapport fra EBA²⁶ til EU-institutionerne, at det nuværende uensartede reguleringsmæssige landskab dels giver TCB'er betydelige muligheder for regel- og tilsynsarbitrage ved udøvelsen af deres bankvirksomhed, dels fører til manglende tilsyn og øgede risici for den finansielle stabilitet i EU.

Tilsynsmyndighederne mangler ofte de oplysninger og beføjelser, de behøver for at kunne håndtere disse risici på behørig vis. Manglen på fælles tilsynsmæssige og ledelsesmæssige krav og detaljerede tilsynsrapporteringskrav samt den utilstrækkelige udveksling af oplysninger mellem de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med en tredjelandskoncerns forskellige enheder/aktiviteter, skaber blinde vinkler. EU er den eneste større jurisdiktion, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed ikke har et fuldstændigt overblik over aktiviteterne i tredjelandskoncerner, der opererer gennem både datterselskaber og filialer. Disse mangler skaber ikke blot risici for den finansielle stabilitet og markedintegriteten i EU, men har også konsekvenser i forhold til lige konkurrencevilkår for tredjelandskoncerner, der opererer på tværs af forskellige medlemsstater, samt for banker med hovedsæde i EU.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Der følges med en række elementer i CRD- og CRR-forslagene op på den indsats, der er gjort på internationalt plan eller af EBA, mens andre tilpasninger af tilsynsrammen er blevet nødvendige på grund af de praktiske erfaringer, der er gjort siden gennemførelsen i national lovgivning og anvendelsen af CRD, bl.a. inden for rammerne af Den Fælles Tilsynsmekanisme.

Med forslaget indføres der ændringer i den nuværende lovgivning, som bringer denne i fuld overensstemmelse med gældende regler inden for tilsynsmæssig regulering af og tilsyn med banker. Revisionen af CRR og CRD har til formål at afslutte gennemførelsen af Basel III-

²⁶ EBA/REP/2021/20. Ved CRD pålægges EBA at rapportere om eventuel regelarbitrage som følge af den aktuelle forskelligartede behandling af TCB'er. Der gøres i rapporten status over de nationale ordninger for TCB'er, og det bekræftes, at der fortsat er betydelige forskelle på, hvordan disse filialer behandles på nationalt plan, og på omfanget af værtslandets tilsynsførendes involvering.

reformen i EU og indføre de foranstaltninger, der er nødvendige for yderligere at styrke banksektorens modstandsdygtighed.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Der er gået næsten ti år, siden EU's stats- og regeringschefer blev enige om at oprette en bankunion; to søjler i bankunionen — fælles tilsyn og afvikling — er på plads og hviler på et solidt fundament bestående af et fælles regelsæt for alle institutter i EU.

Dette forslag har til formål at sikre, at der også fremover vil være et fælles regelsæt for alle institutter i EU, såvel i som uden for bankunionen. De overordnede mål med dette initiativ, som beskrevet ovenfor, er i fuld overensstemmelse med EU's grundlæggende mål om at fremme finansiell stabilitet, reducere sandsynligheden for og begrænse omfanget af støtte fra skatteyderne i tilfælde af afvikling af et institut og bidrage til harmonisk og bæredygtig finansiering af økonomisk aktivitet, som er befordrende for et højt niveau af konkurrencedygtighed og forbrugerbeskyttelse.

Endelig supplerer initiativet, med anerkendelsen af ESG-relaterede risici og indarbejdelsen af ESG-elementer i tilsynsrammen, EU's mere overordnede strategi for et mere bæredygtigt og modstandsdygtigt finansielt system.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget indebærer foranstaltninger til at skabe den fornødne ramme for optag og udøvelse af samt tilsyn med bankvirksomhed i Unionen, idet formålet er at sikre det indre markeds stabilitet. Et af grundelementerne i EU's finansielle system er, at bankvæsenet i dag tegner sig for størstedelen af finansieringen i det indre marked. Unionen har et klart mandat til at handle på området det indre marked, og retsgrundlaget består af de relevante artikler i traktaten²⁷, som Unionens beføjelser på dette område er baseret på.

De foreslåede ændringer er baseret på samme retsgrundlag som de retsakter, der ændres, dvs. artikel 114 i TEUF for forslaget til forordning om ændring af CRR og artikel 53, stk. 1, i TEUF for forslaget til direktiv om ændring af CRD.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Retsgrundlaget henhører under det indre marked, som anses for at være et område med delt kompetence, jf. artikel 4 i TEUF. De fleste af de foranstaltninger, der overvejes, består i ajourføring og ændring af eksisterende EU-retsfor skrifter og vedrører som sådan områder, hvor Unionen allerede har udøvet sin kompetence og ikke har til hensigt at ophøre med at udøve denne kompetence. Nogle få foranstaltninger (navnlig dem, der ændrer CRD) har til formål at indføre en yderligere grad af harmonisering med henblik på konsekvent at nå de mål, der er fastsat i direktivet.

Eftersom de foreslåede foranstaltninger har til formål at supplere allerede eksisterende EU-retsakter, kan målene bedre nås på EU-plan end gennem forskellige nationale initiativer. Nationale foranstaltninger med det formål f.eks. at gennemføre regler med iboende elementer

²⁷

De relevante traktatartikler, som giver Unionen beføjelser til at vedtage foranstaltninger, er dem, der vedrører etableringsfriheden (navnlig artikel 53 i TEUF), den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 59 i TEUF) og tilnærmelsen af retsfor skrifter, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion (artikel 114 i TEUF).

af et internationalt fodaftryk — såsom en global standard som Basel III eller bedre håndtering af ESG-relaterede risici — i gældende lovgivning ville ikke være lige så effektive med hensyn til at sikre finansiell stabilitet som EU-regler. For så vidt angår tilsynsforanstaltninger, fremlæggelse af oplysninger og tredjefilialer ville resultatet af udelukkende at basere arbejdet på nationale initiativer kunne blive mindre gennemsigthed og øgede arbitrageomkostninger, hvilket potentielt kunne føre til konkurrenceforvridning og påvirke kapitalstrømmene. Desuden ville vedtagelse af nationale foranstaltninger være en udfordring rent juridisk, eftersom CRR allerede regulerer bankspørgsmål, herunder risikovægte, indberetning og fremlæggelse af oplysninger og andre CRR-relaterede krav.

At ændre CRR og CRD vurderes derfor at være den bedste løsning. På denne måde sikres den rette balance mellem harmonisering af regler og opretholdelse af national fleksibilitet, hvor dette er absolut nødvendigt, uden at der lægges hindringer i vejen for det fælles regelsæt. Ændringerne ville yderligere befordre ensartet anvendelse af de tilsynsmæssige krav og konvergens i tilsynspraksis og sikre lige konkurrencevilkår i hele det indre marked for banktjenester. Dette er særlig vigtigt i banksektoren, hvor mange kreditinstitutter driver virksomhed på tværs af EU's indre marked. Tæt samarbejde og fuld tillid inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme (FTM) og hos tilsynskollegierne og de kompetente myndigheder uden for FTM er afgørende for at sikre et effektivt tilsyn med kreditinstitutter på konsolideret niveau. Disse mål kan ikke nås med nationale regler.

- **Proportionalitetsprincippet**

Proportionaliteten har været en integreret del af den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget. De foreslåede ændringer på diverse reguleringsområder er blevet vurderet individuelt i forhold til proportionalitetsmålet. Desuden er den manglende proportionalitet i de eksisterende regler blevet vurderet på en række områder, ligesom der er analyseret specifikke muligheder for at mindske den administrative byrde og complianceomkostningerne for mindre institutter.

F.eks. er de ændringer, hvormed der indføres krav til bankerne om forudgående underretning om hændelser af tilsynsmæssig relevans, omfattet af væsentlighedstærskler, under hvilke hændelser ikke skal indberettes. I henhold til den nye ramme for tredjefilialer er filialer, der betragtes som små og mindre risikable (klasse 2-tredjefilialer) underlagt forholdsmæssigt mindre strenge tilsyns- og indberetningskrav. Endelig er de nye krav til forudgående vurdering af egnethed og hæderlighed blevet kalibreret til kun at omfatte store finansielle institutter.

- **Valg af retsakt**

Det foreslås, at foranstaltningerne gennemføres ved at ændre CRR og CRD ved henholdsvis en forordning og et direktiv. De foreslåede foranstaltninger henviser således til eller videreudvikler allerede eksisterende bestemmelser, der er indbygget i nævnte juridiske instrumenter (dvs. rammen for beregning af risikobaserede kapitalkrav, beføjelser og værktøjer, som stilles til rådighed for tilsynsmyndighederne i hele Unionen).

Nogle af de foreslåede ændringer i CRD, som påvirker sanktionsbeføjelserne, ville sikre medlemsstaterne en vis fleksibilitet med hensyn til opretholdelse af bestemte regler, når direktivet gennemføres i national ret.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Kommissionen har taget en række skridt og gennemført diverse initiativer for at vurdere, om den nuværende tilsynsramme for bankvirksomhed i EU og gennemførelse af de resterende internationale standarder udgør et tilstrækkeligt grundlag til at bidrage til at sikre, at EU's banksystem er stabilt og modstandsdygtigt over for økonomiske chok og fortsat er en bæredygtig kilde til stabil finansiering af EU's økonomi.

Kommissionen indhentede interessenteres synspunkter vedrørende specifikke emner i relation til kreditrisiko, operationel risiko, markedsrisiko, kreditværdijusteringsrisiko og værdipapirfinansieringstransaktioner samt den nedre grænse for output (outputgulvet). Ud over disse elementer vedrørende gennemførelsen af Basel III har Kommissionen også indhentet input vedrørende visse andre aspekter med henblik på at sikre konvergerende og konsekvent tilsynspraksis i hele Unionen og lette institutternes administrative byrde.

Forud for en offentlig høring, som blev gennemført fra oktober 2019 til starten af januar 2020²⁸, var der blevet gennemført en første sonderende høring i foråret 2018²⁹ med det formål at indhente en udvalgt gruppe af interessenteres foreløbige holdning til den internationale aftale. Resultaterne af de to høringer er taget i betragtning ved udarbejdelsen af det lovgivningsinitiativ, der ledsager konsekvensanalysen.

Alle ovennævnte initiativer har klart dokumenteret behovet for at ajourføre og supplere de nuværende regler med henblik på i) yderligere at mindske risiciene i banksektoren og ii) at øge institutternes evne til at kanalisere tilstrækkelig finansiering til økonomien.

Bilag 2 til konsekvensanalysen indeholder et resumé af høringerne.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen trak på ekspertisen hos EBA, som udarbejdede en konsekvensanalyse af færdiggørelsen af Basel III-reformen³⁰. Kommissionens tjenestegrene tog tillige ECB's makroøkonomiske analyse i betragtning. Med denne analyse, som præsenteres i konsekvensanalysen, ajourføres den tidligere makroøkonomiske analyse, som blev offentliggjort i december 2019.

- **Konsekvensanalyse³¹**

Man gennemgik i konsekvensanalysen — foruden udgangsscenariet, dvs. ingen EU-foranstaltninger — en række politiske løsningsmodeller på tværs af fire centrale

²⁸ Se https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-public-consultation_da.

²⁹ Se https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en.

³⁰ EBA fremlagde i sin rapport, som blev offentliggjort i december 2020, virkningerne for den samme stikprøve bestående af 99 banker, men baseret på data fra andet kvartal 2018, som blev anvendt i deres tidligere konsekvensanalyse. Fra andet kvartal 2018 til fjerde kvartal 2019 faldt den samlede stigning i minimumskapitalkravene med over 5 procentpoint (dvs. fra + 24,1 % til + 18,5 %), mens kapitalunderskuddet i disse banker blev mere end halveret (fra 109,5 mia. EUR til 52,2 mia. EUR).

³¹ SWD(2021) 321 (RIA). Konsekvensanalysen omfattede ikke en vurdering af forslaget om tredjelandfilialer, idet EBA's rapport, som analysen er baseret på, blev offentliggjort den 23. juni 2021. En vurdering af forslagets virkninger baseret på EBA's rapport er medtaget i denne begrundelse som en del af afsnittet om tredjelandfilialer.

politikdimensioner. Som det fremgår af simuleringsanalysen og den makroøkonomiske model i konsekvensanalysen, forventes gennemførelse af den foretrukne løsning, under hensyntagen til alle foranstaltningerne i forslaget, efter den påtænkte overgangsperiode at ville føre til en vægtet gennemsnitlig stigning i minimumskapitalkravene for EU's banker på + 6,4 % til + 8,4 % på lang sigt (inden udgangen af 2030). På mellemlang sigt (i 2025) forventes stigningen at ville ligge et sted mellem + 0,7 % og + 2,7 %.

Ifølge skøn fremlagt af EBA kunne disse virkninger føre til, at et begrænset antal store EU-banker (10 ud af de 99 banker, der indgik i stikprøven) kollektivt ville skulle rejse yderligere kapitalgrundlag (mindre end 27 mia. EUR for de 10 banker) for at opfylde de nye minimumskapitalkrav i henhold til den foretrukne løsning. For at sætte dette beløb i perspektiv besad de 99 banker, der indgik i stikprøven (og som tegner sig for 75 % af EU's bankaktiver), lovpligtig kapital til en samlet værdi af 1 414 mia. EUR i slutningen af 2019 og havde i 2019 tilsammen et overskud på 99,8 mia. EUR.

Bankerne ville ganske vist have engangsadministrations- og driftsomkostninger i forbindelse med gennemførelsen af ændringerne i reglerne, men de forenklinger, der følger af flere af de foretrukne løsninger (f.eks. afskaffelse af metoder med interne modeller), forventes at ville mindske de tilbagevendende omkostninger i forhold til i dag.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Dette initiativ tager sigte på at fuldføre EU's gennemførelse af de internationale tilsynsstandards for banker, som BCBS vedtog mellem 2017 og 2020. Med initiativet ville EU's gennemførelse af Basel III-reformen, som blev iværksat af Baselkomitéen i kølvandet på finanskrisen, blive fuldført. Denne reform var i sig selv en omfattende revision af den tilsynsramme, der blev anvendt før og under finanskrisen, nemlig Basel II-regelsættet (i EU blev dette regelsæt gennemført ved direktiv 2006/48/EF, dvs. det oprindelige kapitalkravsdirektiv). Kommissionen brugte resultaterne af BCBS' omfattende gennemgang af tilsynsrammen, tillige med input fra EBA, ECB og andre interessenter, til at sikre sig et informeret grundlag for sit gennemførelsesarbejde. Der er i afventning af gennemførelsen af de endelige Basel III-reformer i EU endnu ikke foretaget en formålstjenlighedsanalyse eller en Refit-evaluering.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen har forpligtet sig til et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og har undertegnet en lang række menneskerettighedskonventioner. Hvad det angår burde forslaget ikke få umiddelbar indvirkning på disse rettigheder, som de er nedfældet i de primære FN-menneskerettighedskonventioner, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som er en integreret del af EU-traktaterne, og den europæiske menneskerettighedskonvention.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Det forventes, at de foreslåede ændringer tidligst vil begynde at træde i kraft i 2023. Ændringerne hænger tæt sammen med andre bestemmelser i CRR og CRD, som allerede er

trådt i kraft og er blevet overvåget siden 2014 og, for så vidt angår de foranstaltninger, der blev indført med pakken om risikobegrænsende foranstaltninger, siden 2019.

BCBS og EBA vil fortsat indsamle de nødvendige data til overvågning af de vigtigste målekriterier (kapitalprocenter, gearingsgrad, likviditetsforanstaltninger). Dette vil give mulighed for en fremtidig evaluering af virkningerne af de nye politikværktøjer. Regelmæssig gennemførelse af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og stresstestning vil også gøre det lettere at overvåge virkningerne af de nye foreslåede foranstaltninger for de berørte institutter og vurdere, hvorvidt der med den foreslåede fleksibilitet og proportionalitet tages tilstrækkeligt hensyn til mindre institutters karakteristika. Dertil kommer, at EBA sammen med Den Fælles Tilsynsmekanisme og de nationale kompetente myndigheder er i færd med at udvikle et integreret indberetningsværktøj (EUCLID), som forventes at ville være et nyttigt instrument til at overvåge og evaluere virkningen af reformerne. Endelig vil Kommissionens tjenestegrene fortsat deltage i BCBS' arbejdsgrupper og den fælles taskforce nedsat af Den Europæiske Centralbank (ECB) og EBA, som overvåger dynamikken i institutternes kapitalgrundlag og likviditetspositioner henholdsvis på globalt plan og i EU.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Det vurderes ikke at være nødvendigt med forklarende dokumenter.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

De kompetente myndigheders uafhængighed

Den seneste udvikling har vist, at der er behov for klarere og mere operationelle bestemmelser om princippet om de kompetente myndigheders uafhængighed. Artikel 4 ændres derfor for at præcisere, hvordan medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheders, herunder deres medarbejders og ledelsesorganers, uafhængighed bevares. Der indføres minimumskrav med henblik på at forebygge interessekonflikter i forbindelse med de tilsynsopgaver, der varetages af de kompetente myndigheder, deres medarbejdere og deres ledelsesorganer, og EBA gives beføjelser til at udarbejde retningslinjer i denne henseende under hensyntagen til international bedste praksis.

Tilsynsbeføjelser

Bankunionen er, for at kunne fungere effektivt, afhængig af ensartethed i tilsynspraksis og, i sidste ende, en tilstrækkelig grad af harmonisering af de forskellige nationale regelsæt, der udgør rammerne for tilsynsforanstaltninger. En række forskelle medlemsstaterne imellem vurderes i denne forbindelse at være yderst skadelige for bankunionens korrekte funktion. Dette er navnlig tilfældet med hensyn til tilsynsbeføjelserne. CRD opregner et minimumssæt af tilsynsbeføjelser, som skal være til rådighed for de kompetente myndigheder i hele Unionen, men for nogle af disse beføjelser gælder det, at de er indført i mange medlemsstater, men ikke i andre. Denne situation fører til ulige konkurrencevilkår og potentielt til regelarbitrage. Den gør det desuden for nogle kompetente myndigheder umuligt at gribe ind over for visse operationer/transaktioner, der gennemføres af en tilsynsbelagt enhed, og som kan give anledning til alvorlige betænkeligheder af tilsynsmæssig karakter og/eller i forhold til hvidvask af penge/finansiering af terrorisme.

For at rette op på denne situation udvides ved Kommissionens forslag listen over de tilsynsbeføjelser, CRD giver de kompetente myndigheder, til også at omfatte operationer/transaktioner såsom et kreditinstituts erhvervelse af større kapitalinteresser i en finansiell eller ikkefinansiell enhed (nyt kapitel 3 i det nuværende afsnit III), væsentlig overførsel af aktiver eller passiver (nyt kapitel 4) og fusion eller spaltning (nyt kapitel 5). Disse tilsynsbeføjelser vil sikre, at de kompetente myndigheder underrettes på forhånd (artikel 27a, 27f og 27j), at de råder over alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en tilsynsmæssig vurdering af de pågældende operationer/transaktioner, og at de i sidste ende vil kunne modsætte sig gennemførelsen af operationer/transaktioner (artikel 27b, 27g og 27k), der ville være til skade for de tilsynsbelagte enheders tilsynsprofil.

Disse nye tilsynsbeføjelser udformes således, at de fortsat er forholdsmæssige, og mere specifikt så man undgår unødige yderligere administrative byrder for tilsynsbelagte enheder og de kompetente myndigheder. Først og fremmest gælder beføjelser vedrørende kreditinstitutters erhvervelse af kvalificerede andele og overførsler af aktiver og passiver kun i forbindelse med transaktioner, der anses for væsentlige. Der indføres en ordning med stiltiende godkendelse svarende til den, der er indført for erhvervelse af større kapitalinteresser i kreditinstitutter, med henblik på at skabe retssikkerhed for tilsynsbelagte enheder og for at forhindre, at de kompetente myndigheder er nødsaget til at deltage i en standardprocedure for vedtagelse af beslutninger, hvor sådanne ikke er nødvendige. Kun i tilfælde af fusioner og spaltninger kræves der i alle tilfælde en forudgående godkendelse fra de kompetente myndigheder (medmindre den pågældende operation er koncernintern), så længe det ikke fører til en situation, hvor den nye enhed, der opstår som følge af fusionen/spaltningen, vil skulle søge om meddelelse af tilladelse som kreditinstitut eller godkendelse som finansielt holdingselskab.

For at sikre en passende sammenhæng mellem de forskellige vurderinger (eventuelt med inddragelse af flere forskellige kompetente myndigheder), som måtte skulle foretages for én enkelt operation, lægges der desuden op til et tæt samarbejde mellem de involverede kompetente myndigheder, idet der fastlægges krav om indbyrdes underretning og udveksling af oplysninger (artikel 27c, 27h og 27k). Med henblik på at lette dette samarbejde, men også for at sikre en passende strømlining af underretnings- og vurderingsprocesserne og for at undgå unødige administrative byrder for både tilsynsbelagte enheder og de kompetente myndigheder, foreslås der visse EBA-beføjelser som supplement til den ved CRD fastlagte lovramme for disse nye tilsynsbeføjelser. Beføjelserne vedrører bl.a. de oplysninger, der skal sendes til de kompetente myndigheder, vurderingsprocessen, yderligere detaljer om de relevante vurderingskriterier og samarbejdet mellem de forskellige kompetente myndigheder, der kan være involveret.

De pågældende ændringer har været genstand for særlige drøftelser i Ekspertgruppen om Bankvirksomhed, Betalinger og Forsikring.

Egnethed og hæderlighed

Rammen for vurdering af egnethed og hæderlighed er et af de mindst harmoniserede områder i EU's regelsæt om banktilsyn, og ændringer i kapitalkravsdirektivet vurderes derfor at være nødvendige for at sikre et mere konsekvent og effektivt tilsyn med medlemmer af ledelsesorganer og personer med nøglefunktioner. Trods regulerings- og tilsynsmyndighedernes indsats³² for at sikre yderligere tilsynsmæssig konvergens er der behov for lovgivningsmæssige ændringer for at forbedre deres tilsyn. Den nuværende ramme for bestyrelsesmedlemmer, som er baseret på nationale retsfor skrifter til gennemførelse af CRD, er i vid udstrækning principbaseret og indeholder derfor ikke nærmere regler for, hvordan og hvornår tilsynsmyndigheder skal foretage vurderinger af egnethed og hæderlighed. For så vidt angår personer med nøglefunktioner har manglen på en definition og en ramme i CRD betydet, at nogle tilsynsmyndigheder har undladt at identificere disse personer på behørig vis og dermed ikke har foretaget en vurdering af deres egnethed til at varetage deres opgaver, mens andre gør det på flere forskellige måder. Dette fragmenterede lovgivningsmæssige landskab er et akut problem, navnlig i bankunionen. Ud over kriterierne vedrørende egnethed og hæderlighed i artikel 91 indsættes derfor artikel 91a og 91b med det formål at præcisere bankernes og de kompetente myndigheders rolle med hensyn til at vurdere, om bestyrelsesmedlemmer overholder de relevante kriterier og regler, idet der også fastsættes frister for denne vurdering. Artikel 91c og 91d indsættes med henblik på at fastsætte minimumskrav til personer med nøglefunktioner.

For at sikre finansiell stabilitet skal vurderingen af egnethed og hæderlighed i situationer, hvor det haster med at få fjernet eller udskiftet medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse, i forbindelse med at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne træffer foranstaltninger til tidlig indgriben eller gennemfører afviklingsforanstaltninger, foretages, *efter* at de pågældende personer har påbegyndt deres arbejde.

Redegørelse for sammenhængen mellem erklæringer om "nødlidende eller forventeligt nødlidende" (FOLTF) og inddragelse af tilladelser

³² Se <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on-the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body>.
Se https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.en.pdf.

Artikel 18 ændres for at præcisere, at den kompetente myndighed, såfremt et kreditinstitut af den kompetente myndighed eller af afviklingsmyndigheden erklæres for nødlidende eller forventeligt nødlidende, har beføjelser til at inddrage tilladelsen til at udøve bankvirksomhed.

Flere nylige sager har sat fokus på, at overensstemmelsen mellem tilsynsrammen og afviklingsrammen langt fra er optimal. F.eks. er det i henhold til Unionens regelsæt for bankafvikling ikke kun faktisk insolvens eller faktisk likviditet, men også forventelig insolvens og forventelig illikviditet, der danner grundlag for at fastslå, at et kreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende. I modsætning hertil foreskriver national insolvensret normalt, at der skal være tale om faktisk insolvens og/eller faktisk illikviditet, før der kan indledes insolvensbehandling. Det er ikke muligt at adressere alle elementer i de nationale regelsæt om insolvens med ændringer i CRD. Imidlertid foreslås det i artikel 18 — med et litra g) — at præcisere, at et kreditinstitut, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende og samtidig ikke opfylder de øvrige betingelser for afvikling (i offentlighedens interesse, manglende markedsdrevet alternativ til at løse krisen), skal ophøre med at udøve bankvirksomhed og skal afvikles i henhold til national ret.

Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici)

Der indføres nye bestemmelser og foretages justeringer af flere artikler i CRD og CRR med henblik på at imødegå de betydelige risici, kreditinstitutter vil blive udsat for som følge af klimaændringerne og de gennemgribende økonomiske ændringer, der er nødvendige for at styre disse og andre ESG-risici. Bestemmelserne i artikel 133 om rammen for den systemiske buffer (SyRB) kan allerede i dag anvendes til at imødegå diverse former for systemiske risici, herunder risici i tilknytning til klimaændringer. De relevante kompetente eller udpegede myndigheder, alt efter hvad der er relevant, kan kræve, at kreditinstitutter skal opretholde en systemisk buffer til imødegåelse af risici, der ville kunne få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en medlemsstat, hvis anvendelsen af en sådan systemisk buffersats vurderes at være et effektivt middel til at afbøde risikoen og at stå i rimeligt forhold hertil. Det følger af artikel 133, stk. 5, at foranstaltninger, der træffes af de relevante kompetente eller udpegede myndigheder i henhold til artikel 133, kan finde anvendelse på tværs af bestemte grupper eller undergrupper af eksponeringer, f.eks. eksponeringer, der er udsat for fysiske risici og overgangsrисici i tilknytning til klimaændringer. Den makroprudentielle rammes egnethed til at håndtere sådanne risici vil blive underkastet en omfattende og struktureret vurdering i forbindelse med revisionen af de makroprudentielle rammer i 2022.

Artikel 73 og 74 i CRD ændres, så der stilles krav om, at kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter for ESG-risici skal medtages i kreditinstitutternes strategier og procedurer for evaluering af interne kapitalbehov og hensigtsmæssig intern ledelse.

Der indsættes i artikel 76 ligeledes en henvisning til de umiddelbare virkninger af ESG-risici og virkningerne på længere sigt samt et krav til ledelsesorganet om udarbejdelse af konkrete planer for imødegåelse af disse risici.

Med artikel 87a i CRD tilføjes tilsynsrammen en bæredygtighedsdimension, idet formålet er at sikre en bedre styring af ESG-risici og skabe incitamenter til en bedre fordeling af bankfinansiering på tværs af bæredygtige projekter og dermed bidrage til omstillingen til en mere bæredygtig økonomi. Artikel 87a giver desuden de kompetente myndigheder mulighed for at vurdere bankernes tilpasning til de relevante EU-politikmål eller til mere overordnede omstillingstendenser i relation til ESG-faktorer og bankernes styring af ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt, hvilket sikrer en bedre forståelse af disse risici og sætter de kompetente myndigheder i stand til at imødekomme betænkeligheder vedrørende den

finansielle stabilitet, som vil kunne opstå, hvis kreditinstitutter fortsat prissætter ESG-risici forkert. For at sikre ensartethed i ESG-risikovurderingerne giver artikel 87a EBA beføjelser til nærmere at præcisere kriterierne for vurdering af ESG-risici, herunder hvordan de skal identificeres, måles, styres og overvåges, samt hvordan kreditinstitutterne skal udarbejde konkrete planer for imødegåelse af og intern stresstestning af modstandsdygtigheden over for langsigtede negative virkninger af ESG-risici.

Med hensyn til tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP) tillægges EBA ved artikel 98 beføjelser til at udstede retningslinjer for ensartet medtagelse af ESG-risici i SREP.

I lyset af relevansen af fremtidsorienterede stresstest til måling af miljørelaterede risici og andre ESG-risici i SREP i henhold til artikel 97 ændres artikel 100 for at gøre det muligt for EBA sammen med de andre ESA'er at udvikle ensartede standarder for metoder til stresstestning af disse risici, med prioritet til miljørelaterede risici, i overensstemmelse med udviklingen i ESG-risikodata og -metoder for at tage højde for andre faktorer.

For at lette SREP med hensyn til kreditinstitutternes eksponeringer, ledelse og styring af ESG-risici ændres artikel 98, således at de kompetente myndigheder i forbindelse med deres kontrol og vurdering pålægges at vurdere hensigtsmæssigheden af institutternes eksponeringer samt af deres ordninger, strategier, processer og mekanismer til styring af disse risici.

For at gøre det lettere for de kompetente myndigheder at håndtere ESG-risici, der påvirker bankens tilsynsmæssige situation på kort, mellemlang og lang sigt, og for at afspejle disse risikokategoriens særlige karakteristika, indføres der konkrete tilsynsbeføjelser til håndtering af ESG-risici i artikel 104.

Tredjelandsvirksomheders direkte levering af banktjenester i EU

Kreditinstitutter er underlagt tilsynsmæssig regulering og tilsyn, som har til formål at minimere risikoen for sammenbrud og, når et sådant finder sted, gøre det muligt at håndtere det pågældende sammenbrud for at forhindre, at det spredes ukontrolleret til andre kreditinstitutter og markedsaktører og resulterer i det finansielle systems kollaps (afsmitningsrisiko). Et af hovedformålene med tilsynsmæssig regulering og tilsyn er således at beskytte den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater.

Med dette formål for øje er det af afgørende betydning at forhindre, at markedsområder eller -segmenter falder uden for anvendelsesområdet for eller rækkevidden af systemet for tilsynsmæssig regulering og tilsyn, idet der i et sådant scenarie kunne ske en ukontrolleret akkumulering af risici i de pågældende segmenter, som kunne spredes til andre dele af det finansielle system med meget ødelæggende konsekvenser. Dette er særlig vigtigt for de dele af de finansielle markeder, hvor kreditinstitutterne er dybt involveret.

Finanskrisen i 2008-2009 er seneste historiske præcedens, der tydeligt har vist, hvordan små markedssegmenter kan blive en kilde til alvorlige trusler mod den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater, hvis de ikke er omfattet af tilsynsmæssig regulering og tilsyn.

Levering af banktjenester i Unionen forudsætter derfor fysisk tilstedeværelse i en medlemsstat gennem en filial eller en juridisk person, da kreditinstitutter kun ved en sådan fysisk tilstedeværelse kan være underlagt effektiv tilsynsmæssig regulering og et effektivt tilsyn i Unionen. Omvendt medvirker levering af banktjenester i Unionen uden en filial eller en juridisk person etableret i en medlemsstat til at skabe en type markedssegmenter, der falder uden for anvendelsesområdet for og rækkevidden af Unionens tilsynsmæssige regulering og tilsyn, og hvor risici kan akkumuleres på ukontrolleret vis og i sidste ende true den finansielle stabilitet i Unionen eller dens medlemsstater.

Virksomheder i tredjelande skal derfor oprette en filial i en medlemsstat og søge om tilladelse i overensstemmelse med afsnit VI i CRD for den pågældende filial som en betingelse for at kunne påbegynde bankvirksomhed i den pågældende medlemsstat. Artikel 21c indsættes i CRD for udtrykkeligt at fastsætte dette krav.

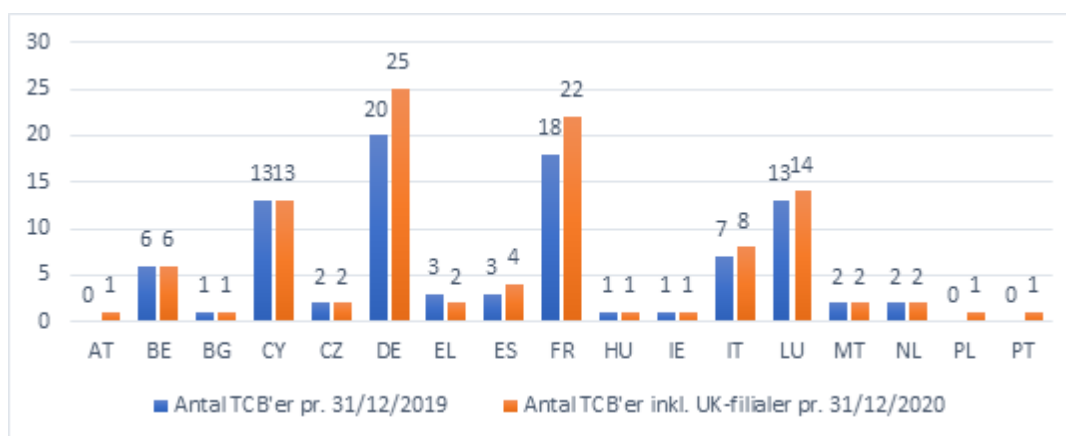
Kravet er dog ikke obligatorisk i tilfælde, hvor sådanne tredjelandsvirksomheder leverer banktjenester til kunder og modparter i en medlemsstat på grundlag af iværksættelse af tjenesteydelser på kundens eget initiativ, da det i sådanne tilfælde er den pågældende kunde eller modpart, der henvender sig til virksomheden i tredjelandet for at anmode om levering af tjenesteydelsen.

Tredjefilialer (TCB'er)

Oversigt over TCB'er i EU³³

Pr. 31. december 2020 var der 106 TCB'er i EU fordelt på 17 medlemsstater. De samlede aktiver, som de besad pr. nævnte dato, beløb sig til lidt over 510 mia. EUR, hvoraf 86 % var koncentreret i blot fire medlemsstater (Belgien, Frankrig, Tyskland og Luxembourg).

Der ser ud til at være en tendens i retning af en stadig mere omfattende anvendelse af TCB'er som middel til at få adgang til medlemsstaternes bankmarkeder, for så vidt som det samlede antal TCB'er steg med 14, og værdien af de aktiver, som de besad, steg med 120,5 mia. EUR i 2020 i forhold til 2019.

Kilde: EBA's rapport om tredjefilialer

Mens størstedelen af TCB'erne (70 ud af 106) besad aktiver til en værdi af under 3 mia. EUR, besad to TCB'er hver aktiver på over 30 mia. EUR, mens andre 14 TCB'er besad aktiver til en værdi af mellem 10 mia. EUR og 30 mia. EUR (mod 6 pr. samme dato året før).

Pr. 31. december 2020 stammede de i EU etablerede TCB'er fra 23 tredjelande, hvoraf de fleste kom fra Kina (18), Det Forenede Kongerige (15), Iran (10), USA (9) og Libanon (9). Flere tredjelandskoncerner (23) har TCB'er i mere end én medlemsstat. Dertil kommer, at nogle af disse tredjelandskoncerner også har ét eller flere datterselskaber i EU. F.eks. har 14 tredjelandskoncerner både et TCB og et datterselskab i samme medlemsstat. 9 af disse tredjelandskoncerner har ét datterselskab og to eller flere TCB'er i EU. To tredjelandskoncerner har en dobbelt tilstedeværelse bestående af en TCB og et datterselskab i mere end én medlemsstat. De 15 største tredjelandskoncerner, der opererer i EU, besidder mere end $\frac{3}{4}$ af deres EU-aktiver via TCB'er. For så vidt angår virkningen af TCB'ernes tilstedeværelse i EU kan denne måles ved hjælp af følgende to parametre:

- andelen af TCB'ers samlede aktivbeløb pr. medlemsstat pr. 31. december 2019 i forhold til det nationale banksystems størrelse³⁴. Denne andel er på under 1 % i syv medlemsstater og på mellem 1 % og 10 % i seks medlemsstater, mens den i en enkelt medlemsstat når op på over 25 %

³³ Dette afsnit er baseret på EBA's rapport af 23. juni 2021 om behandlingen af tilkomne tredjefilialer i henhold til medlemsstaternes nationale retsforordninger ([Report on third country branches.docx \(europa.eu\)](#)).

³⁴ Denne parameter bestemmes ved hjælp af CBD2-data, hvormed der henvises til data offentliggjort af ECB vedrørende indenlandske bankkoncerner og individuelle banker, udenlandsk kontrollerede (EU- og ikke-EU-)datterselskaber og udenlandske (EU- og ikke-EU-)kontrollerede filialer for december 2019.

- b) andelen af TCB'ers samlede aktivbeløb pr. medlemsstat pr. 31. december 2019 i forhold til det nationale BNP. Denne andel er på under 1 % i syv medlemsstater og på mellem 1 % og 10 % i seks medlemsstater, mens den i en enkelt medlemsstat når op på over 25 %.

Hvad angår forretningsmodeller driver 50 TCB'er ifølge de foreliggende oplysninger virksomhed som "universalbanker", mens 48 udelukkende opererer som engrosbanker. Blot fire TCB'er opererer som detailbanker.

Aktuelle udfordringer

Som det fremgår af det foregående afsnit, er TCB'ernes fodaftryk i EU allerede meget stort. I flere tilfælde besidder TCB'er tilsammen en meget væsentlig mængde aktiver set i forhold til størrelsen af BNP i den medlemsstat, hvor de er etableret, og banksektoren i samme medlemsstat. For nogle TCB'ers vedkommende overstiger den individuelle aktivstørrelse den tærskel, der ville gøre dem til væsentlige institutter under direkte tilsyn af Den Europæiske Centralbank (ECB) inden for rammerne af Den Fælles Tilsynsmekanisme (FTM). TCB'er er imidlertid fortsat ikke omfattet af FTM og er ikke underlagt tilsynskravene i CRD, da de ikke er kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse i henhold til nævnte direktivs afsnit III, kapitel 1.

Trods denne baggrund er etableringen af TCB'er med henblik på levering af banktjenester³⁵ i EU i alt væsentligt underlagt national lovgivning, idet det kun er mere overordnede oplysningsforpligtelser for disse filialer, der blev harmoniseret for nylig som en del af CRD V. Dette skaber et uensartet lovgivningsmæssigt landskab, som resulterer i krav til TCB'erne, der varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og i betydelige udfordringer for de kompetente myndigheder i forhold til en korrekt overvågning af de risici, der opstår i forbindelse med de aktiviteter, filialerne udøver i EU. Eksempler:

- a) På grund af den fuldstændige mangel på en fælles tilsynsmæssig eller ledelsesmæssig reguleringsramme for TCB'er er nogle af disse kun underlagt begrænsede krav i visse medlemsstater.
- b) De nuværende EU-tilsynssamarbejds mekanismer tager ikke højde for TCB'er, hvilket skaber blinde vinkler, for så vidt som TCB'er skaber risici, der uhindret kan smitte af på andre koncernheder eller på markedet. F.eks. råder myndigheder, der fører tilsyn med en tredjelandskoncern i én medlemsstat, ikke over tilstrækkelige oplysninger om samme concerns TCB'er i andre medlemsstater, fordi der ikke er nogen krav om, at de kompetente myndigheder skal udveksle omfattende oplysninger om TCB'er, og de mangler af samme grund også ordentlige værktøjer til at håndtere potentielle risici for afsmittende virkninger.
- c) Flere tredjelandskoncerner benytter sig af komplekse juridiske strukturer i form af en blanding af datterselskaber og filialer eller, afhængigt af de leverede tjenesteydelser, grænseoverskridende aktiviteter til at udøve deres virksomhed i EU. Sådanne komplekse strukturer kan, på grund af de forskelligartede og usammenhængende krav, der gælder for dem hver især, være uigennemsigtige og meget vanskelige for de kompetente myndigheder at føre tilsyn med på tilfredsstillende vis. F.eks. kan dobbeltkasketter hos bestyrelsesmedlemmer føre til interessekonflikter, mens fleksibel bogføring og regnskabsføring kan føre til, at risici flyttes fra én enhed til en anden.

³⁵ Dvs. enhver af de aktiviteter, der er opført i bilag I til CRD, når de udøves af kreditinstitutter, ydelse af investeringsservice i stor skala, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), og udøvelse af kernebankaktiviteter (dem, der er angivet i stk. 1-3 og stk. 6) fra enhver tredjelandsvirksomheds side.

- d) TCB'er må kun levere tjenesteydelser i de medlemsstater, de er etableret i³⁶, men det er vanskeligt, for ikke at sige næsten umuligt, at håndhæve overholdelsen af dette krav med den nuværende ramme på grund af den stigende tendens til digitalisering af finansielle tjenesteydelser.

TCB'er giver også anledning til bekymring med hensyn til regularbitrage. I tilfælde, hvor etableringsmedlemsstaten opererer med lave tilsynsstandards, kan TCB'er i praksis gøre det muligt for tredjelandskoncerner at "underbyde" EU's bankkrav, hvis deres hovedkontor er underlagt mindre strenge forsigtigheds- eller tilsynsstandards i det pågældende tredjeland.

Harmoniseret TCB-ramme

Med det væsentlige fodaftryk, som tredjelandsfilialer allerede sætter på EU's bankmarkeder, og de usammenhængende forsigtigheds- og tilsynskrav, som de er underlagt i dag, er der åbenlyse risici for EU's finansielle stabilitet og markedintegritet samt muligheder for regularbitrage, som det er nødvendigt at imødegå ved hjælp af en ny, harmoniseret ramme for TCB'er.

Om end opretholdelse af status quo ikke er en ønskværdig løsningsmodel, kunne det være uforholdsmæssigt at underkaste TCB'er samtlige af de forsigtigheds- og tilsynskrav, der gælder for kreditinstitutter i henhold til CRR og CRD, da der med et sådant tiltag ikke ville blive taget behørigt hensyn til deres særlige karakteristika i forhold til kreditinstitutter med hovedkontor i EU og ville have en væsentlig negativ indvirkning på de pågældende TCB'er.

En mere hensigtsmæssig fremgangsmåde ville være at indføre et sæt ad hoc-minimumsharmoniseringskrav, der bygger på eksisterende nationale rammer i medlemsstaterne, og som sikrer minimumsstandards og ensartede krav i hele Unionen. En sådan ramme ville sikre den nødvendige klarhed, forudsigelighed og gennemsigtighed for tredjelandsvirksomheder, der ønsker at levere banktjenester gennem filialer i én eller flere medlemsstater. Den ville tillige bringe EU-kravene til TCB'er i overensstemmelse med rådende praksis på internationalt plan, for så vidt som mange tredjelande anvender lignende eller helt tilsvarende krav for filialer af udenlandske banker, der er aktive på deres område.

Afsnit VI i CRD ændres derfor, så der indsættes bestemmelser om følgende:

- a) **Meddelelse af tilladelse:** Etablering af TCB'er er underlagt en procedure for udtrykkelig meddelelse af tilladelse samt minimumskrav. Disse krav skal omfatte samarbejds- og informationsudvekslingsordninger, der sikrer, at de kompetente myndigheder for TCB'erne i) har adgang til de nødvendige oplysninger om den virksomhed i tredjelandet, der er filialens hovedkontor (TCB'ens "hovedvirksomhed"), og ii) har mulighed for at samarbejde med tilsynsmyndighederne for hovedvirksomheden, i det omfang det er nødvendigt eller relevant for at kunne føre et effektivt tilsyn med TCB'en i medlemsstaten.
- b) **Reguleringsmæssige minimumskrav:** Disse omfatter forpligtelser for TCB'er til at:

³⁶

Jf. betragtning 19 i CRD: "Filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, bør ikke være omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter traktatens artikel 49, stk. 2, og heller ikke af den frie etableringsret i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede." En TCB må kun yde grænseoverskridende investeringsservice til professionelle kunder og godkendte modparter, hvis denne service ydes af filialer, der er meddelt tilladelse i henhold til MiFID, og hvis der foreligger en ækvivalensafgørelse i henhold til artikel 47, stk. 3, i MiFIR (se bilag 3). Der er imidlertid ikke truffet en ækvivalensafgørelse eller planlagt en sådan inden for den nærmeste fremtid.

- i) opretholde en minimumsindskudskapital, beregnet som en procentdel af filialens passiver for større og mere risikobetonede TCB'er (klasse 1) eller et fast beløb for mindre TCB'er (klasse 2)
 - ii) opfylde et likviditetskrav, som for klasse 1-TCB'er skal være det samme som det likviditetsdækningskrav, der gælder for kreditinstitutter i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61
 - iii) opfylde kravene til intern ledelse og risikostyring og indføre registreringsordninger til sporing af de aktiver og passiver, der er knyttet til den virksomhed, som TCB'en udøver i medlemsstaten.
- c) **Indberetningskrav:** TCB'er skal regelmæssigt indberette i) oplysninger om deres overholdelse af kravene i CRD og i national ret og ii) finansielle oplysninger vedrørende aktiverne og passiverne i deres regnskaber til deres kompetente myndigheder.
- d) **Tilsyn:** De kompetente myndigheder skal regelmæssigt vurdere TCB'ers overholdelse af de reguleringsmæssige krav, herunder med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge, og træffe tilsynsforanstaltninger for at sikre eller genoprette overholdelsen af disse krav. De kompetente myndigheder for klasse 1-TCB'er skal medtage disse i tilsynskollegierne for den relevante koncern, hvis et sådant kollegium allerede findes, eller i modsat fald oprette et ad hoc-kollegium for klasse 1-TCB'er i samme koncern, der opererer i mere end én medlemsstat.

Af hensyn til **proportionaliteten**, og især for at undgå unødvendige yderligere administrative byrder for små/mindre TCB'er, moduleres anvendelsesområdet og niveauet for de tilsynsmæssige krav, så der sondres mellem klasse 1- og klasse 2-TCB'er. Førstnævnte klasse omfatter større TCB'er (dvs. dem, der besidder aktiver på 5 mia. EUR eller derover) samt TCB'er, der har tilladelse til at tage imod indskud fra detailkunder, og TCB'er, der anses for at være "ikkekvalificerede" — de to sidstnævnte uanset deres størrelse. Klasse 2 omfatter alle TCB'er, der ikke er klassificeret i klasse 1.

En TCB anses for at være "kvalificeret", hvis dens hovedkontor er etableret i et land, som i) har tilsyns- og reguleringsmæssige rammer for banker og fortrolighedskrav, der er vurderet til at være ækvivalente med Unionens, og som ii) ikke er opført som et højrisikotredjeland med strategiske mangler i sin nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Medlemsstaterne skal sikre, at deres kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser til at kræve, at TCB'er, der etableres på deres område, i særlige tilfælde skal ansøge om at blive meddelt tilladelse som datterinstitutter i henhold til CRD (**beføjelse til at kræve etablering af datterinstitut**). Beføjelserne skal f.eks. kunne anvendes på en TCB, der deltager i transaktioner/forretninger med modparter i andre medlemsstater i strid med reglerne for det indre marked. De samme beføjelser skal desuden kunne bringes i anvendelse i tilfælde, hvor en TCB udgør en risiko for den finansielle stabilitet i den pågældende medlemsstat eller i EU, under hensyntagen til visse systemiske risikoindikatorer som fastsat i CRD og yderligere præciseret i reguleringsmæssige tekniske standarder.

Hvis TCB'er har aktiver i deres regnskaber til en værdi af 30 mia. EUR eller derover, skal de kompetente myndigheder regelmæssigt vurdere, om de pågældende TCB'er udgør en risiko for den finansielle stabilitet i den pågældende medlemsstat og i EU svarende til den, der udgøres af institutter, der er defineret som "systemiske" i henhold til CRR og CRD (**vurdering af systemisk vigtighed**). Tærsklen på 30 mia. EUR skal beregnes under hensyntagen til de aktiver, der er bogført af samtlige TCB'er tilhørende samme

tredjelandskoncern i EU, i én eller flere medlemsstater, og måles enten som et gennemsnit over en periode på tre på hinanden følgende år eller som en absolut minimumstærskel, der er nået i mindst tre år over en periode på fem på hinanden følgende år. Med henblik på deres vurdering af systemisk vigtighed skal de kompetente myndigheder tage hensyn til de systemiske risikoindikatorer, der er omhandlet i foregående afsnit. Konkluderer de kompetente myndigheder på grundlag af disse indikatorer, at de relevante TCB'er er systemiske, kan de kræve, at de pågældende TCB'er skal ansøge om at blive meddelt tilladelse som datterinstitutter i henhold til CRD for fortsat at kunne udøve bankvirksomhed i den pågældende medlemsstat og i EU (**krav om etablering af datterinstitut**). Alternativt kan de kompetente myndigheder beslutte enten i) at kræve, at TCB'erne omstrukturerer deres aktiviteter eller aktiver, så de ikke længere opfylder kriterierne for systemisk vigtighed, eller ikke længere når tærsklen på 30 mia. EUR (**krav om omstrukturering**), eller ii) at pålægge tredjelandskoncernens TCB'er og datterinstitutter i EU yderligere krav under søjle 2 (f.eks. yderligere kapital-, likviditets-, indberetnings- eller oplysningskrav), hvis disse søjle 2-krav er hensigtsmæssige og tilstrækkelige til at afbøde potentielle risici for den finansielle stabilitet (**søjle 2-krav**). De kompetente myndigheder kan kun beslutte ikke at pålægge TCB'er nogen af ovenstående krav, hvis de kan godtgøre, at de risici, som de pågældende TCB'er udgør for den finansielle stabilitet og markedsintegriteten, ikke vil øges væsentligt uden opfyldelse af de pågældende krav (**beslutning om udskydelse**). De kompetente myndigheder skal tage deres beslutning om udskydelse op til revision, senest et år efter at beslutningen blev truffet.

Vurderingen af systemisk vigtighed af TCB'er, der tilhører en tredjelandskoncern med filialer og datterselskaber i hele EU, skal ledes af i) den konsoliderende tilsynsmyndighed for den pågældende koncern i Unionen, for så vidt artikel 111 i CRD finder anvendelse, ii) den kompetente myndighed, der ville være konsoliderende tilsynsmyndighed for koncernen i EU i henhold til nævnte artikel, såfremt TCB'erne blev behandlet som datterinstitutter, eller iii) EBA, hvis den ledende kompetente myndighed ikke har påbegyndt vurderingen, eller den hypotetiske konsoliderende tilsynsmyndighed ikke er blevet udpeget, inden for tre måneder. Beslutningen om, hvorvidt nogen af ovennævnte krav skal pålægges, eller det skal udskydes at pålægge TCB'er, der vurderes som systemiske, sådanne krav, skal træffes som en fælles beslutning af den ledende kompetente myndighed og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de pågældende TCB'er og datterselskaber i samme tredjelandskoncern.

Den nye TCB-ramme fortrænger i øvrigt ikke og er heller ikke til hinder for skønsbaserede beføjelser, som medlemsstaterne måtte have i dag til generelt at kræve, at virksomheder etableret i visse tredjelande skal udøve bankvirksomhed på deres område gennem datterselskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, i CRD.

Virkningen af den nye ramme

I henhold til den foreslåede nye ramme vil TCB'er, der i dag opererer i EU, skulle have en ny tilladelse. Compliance- og overgangsomkostningerne i forbindelse med sådanne tilladelser og igangværende drift ville dog blive begrænset væsentligt af følgende forhold:

- a) TCB'er vil have en overgangsperiode på 12 måneder efter de 18 måneder, der går med at gennemføre direktivet, til at indhente tilladelsen og vil derfor kunne fordele overgangsomkostningerne over denne periode.
- b) Kravene vedrørende meddelelse af tilladelse og de tilsynsmæssige krav er i vid udstrækning baseret på eksisterende nationale krav i diverse medlemsstater, og eftersom den nye ramme indeholder krav, der ligger meget tæt op ad disse, ville TCB'ernes tilpasningsomkostninger være meget begrænsede.

- c) På grundlag af data fra den 31. december 2020 ville op til 40 ud af 106 TCB'er, som er meddelt tilladelse til at operere i forskellige medlemsstater, have kunnet klassificeres i klasse 2, og disse 40 ville derfor være underlagt relativt mindre strenge tilsynsmæssige krav og indberetningskrav under den nye ramme.
- d) Af samme data fremgår det, at kun tre TCB'er pr. nævnte dato havde aktiver i deres regnskaber på over 30 mia. EUR og dermed ville være underkastet vurderingen af systemisk vigtighed.

TCB'er vil kunne få ekstra omkostninger i forbindelse med efterlevelsen af de nye indberetningskrav, men disse ville være berettigede set i lyset af målsætningen om en bedre beskyttelse af den finansielle stabilitet og markedsintegriteten.

Revision af den administrative sanktionsordning

Der indføres tvangsbøder som et nyt håndhævelsesredskab, som skal sikre, at kreditinstitutterne hurtigt kommer til at overholde tilsynsreglerne. Der foretages desuden en klar sondring mellem tvangsbøder og administrative sanktioner. Listen over overtrædelser, der er omfattet af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, suppleres med tilsynsmæssige krav, som i dag mangler på listen over overtrædelser, der kan medføre sanktioner i henhold til artikel 67 i CRD. Artikel 66 og 67 i CRD ændres for at præcisere definitionen af "*samlet årlig nettoomsætning*" og definere den med en henvisning til forretningsindikatoren i den nye artikel 314 i CRR.

For at sikre lige konkurrencevilkår i relation til sanktionsbeføjelser pålægges medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger til brug i tilfælde af overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af CRD og CRR. Derudover indføres der proceduremæssige sikkerhedsmekanismer med henblik på en effektiv anvendelse af sanktioner, navnlig i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige sanktioner for samme overtrædelse. I dette øjemed ændres artikel 70 i CRD, så medlemsstaterne pålægges at fastsætte regler for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og retlige myndigheder i tilfælde af overlapning af strafferetlige og administrative procedurer og sanktioner for samme overtrædelse. Disse regler skal sikre en tilstrækkelig beskyttelse af fysiske eller juridiske personer, der er genstand for en sådan overlapning af procedurer, i overensstemmelse med *ne bis in idem*-princippet ("ikke to gange om det samme").

Revision af sammensætningen af søjle 2-kravene

For at styrke den indre sammenhæng i reguleringsrammen blev arten af den lovpligtige kapital, som bankerne skal besidde for at opfylde søjle 2-kapitalkravet, ved CRD V bragt i overensstemmelse med minimumskapitalsammensætningen i henhold til søjle 1-kapitalkravet. Uanset den generelle regel i artikel 104a, stk. 4, i CRD kan tilsynsmyndighederne efter eget skøn i hvert enkelt tilfælde træffe beslutning om at indføre søjle 2-kapitalkrav, der foreskriver en højere andel af kernekapital eller egentlig kernekapital. Denne nye behandling er først blevet gennemført for nylig under covid-19-krisen. Selv om det stadig er for tidligt at drage udtømmende konklusioner om den nylige tilpasning, har en første gennemgang bekræftet nytten af en konsekvent standardsammensætning af minimumskapitalkrav (søjle 1) og yderligere kapitalkrav (søjle 2).

Justeringer i forbindelse med indførelsen af outputgulvet

Indførelsen af den nedre grænse for output (outputgulvet) i beregningen af det samlede risikoeksponeringsbeløb (TREA), jf. artikel 92 i CRR, vil få indvirkning på de

kapitalgrundlagskrav i CRD, hvis beregning afhænger af TREA. Disse krav er kravene vedrørende kapitalbevaringsbufferen (CCB) og den kontracykliske kapitalbuffer (CCyB), bufferkravene til globalt systemisk vigtige og andre systemisk vigtige institutter (G-/O-SII'er), kravet om en systemisk buffer (SyRB) og — i det omfang en kompetent myndighed anvender en tilgang, hvor den fra starten fastsætter det som en procentdel af TREA³⁷ — det institutspecifikke søjle 2-krav (P2R).

To af disse krav, nemlig P2R og SyRB, kan anvendes til at imødegå risici, der er af omtrent samme art som dem, der adresseres med outputgulvet. Der er derfor en vis sandsynlighed for, at visse risici (f.eks. modelrisici³⁸) kunne blive indregnet to gange, når outputgulvet begynder at finde anvendelse. Dette skal undgås. EBA's rådgivning om færdiggørelsen af Basel III omfatter en specifik henstilling om denne problemstilling, og EBA opfordrer mere overordnet de kompetente og udpegede myndigheder til at tage spørgsmålet om, hvad der er et passende henholdsvis P2R- og SyRB-niveau, op til fornyet overvejelse, når outputgulvet begynder at finde anvendelse.

På baggrund af ovenstående ændres ifølge forslaget artikel 104a og 133 i CRD — som indeholder regler om henholdsvis P2R og SyRB — derved at der indføres sikkerhedsmekanismer, som har til formål at forhindre uberettigede stigninger i P2R- og SyRB-kravene, efter at et institut bliver bundet af outputgulvet³⁹:

- P2R- og SyRB-kravene vil blive "indefrosset" for at undgå automatiske (også kaldet "aritmetiske") stigninger i den lovpligtige kapital, der kræves i henhold til disse to krav. Denne sikkerhedsmekanisme er begrundet i, at stigningen i risikovægtede aktiver, som følge af at instituttet bliver bundet af outputgulvet, alt andet lige er rent aritmetisk og ikke afspejler en faktisk stigning i risiciene, som ville berettige, at instituttet blev pålagt krav om yderligere kapital.
- Instituttets kompetente myndighed vil skulle gennemgå kalibreringen af P2R, og den kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, vil skulle gennemgå kalibreringen af SyRB-kravet for at fastslå, om der er risici, der er indregnet to gange, og vil i bekræftende fald skulle rekalkulere disse krav for at undgå en sådan dobbelttælling.
- De to krav vil forblive fastfrosset, indtil de respektive gennemgange er afsluttet, og de relevante beslutninger om, hvad der er en passende kalibrering af kravene, meddeles⁴⁰.

³⁷ I stedet for først at fastsætte P2R som et nominelt beløb, der efterfølgende udtrykkes som en procentdel af TREA, så det kan indpasses i den samlede kapitalmængde.

³⁸ I denne forbindelse bør modelrisiko forstås som risikoen for, at kapitalgrundlagskravet beregnet ved hjælp af interne modeller ikke vil stå i rimeligt forhold til den risiko, der er forbundet med den eksponering, som kravet beregnes for.

³⁹ Et institut bliver bundet af outputgulvet, når instituttets TREA "med nedre grænse" (dvs. TREA beregnet under hensyntagen til outputgulvet) er højere end dets TREA "uden nedre grænse" (dvs. TREA beregnet uden outputgulv). Yderligere oplysninger om, hvordan outputgulvet fungerer, kan findes i begrundelsen til forordningen om ændring af CRR.

⁴⁰ For så vidt angår P2R vil meddelelsen have form af en skrivelse fra den kompetente myndighed til det tilsynsbelagte institut med angivelse af resultaterne af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen samt instituttets nye P2R (er der ikke konstateret dobbelttælling, forbliver P2R i sagens natur uændret). For så vidt angår P2R vil meddelelsen have form af en ny beslutning truffet af den kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, om, hvad der er en passende kalibrering af SyRB-satsen/-satserne.

Artikel 104a og 133 i CRD ændres også, så det præciseres, at P2R- og SyRB-kravene ikke kan anvendes til at dække risici, der allerede fuldt ud er dækket af outputgulvet.

Endelig ændres artikel 131 med henblik på at pålægge kompetente eller udpegede myndigheder, alt efter hvad der er relevant, at gennemgå kalibreringen af O-SII-bufferkravet for en O-SII, når denne O-SII bliver bundet af outputgulvet, med det formål at sikre, at kalibreringen fortsat er passende.

Fremlæggelse af oplysninger

Artikel 106 ændres for at give medlemsstaterne mulighed for at bemyndige tilsynsmyndighederne til at kræve, at institutter skal indsende oplysninger til EBA inden for en bestemt frist. Dette er i tråd med ændringerne i artikel 433 og 434 i CRR, hvorved EBA pålægges at centralisere offentliggørelsen af de oplysninger, institutterne fremlægger. Desuden bemyndiger forslaget tilsynsmyndighederne til at give institutter mulighed for at benytte bestemte andre medier og steder til offentliggørelser end EBA's websted. Dette er i overensstemmelse med den foreslåede ændring af CRR, der giver institutterne mulighed for frit at offentliggøre deres egne fremlagte oplysninger på andre måder end via den centraliserede EBA-offentliggørelse.

Tilsynsmæssig benchmarking af metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav

Artikel 78 ændres for at tilføje to typer metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav til de metoder, der er omfattet af den tilsynsmæssige benchmarking, nemlig:

- a) modelleringsmetoder, som anvendes til at beregne forventede kreditrisikotab, både i henhold til International Financial Reporting Standard (IFRS) 9 og i henhold til nationale regnskabsstandarter, og
- b) den alternative standardmetode for markedsrisiko, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, i CRR, eftersom institutter kan modellere visse parametre efter denne metode.

Da de metoder, der anvendes til at beregne forventede kreditrisikotab, også kan benyttes af institutter, der anvender standardmetoden for kreditrisiko i tredje del, afsnit II, kapitel 2, i CRR, er de pågældende institutter også omfattet af den tilsynsmæssige benchmarkingundersøgelse. EBA skal dog træffe afgørelse om, hvilke af disse institutter der skal medtages, under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

Artikel 78 ændres også for at give mulighed for at reducere benchmarkinghyppigheden fra en gang om året til hvert andet år, i erkendelse af at en lavere hyppighed — efter gennemførelsen af et vist antal benchmarkingundersøgelser — kan forventes at ville være tilstrækkelig til at overvåge resultaterne af institutternes metoder. Dette vil også mindske den administrative byrde for institutter, der anvender de benchmarkede metoder.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og om ændring af direktiv 2014/59/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁴¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De kompetente myndigheder, deres medarbejdere og medlemmerne af deres ledelsesorganer bør være uafhængige af politisk og økonomisk indflydelse. Risikoen for interessekonflikter underminerer Unionens finansielle systems integritet og modvirker opfyldelsen af målet om en integreret bank- og kapitalmarkedsunion. Direktiv 2013/36/EU bør indeholde mere detaljerede bestemmelser for medlemsstaterne med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder, herunder deres medarbejdere og ledelse, handler uafhængigt og objektivt. Der bør i den forbindelse fastsættes minimumskrav, der forebygger interessekonflikter. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) bør udstede retningslinjer til de kompetente myndigheder om forebyggelse af interessekonflikter på grundlag af international bedste praksis.
- (2) De kompetente myndigheder bør have de nødvendige beføjelser til at inddrage den tilladelse, et kreditinstitut er meddelt, hvis det pågældende kreditinstitut er blevet erklæret nødlidende eller forventeligt nødlidende og samtidig ikke har opfyldt de øvrige betingelser for afvikling, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁴³ eller ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

⁴¹ EUT C af [...], s. [...].

⁴² EUT C af [...], s. [...].

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF,

806/2014⁴⁴. I en sådan situation bør et kreditinstitut likvideres i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer for insolvensbehandling, eller andre procedurer fastlagt for de pågældende institutter i henhold til national ret, og dermed ophøre med de aktiviteter, tilladelsen er meddelt for.

- (3) Levering af banktjenester i Unionen er betinget af, at kreditinstituttet på forhånd er meddelt tilladelse, og at det er fysisk til stede i form af en juridisk person eller en filial på dens område. Kun derved kan kreditinstitutter underkastes den/det effektive tilsynsmæssig regulering og tilsyn, der er nødvendig(t) for at minimere risikoen for sammenbrud og, når et sådant finder sted, håndtere sammenbruddet for at forhindre, at det spredes ukontrolleret og resulterer i det finansielle systems sammenbrud (afsmitningsrisiko som følge af f.eks. et bank-run eller bankkrak udløst af uforsigtig udlånspraksis). Levering af banktjenester i Unionen uden en sådan fysisk tilstedeværelse ville øge forekomsten og udbredelsen på de finansielle markeder af situationer, hvor kreditinstitutter er dybt involveret i risikosegmenter, der ikke er underlagt Unionens tilsynsmæssige regulering og tilsyn, hvilket i sidste ende ville kunne true den finansielle stabilitet i Unionen eller i de enkelte medlemsstater. Finanskrisen i 2008-2009 er seneste historiske præcedens, der tydeligt har vist, hvordan små markedssegmenter kan blive en kilde til alvorlige trusler mod den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater, hvis de ikke er omfattet af tilsynsmæssig regulering og tilsyn. Det er derfor nødvendigt at fastsætte et eksplicit krav i EU-retten om, at virksomheder etableret i et tredjeland, som ønsker at levere banktjenester i Unionen, som minimum skal oprette en filial i en medlemsstat, og at den pågældende filial skal meddeles tilladelse i overensstemmelse med EU-lovgivningen, medmindre virksomheden ønsker at levere banktjenester i Unionen gennem et datterselskab. Dette krav om etablering af en filial bør dog ikke gælde i tilfælde af iværksættelse af tjenesteydelser på kundens eget initiativ, da det i dette tilfælde er kunden, der henvender sig til virksomheden i tredjelandet for at anmode om levering af tjenesteydelsen.
- (4) Tilsynsmyndighederne for kreditinstitutter bør have alle de beføjelser, der er nødvendige, for at de kan varetage deres opgaver, og som dækker de forskellige operationer/transaktioner, der gennemføres af de tilsynsbelagte enheder. Med henblik herpå og for at skabe mere lige konkurrencevilkår må tilsynsmyndighederne nødvendigvis have alle fornødne tilsynsbeføjelser, der sætter dem i stand til at dække væsentlige operationer/transaktioner, der kan gennemføres af de enheder, de fører tilsyn med. Den Europæiske Centralbank og de nationale kompetente myndigheder bør derfor underrettes, hvis en væsentlig operation/transaktion, herunder tilsynsbelagte enheders erhvervelse af større kapitalinteresser i finansielle eller ikkefinansielle enheder, væsentlige overførsler af aktiver og passiver fra eller til tilsynsbelagte enheder samt fusioner og spaltninger, der involverer tilsynsbelagte enheder, og som gennemføres af en tilsynsbelagt enhed, giver anledning til betænkeligheder med hensyn til den pågældende enheds tilsynsprofil eller mulige aktiviteter vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. ECB og de nationale kompetente myndigheder bør også have beføjelser til at gribe ind i sådanne tilfælde.

2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁴⁴

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

- (5) For så vidt angår fusioner og spaltninger er der ved direktiv (EU) 2017/1132 fastsat harmoniserede regler og procedurer, navnlig for grænseoverskridende fusioner og spaltninger af selskaber med begrænset ansvar. Den vurderingsprocedure, der fastsættes for de kompetente myndigheder ved nærværende direktiv, bør derfor være et supplement til direktiv (EU) 2017/1132 og bør ikke være i modstrid med nogen af dets bestemmelser. I tilfælde af grænseoverskridende fusioner og spaltninger, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2017/1132, bør den kompetente tilsynsmyndigheds begrundede udtalelse indgå i vurderingen af, om alle relevante betingelser er opfyldt, og om alle de procedurer og formaliteter, der kræves i forbindelse med udstedelse af attesten forud for fusionen eller spaltningen, er gennemført på behørig vis. Den begrundede udtalelse bør derfor sendes til den udpegede nationale myndighed, der er ansvarlig for udstedelsen af attesten forud for fusionen eller spaltningen i henhold til direktiv (EU) 2017/1132.
- (6) For at sikre, at de kompetente myndigheder kan gribe ind før iværksættelsen af en sådan væsentlig operation/transaktion, bør de underrettes på forhånd. Denne underretning bør ledsages af de oplysninger, der er nødvendige, for at de kompetente myndigheder kan vurdere den planlagte operation/transaktion ud fra et tilsynsperspektiv og med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De kompetente myndigheders vurdering bør påbegyndes på tidspunktet for modtagelsen af underretningen med alle de ønskede oplysninger og bør, hvor der er tale om erhvervelse af større kapitalinteresser eller en væsentlig overførsel af aktiver og passiver, være tidsbegrænset.
- (7) I tilfælde af erhvervelse af en kvalificeret andel eller væsentlig overførsel af aktiver eller passiver kan konklusionen på vurderingen indebære, at den kompetente myndighed beslutter at modsætte sig operationen/transaktionen. Gør de kompetente myndigheder ikke indsigelse inden for en given frist, bør operationen/transaktionen anses for at være godkendt.
- (8) For at sikre proportionalitet og undgå unødvendige administrative byrder bør de kompetente myndigheders supplerende beføjelser kun finde anvendelse på operationer/transaktioner, der anses for væsentlige. Kun operationer/transaktioner, der består i fusioner eller spaltninger, bør automatisk behandles som væsentlige operationer/transaktioner, idet den nyoprettede enhed kan forventes at ville have en ganske anden tilsynsprofil end de enheder, der oprindeligt indgik i fusionen eller spaltningen. Endvidere bør fusioner eller spaltninger ikke gennemføres af de enheder, der foretager dem, før der foreligger en positiv udtalelse fra de kompetente myndigheder. Andre operationer/transaktioner (herunder erhvervelse af kapitalandele og overførsel af aktiver og passiver) bør, når de betragtes som væsentlige, vurderes af de kompetente myndigheder på grundlag af en stiltiende godkendelsesprocedure.
- (9) I visse situationer (f.eks. når enheder etableret i flere forskellige medlemsstater er involveret) kan en operation/transaktion kræve flere underretninger og vurderinger fra forskellige kompetente myndigheder, hvilket nødvendiggør et effektivt samarbejde mellem disse myndigheder. Det er derfor nødvendigt nærmere at fastlægge samarbejdsforpligtelser, navnlig vedrørende tidlig indbyrdes underretning, gnidningsløs udveksling af oplysninger og koordinering i forbindelse med vurderingen.
- (10) Det er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne vedrørende erhvervelse af en kvalificeret andel i et kreditinstitut til bestemmelserne om erhvervelse af en kvalificeret andel foretaget af et institut med henblik på tilfælde, hvor begge vurderinger skal foretages

for den samme operation/transaktion. En ukorrekt formulering af bestemmelserne ville reelt kunne føre til uoverensstemmelser i den vurdering, de kompetente myndigheder foretager, og i sidste ende de beslutninger, de træffer. Det er derfor nødvendigt at give de kompetente myndigheder tilsvarende mere tid til at bekræfte modtagelsen af underretningen, når operationen/transaktionen vurderes at være kompleks.

- (11) EBA bør gives mandat til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre en passende ramme for anvendelsen af de supplerende tilsynsbeføjelser. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder bør navnlig præcisere, hvilke oplysninger de kompetente myndigheder skal modtage, og hvilke elementer der skal vurderes, samt beskrive samarbejdet, når mere end én kompetent myndighed er involveret. Alle disse elementer er af afgørende betydning for at sikre en tilstrækkeligt harmoniseret tilsynsmetode, som gør det muligt at gennemføre bestemmelser om supplerende beføjelser effektivt og med så begrænset en yderligere administrativ byrde som muligt.
- (12) Det er helt afgørende, at kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber overholder de tilsynsmæssige krav, der skal garantere deres sikkerhed og soliditet og bevare stabiliteten i det finansielle system, både på EU-plan og i den enkelte medlemsstat. ECB og de nationale kompetente myndigheder bør derfor have beføjelser til rettidigt at træffe effektive foranstaltninger, hvis kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber og deres reelle ledere ikke overholder tilsynsmæssige krav eller tilsynsafgørelser.
- (13) For at sikre lige konkurrencevilkår i relation til sanktionsbeføjelser bør medlemsstaterne skulle fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, til brug i tilfælde af overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁴⁵. Især bør medlemsstaterne kunne pålægge administrative sanktioner, hvis den pågældende overtrædelse også er omfattet af national strafferet. Disse administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger bør opfylde visse minimumskrav, herunder vedrørende de minimumsbeføjelser, som de kompetente myndigheder tillægges for at kunne pålægge dem, de kriterier, som de kompetente myndigheder bør tage hensyn til ved anvendelsen af dem, offentliggørelseskrav og niveauet for administrative sanktioner og tvangsbøder. Medlemsstaterne bør fastsætte specifikke regler og effektive mekanismer for anvendelsen af tvangsbøder.
- (14) Administrative økonomiske sanktioner bør have en afskrækkende virkning med henblik på at forhindre, at fysiske eller juridiske personer, der overtræder nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU eller bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013, gør sig skyldige i samme eller lignende adfærd i fremtiden. Medlemsstaterne bør pålægges at fastsætte administrative sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Endvidere bør de kompetente myndigheder tage hensyn til eventuelle tidligere

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

strafferetlige sanktioner, der måtte være blevet pålagt den samme fysiske eller juridiske person for den samme overtrædelse, når de træffer beslutning om arten af de administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der skal anvendes, og størrelsen af administrative økonomiske sanktioner. Dette skal sikre, at stregheden af alle de sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der pålægges som straf i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer, begrænses til, hvad der er nødvendigt i betragtning af den pågældende overtrædelses alvorlighed. Med henblik herpå er det af afgørende betydning at styrke samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og retlige myndigheder i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer mod de samme personer, der har begået samme overtrædelse. Medlemsstaterne bør fastsætte specifikke regler og mekanismer til befordring af dette samarbejde.

- (15) De kompetente myndigheder bør kunne pålægge den samme fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for de samme handlinger eller undladelser, administrative sanktioner. En sådan kumulation af procedurer og sanktioner for samme overtrædelse bør dog forfølge forskellige mål af almen interesse. Medlemsstaterne bør fastsætte regler, der sikrer en passende koordinering mellem administrative og strafferetlige procedurer. Disse regler bør begrænse pålæggelse af kumulative sanktioner for den samme overtrædelse over for den pågældende fysiske eller juridiske person til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå de forskellige mål. Endvidere bør medlemsstaterne fastsætte regler med det formål at sikre, at stregheden af alle de administrative og strafferetlige sanktioner og andre foranstaltninger, der pålægges i tilfælde af kumulation af procedurer, begrænses til, hvad der er nødvendigt i betragtning af den pågældende overtrædelses alvorlighed. Medlemsstaterne bør også sikre, at en sådan overlapning af procedurer og efterfølgende sanktioner er i overensstemmelse med *ne bis in idem*-princippet ("ikke to gange om det samme"), og at den pågældende fysiske eller juridiske persons rettigheder beskyttes behørigt.
- (16) Administrative økonomiske sanktioner over for juridiske personer bør anvendes konsekvent, navnlig med hensyn til fastsættelsen af det maksimale beløb for administrative sanktioner, hvor der bør tages hensyn til den pågældende virksomheds samlede årlige nettoomsætning. Den nuværende definition af samlet årlig nettoomsætning i henhold til direktiv 2013/36/EU er imidlertid hverken tilstrækkeligt udtømmende eller tilstrækkeligt klar og fuldstændig til at sikre lige konkurrencevilkår i forbindelse med anvendelsen af administrative økonomiske sanktioner. Det er derfor nødvendigt at præcisere visse elementer i den nuværende definition af samlet årlig nettoomsætning for at undgå flere forskellige fortolkninger.
- (17) Ud over administrative sanktioner bør de kompetente myndigheder kunne pålægge kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og deres reelle ledere tvangsbøder for manglende overholdelse af deres forpligtelser i henhold til direktiv 2013/36/EU, forordning (EU) nr. 575/2013 eller en afgørelse truffet af en kompetent myndighed. Disse håndhævelsesforanstaltninger bør pålægges i tilfælde af vedvarende overtrædelse af et krav eller en tilsynsafgørelse fra den kompetente myndighed. De kompetente myndigheder bør kunne pålægge håndhævelsesforanstaltningerne uden på forhånd at skulle præsentere den part, der har gjort sig skyldig i overtrædelsen, for en anmodning, et påbud eller en advarsel. Da formålet med tvangsbøderne er at få fysiske eller juridiske personer til at bringe en igangværende overtrædelse til ophør, bør anvendelsen af tvangsbøder ikke være til hinder for, at de kompetente myndigheder efterfølgende kan pålægge administrative sanktioner for den samme overtrædelse.

- (18) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger for at sikre de bedst mulige indsatsmuligheder efter en overtrædelse og for at bidrage til at forhindre yderligere overtrædelser, uanset om den pågældende foranstaltning betragtes som en administrativ sanktion eller en anden administrativ foranstaltning i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør derfor kunne fastsætte yderligere sanktioner og større administrative økonomiske sanktioner.
- (19) De kompetente myndigheder bør pålægge tvangsbøder, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er effektive. Den kompetente myndighed bør derfor tage hensyn til tvangsbødens potentielle indvirkning på den overtrædende juridiske eller fysiske persons finansielle situation og forsøge at undgå, at sanktionen resulterer i insolvens eller alvorlige økonomiske vanskeligheder for den juridiske eller fysiske person eller kommer til at udgøre en uforholdsmæssigt stor procentdel af den pågældendes samlede årsomsætning.
- (20) Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge de i dette direktiv omhandlede administrative sanktioner, bør reglerne om administrative sanktioner kunne anvendes på den måde, at den kompetente myndighed tager initiativ til sanktionen, som så pålægges af retlige myndigheder. Det er derfor nødvendigt, at sådanne medlemsstater sikrer, at virkningen af at anvende reglerne og sanktionerne svarer til virkningen af administrative sanktioner pålagt af de kompetente myndigheder. Retlige myndigheder bør, når de pålægger sådanne sanktioner, tage hensyn til anbefalingen fra den kompetente myndighed, der har taget initiativ til sanktionen. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (21) For at sikre, at der er passende sanktioner til rådighed for overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, bør listen over overtrædelser, der kan medføre administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger, suppleres. Listen over overtrædelser i artikel 67 i direktiv 2013/36/EU bør derfor ændres.
- (22) Reguleringen af filialer, der er etableret af virksomheder i et tredjeland med henblik på levering af banktjenester i en medlemsstat, er omfattet af national ret og er kun i meget begrænset omfang harmoniseret ved direktiv 2013/36/EU. Til trods for at tredjelandfilialer har en mærkbar tilstedeværelse på Unionens bankmarkeder, er de i dag kun underlagt meget generelle oplysningskrav, men ikke nogen EU-tilsynsstandards eller -tilsynssamarbejdsordninger. Den fuldstændige mangel på en fælles tilsynsramme betyder, at tredjelandfilialerne er underlagt indbyrdes forskellige nationale krav med varierende forsigtighedsniveauer og rækkevidde. Derudover mangler de kompetente myndigheder tilstrækkelige oplysninger og de fornødne tilsynsværktøjer til en korrekt overvågning af de specifikke risici, der knytter sig til tredjelandskoncerner, der opererer i én eller flere medlemsstater gennem både filialer og datterselskaber. Der findes i dag ikke nogen integrerede tilsynsordninger for disse, og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den enkelte filial af en tredjelandskoncern, er ikke forpligtet til at udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med de andre filialer og datterselskaber i samme koncern. Et sådant fragmenteret lovgivningsmæssigt landskab skaber risici for den finansielle stabilitet og markedsintegriteten i Unionen, som bør håndteres korrekt med en harmoniseret ramme for tredjelandfilialer. Denne ramme bør omfatte fælles minimumskrav vedrørende meddelelse af tilladelse, tilsynsstandards, intern ledelse, tilsyn og indberetning. Disse krav bør bygge på dem, som medlemsstaterne allerede

anvender på tredjelandafilialer på deres område, og bør tage hensyn til lignende eller tilsvarende krav, som tredjelandslande anvender på udenlandske filialer, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem medlemsstaterne og bringe EU-rammen for tredjelandafilialer i overensstemmelse med rådende international praksis på dette område.

- (23) Af proportionalitetshensyn bør kravene til tredjelandafilialer fastsættes i forhold til den risiko, disse filialer udgør for den finansielle stabilitet og markedsintegriteten i Unionen og dens medlemsstater. Tredjelandafilialer bør derfor kategoriseres som klasse 1, hvis de anses for at være mere risikobetonede, og ellers som klasse 2, hvis de er små og ikkekomplekse og ikke udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet (i overensstemmelse med definitionen af "lille og ikkekomplekst institut" i forordning (EU) nr. 575/2013). Tredjelandafilialer med bogførte aktiver i medlemsstaten på 5 000 000 000 EUR eller derover bør af samme grund anses for at udgøre en sådan større risiko på grund af deres mere betydelige størrelse og kompleksitet, fordi sådanne filialers sammenbrud vil kunne medføre betydelige forstyrrelser på medlemsstatens marked for banktjenester eller i dens banksystem. Tredjelandafilialer, der er meddelt tilladelse til at modtage detailindskud, bør også — uanset deres størrelse — betragtes som mere risikobetonede, for så vidt som en sådan filials sammenbrud ville påvirke meget sårbare indskydere og kunne resultere i en svækkelse af tilliden til, at medlemsstatens banksystem er sikkert og solidt og i stand til at beskytte borgernes opsparing. Begge disse typer tredjelandafilialer bør derfor kategoriseres som klasse 1.
- (24) Tredjelandafilialer bør også klassificeres i klasse 1, hvis den virksomhed i tredjelandet, der er hovedkontor ("hovedvirksomheden"), er underlagt regulering, tilsyn og implementering af regulering, der ikke anses for mindst at svare til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, eller hvis det pågældende tredjeland er opført som et højrisikotredjeland med strategiske mangler i sin nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁴⁶. Sådanne tredjelandafilialer udgør en betydelig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen og i den medlemsstat, hvor de er etableret, fordi de bankreguleringsregler eller regler om bekæmpelse af hvidvask af penge, der gælder for deres hovedvirksomhed, ikke i tilstrækkelig grad tager højde for eller muliggør en korrekt overvågning af de specifikke risici, der opstår i forbindelse med de aktiviteter, filialen udøver i medlemsstaten, eller af de risici for modparter i medlemsstaten, som tredjelandskoncernen giver anledning til. Med henblik på at fastslå, om tredjelandets forsigtigheds- og tilsynsstandarder for bankvirksomhed er ækvivalente med Unionens standarder, bør Kommissionen kunne pålægge EBA at foretage en vurdering i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 575/2013. EBA bør sikre, at vurderingen foretages på en stringent og gennemsigtig måde og efter en velfungerende metode. EBA bør tillige rådføre sig med og arbejde tæt sammen med tredjelandenes tilsynsmyndigheder og øvrige offentlige myndigheder med ansvar for bankregulering og, hvor det er relevant, aktører i den private sektor og bør i den forbindelse bestræbe sig på at behandle disse parter retfærdigt og give dem

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

mulighed for at fremlægge dokumentation og fremsætte bemærkninger inden for rimelige frister. Endvidere bør EBA sikre, at den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 575/2013, er behørigt begrundet, indeholder en detaljeret beskrivelse af de vurderede forhold og fremlægges inden for en rimelig frist.

- (25) De kompetente myndigheder bør udtrykkeligt tillægges beføjelse til fra sag til sag at kræve, at tredjelandafilialer skal ansøge om at blive meddelt tilladelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, i direktiv 2013/36/EU, som minimum hvis de pågældende filialer udøver aktiviteter med modparter i andre medlemsstater i strid med reglerne for det indre marked, eller hvis de udgør en betydelig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller i den medlemsstat, de er etableret i. De kompetente myndigheder bør desuden regelmæssigt skulle vurdere, om tredjelandafilialer, der besidder aktiver i deres regnskaber til et beløb af 30 000 000 000 EUR eller derover, er systemisk vigtige. Alle tredjelandafilialer tilhørende samme tredjelandskoncern, der er etableret i én eller flere af Unionens medlemsstater, bør samlet være underkastet en sådan periodisk vurdering. Det bør med denne vurdering, i overensstemmelse med nærmere fastlagte kriterier, undersøges, om de pågældende filialer udgør en risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller dens medlemsstater svarende til den, der udgøres af institutter, der er defineret som værende "systemisk vigtige" i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. Konkluderer de kompetente myndigheder, at de pågældende tredjelandafilialer er systemisk vigtige, bør de pålægge disse filialer krav, der er hensigtsmæssige som middel til at afbøde risiciene for den finansielle stabilitet. I dette øjemed bør de kompetente myndigheder kunne kræve, at tredjelandafilialer skal ansøge om at blive meddelt tilladelse som datterinstitutter i henhold til direktiv 2013/36/EU, hvis de fortsat skal kunne udøve bankvirksomhed i medlemsstaten eller i hele Unionen. De kompetente myndigheder bør også kunne pålægge andre krav, navnlig en forpligtelse til at omstrukturere tredjelandafilialernes aktiver eller aktiviteter i Unionen, således at disse filialer ophører med at være systemiske, eller et krav om overholdelse af yderligere kapital-, likviditets-, indberetnings- eller oplysningskrav, hvis dette ville være tilstrækkeligt til at imødegå risiciene for den finansielle stabilitet. Det bør kun være muligt for de kompetente myndigheder, og dette i en periode på højst et år, ikke at pålægge tredjelandafilialer, der er vurderet som systemiske, nogen af disse krav, hvis de kompetente myndigheder kan godtgøre, at de risici, disse filialer udgør for den finansielle stabilitet og markedsintegriteten i Unionen og medlemsstaterne, ikke vil stige væsentligt ved fraværet af sådanne krav.
- (26) For at sikre konsekvens i tilsynsafgørelser vedrørende en tredjelandskoncern med filialer og datterselskaber i mere end én medlemsstat bør der udpeges en ledende kompetent myndighed, som skal foretage vurderingen af systemisk vigtighed. Denne rolle bør svare til den konsoliderende tilsynsmyndighed for tredjelandskoncernen i Unionen, hvis artikel 111 i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse, eller den kompetente myndighed, der ville blive konsoliderende tilsynsmyndighed i henhold til nævnte artikel ved behandling af koncernens tredjelandafilialer som dens datterselskaber. Hvis den relevante konsoliderende tilsynsmyndighed ikke er blevet udpeget, eller den ledende kompetente myndighed ikke har påbegyndt vurderingen af systemisk vigtighed, inden for tre måneder, bør EBA i stedet foretage vurderingen. Den ledende kompetente myndighed, eller i påkommende tilfælde EBA, bør høre og fuldt ud samarbejde med de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med den relevante tredjelandskoncerns datterselskaber og filialer i diverse medlemsstater. Den ledende kompetente myndighed og de pågældende kompetente myndigheder bør træffe en fælles beslutning om, hvorvidt de tredjelandafilialer, der

vurderes at være systemiske, skal pålægges krav. For at sikre en retfærdig procedure bør den ledende kompetente myndighed, eller i påkommende tilfælde EBA, sikre, at tredjelandafilialernes ret til at blive hørt og til at fremsætte bemærkninger respekteres i forbindelse med vurderingen af systemisk vigtighed.

- (27) De kompetente myndigheder bør regelmæssigt gennemgå tredjelandafilialers overholdelse af de relevante krav i henhold til direktiv 2013/36/EU og træffe tilsynsforanstaltninger over for disse filialer for at sikre eller genoprette overholdelsen af disse krav. For at lette et effektivt tilsyn med kravene til tredjelandafilialer og for at opnå et samlet overblik over tredjelandskoncerners aktiviteter i Unionen bør der foretages fælles tilsynsmæssig og finansiell rapportering til de kompetente myndigheder under anvendelse af standardmodeller. EBA bør gives mandat til at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af disse modeller, og Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Det er desuden nødvendigt at indføre hensigtsmæssige ordninger for samarbejde mellem de kompetente myndigheder for at sikre, at alle aktiviteter i tredjelandskoncerner, der opererer i Unionen gennem tredjelandafilialer, er underlagt omfattende tilsyn, med henblik på at forhindre, at de krav, der gælder for disse koncerner i henhold til EU-retten, omgås, og for at minimere de potentielle risici for den finansielle stabilitet i Unionen. Især bør klasse 1-tredjelandafilialer være omfattet af tilsynskollegierne for tredjelandskoncerner i Unionen. I tilfælde af at et sådant kollegium ikke allerede findes, bør de kompetente myndigheder oprette et ad hoc-kollegium for alle klasse 1-tredjelandafilialer i samme koncern, hvis denne opererer i mere end én medlemsstat.
- (28) Unionens ramme for tredjelandafilialer bør anvendes, uden at det berører de beføjelser, medlemsstaterne måtte have i dag til på grundlag af eget skøn som en generel regel at kræve, at tredjelandsvirksomheder fra visse tredjelande udelukkende må udøve bankvirksomhed på deres område, hvis det sker gennem datterinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, i direktiv 2013/36/EU. Dette krav kan vedrøre tredjelande, der anvender forsigtigheds- og tilsynsstandarder for bankvirksomhed, som ikke er ækvivalente med standarderne i medlemsstatens nationale ret, eller tredjelande med strategiske mangler i deres nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (29) Efter indførelsen af IFRS 9 den 1. januar 2018 påvirker resultatet af beregningerne af forventede kredittab, som er baseret på en modelleringsmetode, direkte størrelsen af institutternes kapitalgrundlag og lovbestemte nøgletal. Disse modelleringsmetoder danner også grundlag for beregningen af forventede kredittab, når institutterne anvender nationale regnskabssystemer. Det er derfor vigtigt, at de kompetente myndigheder og EBA har et klart overblik over den indvirkning, disse beregninger har på de forskellige risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav, der opstår for tilsvarende eksponeringer. Med henblik herpå bør benchmarkingundersøgelsen også omfatte disse modelleringsmetoder. Eftersom institutter, der beregner kapitalkrav i overensstemmelse med standardmetoden for kreditrisiko, også kan anvende modeller til beregning af forventede kredittab inden for rammerne af IFRS 9, bør disse institutter også medtages i benchmarkingundersøgelsen under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

- (30) Ved forordning (EU) 2019/876⁴⁷ ændredes forordning (EU) nr. 575/2013, derved at der indførtes en revideret markedsrisikoramme udarbejdet af Baselkomitéen for Banktilsyn. Den alternative standardmetode, der er en del af denne nye ramme, giver institutterne mulighed for at modelberegne visse parametre, der anvendes til beregning af risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko. Det er derfor vigtigt, at de kompetente myndigheder og EBA har et klart overblik over de forskellige risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav, der opstår for lignende eksponeringer, ikke blot efter den alternative metode med interne modeller, men også efter den alternative standardmetode. Som følge heraf bør benchmarkingundersøgelsen af markedsrisiko omfatte såvel de reviderede standardmetoder som metoder med interne modeller.
- (31) Den globale omstilling til en bæredygtig økonomi som nedfældet i Parisaftalen⁴⁸, som blev indgået af Unionen, og FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling vil kræve en dybtgående socioøkonomisk omstilling og vil være afhængig af, at der mobiliseres betydelige finansielle ressourcer fra den offentlige og den private sektor. Den europæiske grønne pagt⁴⁹ forpligter Unionen til at blive klimaneutral senest i 2050. Det finansielle system har en relevant rolle at spille med hensyn til at støtte denne omstilling — ikke blot i forhold til at gribe og understøtte de muligheder, der opstår, men også med henblik på en hensigtsmæssig styring af de risici, der vil kunne være forbundet hermed.
- (32) Det hidtil usete omfang af omstillingen til en bæredygtig, klimaneutral og cirkulær økonomi vil få betydelig indvirkning på det finansielle system. Netværket af centralbanker og tilsynsmyndigheder for et grønnere finansielt system ("Network of Central Banks and Supervisors for Greening the Financial System")⁵⁰ anerkendte i 2018, at klimarelaterede risici er en kilde til finansielle risici. I Kommissionens nye strategi for bæredygtig finansiering⁵¹ understreges det, at miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici) samt risici, der skyldes de fysiske konsekvenser af klimaændringer, tab af biodiversitet og den generelle miljøforringelse af økosystemerne i særdeleshed, udgør en hidtil uset udfordring for vores økonomier og for det finansielle systems stabilitet. Disse risici har helt specifikke karakteristika, såsom deres fremadrettede karakter og deres særlige virkninger på kort, mellemlang og lang sigt.
- (33) Omstillingen til en bæredygtig, klimaneutral og cirkulær økonomi vil på grund af sin langsigtede og gennemgribende karakter medføre væsentlige ændringer i institutternes forretningsmodeller. En passende tilpasning af den finansielle sektor, og af kreditinstitutterne i særdeleshed, er nødvendig for at nå målet om en

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

⁴⁸ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

⁴⁹ COM(2019) 640 final.

⁵⁰ Netværket, som blev lanceret på One Planet-topmødet i Paris den 12. december 2017, er en gruppe af centralbanker og tilsynsmyndigheder, som har indvilliget i, på frivillig basis, at udveksle bedste praksis og bidrage til udviklingen af styring af miljø- og klimarisici i den finansielle sektor samt at mobilisere almindelig/traditionel finansiering som støtte til omstillingen til en bæredygtig økonomi.

⁵¹ COM(2021) 390 final af 6.7.2021.

nettodrivhusgasemission på nul i Unionens økonomi senest i 2050, samtidig med at de iboende risici holdes under kontrol. De kompetente myndigheder bør derfor have mulighed for at vurdere denne proces og gribe ind i tilfælde, hvor den måde, hvorpå institutter styrer klimarisici samt risici som følge af miljøforringelse og tab af biodiversitet, er til fare for de enkelte institutters stabilitet eller den finansielle stabilitet generelt. De kompetente myndigheder bør ligeledes overvåge og have beføjelser til at gribe ind over for manglende overensstemmelse mellem institutters forretningsmodeller og -strategier og Unionens relevante politikmål og mere overordnede omstillingstendenser i retning af en bæredygtig økonomi, som medfører risici for disse forretningsmodeller og -strategier eller for den finansielle stabilitet. Klimarisici, og miljørisici generelt, bør ses i sammenhæng med sociale og ledelsesmæssige risici som én, samlet risikokategori for at muliggøre en omfattende og koordineret integration af disse faktorer, idet de ofte er indbyrdes forbundne. ESG-risici hænger nøje sammen med begrebet bæredygtighed, da ESG-faktorerne udgør de tre vigtigste bæredygtighedssøjler.

- (34) For at kunne bevare en tilstrækkelig modstandsdygtighed over for de negative virkninger af ESG-faktorer må institutter, der er etableret i Unionen, nødvendigvis være i stand til systematisk at identificere, måle og styre ESG-risici, ligesom det er nødvendigt, at deres tilsynsmyndigheder vurderer risiciene såvel for det enkelte institut som på systemisk niveau, idet de bør give miljøfaktorerne førsteprioritet og efterfølgende vurdere de øvrige bæredygtighedsfaktorer, efterhånden som de relevante vurderingsmetoder og værktøjer bliver udviklet. Institutterne bør vurdere overensstemmelsen mellem deres porteføljer og Unionens ambition om at blive klimaneutral senest i 2050 og undgå miljøforringelse og tab af biodiversitet. Institutterne bør udarbejde specifikke planer for imødegåelse af de risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af manglende overensstemmelse mellem deres forretningsmodel og -strategi og Unionens relevante politikmål som indeholdt i Parisaftalen, pakken "Fit for 55"⁵² [og den globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020]. Institutterne bør skulle have robuste ledelsesordninger og interne processer til styring af ESG-risici og handle efter strategier, der er godkendt af deres ledelsesorganer, og som tager hensyn til virkningerne af ESG-faktorer — ikke blot de umiddelbare virkninger, men også virkningerne på længere sigt. Ledelsesorganets kollektive viden og bevidsthed om ESG-faktorer og institutternes interne allokering af kapital til imødegåelse af ESG-risici vil også være af helt central betydning i indsatsen for at fremme omstillingen i de enkelte institutter. ESG-risicis særlige karakteristika og det, at der er tale om et relativt nyt risikokoncept, betyder, at indsigt, måling og risikostyringspraksis kan variere betydeligt fra institut til institut. For at sikre konvergens i hele Unionen og en fælles forståelse af ESG-risici bør den tilsynsmæssige regulering omfatte passende definitioner og minimumsstandarder for vurdering af disse risici. I overensstemmelse med denne målsætning fastlægges der definitioner i forordning (EU) nr. 575/2013, ligesom EBA tillægges beføjelser til at fastlægge et minimumssæt af referencemetoder til vurdering af ESG-risicis indvirkning på institutters finansielle stabilitet med fokus på miljøfaktorerne. Eftersom ESG-risicienes fremadrettede karakter betyder, at scenarieanalyser og stresstest, sammen med planer for imødegåelse af disse risici, er særligt informative vurderingsværktøjer,

⁵² Meddelelse fra Kommissionen COM(2021) 568 final af 14.7.2021, som indeholder følgende forslag fra Kommissionen: COM(2021) 562 final, COM(2021) 561 final, COM(2021) 564 final, COM(2021) 563 final, COM(2021) 556 final, COM(2021) 559 final, COM(2021) 558 final, COM(2021) 557 final, COM(2021) 554 final, COM(2021) 555 final og COM(2021) 552 final.

bør EBA også have beføjelser til at udvikle ensartede kriterier for indholdet af planerne for imødegåelse af disse risici og for opstilling af scenarier og anvendelse af stresstestmetoderne. Miljørelaterede risici, herunder risici som følge af miljøforringelse og tab af biodiversitet, og klimarelaterede risici i særdeleshed, bør prioriteres i lyset af deres hastende karakter og den særlige relevans af scenarieanalyser og stresstest til vurdering heraf.

- (35) ESG-risici kan have vidtrækkende konsekvenser for stabiliteten i både de enkelte institutter og det finansielle system som helhed. De kompetente myndigheder bør derfor konsekvent tage højde for disse risici i deres relevante tilsynsaktiviteter, herunder tilsynsevaluerings- og kontrolprocessen og stresstestningen af disse risici. Europa-Kommissionen har, via sit instrument for teknisk støtte, bistået nationale kompetente myndigheder med udvikling og implementering af stresstestmetoder og er klar til fortsat at yde teknisk bistand på dette område. Stresstestmetoderne for ESG-risici er dog hidtil primært blevet anvendt på forsøgsbasis. For klart og konsekvent at integrere stresstestning af ESG i tilsynet bør EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i fællesskab udarbejde retningslinjer med henblik på at sikre en konsekvent fremgangsmåde og fælles metoder til stresstestning af ESG-risici. Stresstestning af disse risici bør begynde med klima- og miljørelaterede faktorer, og de kompetente myndigheder bør — efterhånden som flere ESG-risikodata og -metoder bliver tilgængelige til støtte for udviklingen af yderligere værktøjer til vurdering af deres kvantitative indvirkning på finansielle risici — i stigende grad vurdere indvirkningen af disse risici i forbindelse med deres tilstrækkelighedsvurderinger af kreditinstitutter. Med henblik på at sikre konvergens i tilsynspraksis bør EBA udstede retningslinjer for ensartet medtagelse af ESG-risici i tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen.
- (36) Bestemmelserne i artikel 133 i direktiv 2013/36/EU om rammen for den systemiske buffer kan allerede nu anvendes til at imødegå forskellige former for systemiske risici, herunder risici i tilknytning til klimaændringer. I det omfang de relevante kompetente eller udpegede myndigheder, alt efter hvad der er relevant, vurderer, at risici i tilknytning til klimaændringer ville kunne få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en medlemsstat, bør de indføre en systemisk buffersats for disse risici, hvis de vurderer, at indførelsen af en sådan sats vil være et effektivt middel til at afbøde de pågældende risici og vil stå i rimeligt forhold hertil.
- (37) Der kan gå ganske lang tid, før medlemmerne af ledelsesorganet underkastes egnethedsvurderingen, og personer med nøglefunktioner vil i nogle tilfælde slet ikke blive underkastet en sådan vurdering. Medlemmer af ledelsesorganet, der ikke opfylder egnedetskriterierne, vil således kunne have udøvet deres hverv i lang tid, hvilket især er problematisk, når der er tale om store institutter. Desuden skal grænseoverskridende institutter navigere i et farvand bestående af en bred vifte af forskellige nationale regler og procedurer, hvilket ikke just gør det nuværende system effektivt. Eksistensen af indbyrdes afvigende krav vedrørende egnethedsvurderingen i Unionen er et særlig akut problem i relation til bankunionen. Som følge heraf er det vigtigt at tilvejebringe et regelsæt på EU-plan, der udgør en sammenhængende og forudsigelig "egnethed og hæderlighed"-ramme. Dette vil fremme tilsynsmæssig konvergens, skabe grobund for større tillid de kompetente myndigheder imellem og give institutterne større retssikkerhed. Det er af afgørende betydning at have en solid "egnethed og hæderlighed"-ramme for vurdering af egnetheden af medlemmer af

ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner for at sikre, at institutterne drives korrekt, og at deres risici styres på hensigtsmæssig vis.

- (38) Formålet med at vurdere egnetheden af medlemmer af ledelsesorganer er at sikre, at disse medlemmer er kvalificerede til deres rolle og har et godt omdømme. Institutterne, som har det primære ansvar for at vurdere egnetheden af de enkelte medlemmer af ledelsesorganet, bør foretage egnethedsvurderingen, som efterfølgende bør efterprøves af de kompetente myndigheder, enten før eller efter at medlemmet af ledelsesorganet tiltræder sit hverv. På grund af de risici, som store institutter udgør, navnlig på grund af potentielle afsmittende virkninger, bør uegnede medlemmer af ledelsesorganet dog forhindres i at påvirke driften af sådanne store institutter med potentielt alvorlige skadelige virkninger. De kompetente myndigheder bør derfor, undtagen under særlige omstændigheder, vurdere egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet i store institutter, inden disse medlemmer tiltræder deres hverv.
- (39) Ikke blot medlemmer af ledelsesorganet, men også personer med nøglefunktioner har væsentlig indflydelse med hensyn til at sikre en forsvarlig og forsigtig daglig ledelse af et institut. Da direktiv 2013/36/EU ikke i sin nuværende form indeholder en definition af personer med nøglefunktioner, varierer medlemsstaternes praksis i Unionen, hvilket vanskeliggør et effektivt tilsyn og forhindrer lige konkurrencevilkår. Det er derfor nødvendigt at definere, hvad der forstås ved personer med nøglefunktioner. Desuden bør ansvaret for at vurdere egnetheden af personer med nøglefunktioner primært påhvile institutterne. På grund af de risici, der er forbundet med store institutters aktiviteter, bør egnetheden af lederne af interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren i sådanne store institutter dog vurderes af de kompetente myndigheder, inden disse personer tiltræder deres hverv.
- (40) For at sikre retssikkerhed og forudsigelighed for institutterne er det nødvendigt at fastlægge en effektiv og rettidig procedure for de kompetente myndigheders kontrol af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner. Denne procedure bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder om nødvendigt at anmode om supplerende oplysninger, men bør også sikre, at de pågældende kompetente myndigheder er i stand til at gennemføre egnethedsvurderingerne inden for den fastsatte frist. Institutterne bør på deres side give de kompetente myndigheder korrekte og fuldstændige oplysninger inden for den angivne frist og reagere hurtigt og i god tro på anmodninger fra de kompetente myndigheder om supplerende oplysninger.
- (41) I lyset af den rolle, egnethedsvurderingen spiller for en forsigtig og forsvarlig ledelse af institutterne, er det nødvendigt at give de kompetente myndigheder nye værktøjer, såsom ansvarserklæringer og oversigter over arbejdsopgaver, til at vurdere egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner. Disse nye værktøjer vil også være til støtte for de kompetente myndigheder, når de gennemgår institutternes ledelsesordninger som led i tilsynskontrol- og vurderingsprocessen. Uanset ledelsesorganets overordnede ansvar som kollegialt organ bør institutterne være forpligtet til at udarbejde individuelle erklæringer og en oversigt over, præcist hvilke arbejdsopgaver der påhviler medlemmerne af ledelsesorganet, den daglige ledelse og personer med nøglefunktioner. Den enkeltes arbejdsopgaver er ikke altid klart eller konsekvent beskrevet, og der kan være situationer, hvor to eller flere roller overlapper hinanden, eller hvor arbejdsopgaver overses, fordi de ikke uden videre kan henføres under en enkelt persons ansvarsområde. Den enkeltes arbejdsopgaver bør være veldefinerede, og ingen ansvarsområder bør være uden ejerskab. Ovennævnte

værktøjer bør sikre yderligere ansvarlighed hos medlemmerne af ledelsesorganet, den daglige ledelse og personer med nøglefunktioner.

- (42) For at sikre finansiel stabilitet bør de kompetente myndigheder kunne træffe og gennemføre afgørelser hurtigt. I forbindelse med foranstaltninger til tidlig indgriben eller afviklingsforanstaltninger vil kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder kunne anse det for hensigtsmæssigt at fjerne eller udskifte medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse. For at tage højde for sådanne situationer bør de kompetente myndigheder foretage egnethedsvurderingen af medlemmer af ledelsesorganet eller personer med nøglefunktioner, efter at de pågældende medlemmer af ledelsesorganet eller personer med nøglefunktioner har tiltrådt deres hverv.
- (43) Når et institut bliver bundet af den nedre grænse for output (outputgulvet) som fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, burde den nominelle værdi af yderligere kapitalgrundlagskrav til instituttet, der fastsættes af instituttets kompetente myndighed i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing, alt andet lige ikke straks stige som følge heraf. I sådanne tilfælde bør den kompetente myndighed desuden tage instituttets yderligere kapitalgrundlagskrav op til revision og navnlig vurdere, om og i hvilket omfang et sådant krav tager højde for modelrisikoen, der er forbundet med instituttets anvendelse af interne modeller. Hvis dette er tilfældet, bør instituttets yderligere kapitalgrundlagskrav anses for at overlappe i forhold til de risici, der tages højde for med outputgulvet i instituttets kapitalgrundlagskrav, og den kompetente myndighed bør derfor reducere dette krav i det omfang, det er nødvendigt for at eliminere en sådan overlapning, så længe instituttet er bundet af outputgulvet.
- (44) Tilsvarende bør den nominelle værdi af et instituts egentlige kernekapital, som kræves i henhold til den systemiske buffer, ikke stige, i forbindelse med at instituttet bliver bundet af outputgulvet, hvis der ikke er sket en stigning i de makroprudentielle eller systemiske risici, der knytter sig til instituttet. I sådanne tilfælde bør instituttets kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, gennemgå kalibreringen af de systemiske buffersatser og sikre, at de fortsat er passende og ikke indebærer dobbelttælling af risici, der allerede er dækket, i kraft af at instituttet er bundet af outputgulvet. Mere generelt bør de kompetente og udpegede myndigheder, alt efter hvad der er relevant, ikke pålægge systemiske bufferkrav for risici, der allerede fuldt ud er dækket af outputgulvet.
- (45) Dertil kommer, at når et institut, der er udpeget som et "andet systemisk vigtigt institut", bliver bundet af outputgulvet, bør dets kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, gennemgå kalibreringen af instituttets O-SII-bufferkrav og sikre, at den fortsat er passende.
- (46) For at muliggøre rettidig og effektiv aktivering af den systemiske buffer er det nødvendigt at præcisere, hvordan de relevante bestemmelser anvendes, og at forenkle og tilpasse de relevante procedurer. Det bør være muligt for udpegede myndigheder i alle medlemsstater at fastsætte en systemisk buffer for at muliggøre anerkendelse af systemiske buffersatser fastsat af myndigheder i andre medlemsstater og for at sikre, at myndighederne har beføjelser til at imødegå systemiske risici rettidigt og effektivt. Anerkendelse af en systemisk buffersats fastsat af en anden medlemsstat bør ikke kræve andet end en meddelelse fra den myndighed, der anerkender satsen. Med henblik på at undgå unødvendige godkendelsesprocedurer i situationer, hvor beslutningen om at fastsætte en buffersats resulterer i en mindskelse eller ikke

indebærer nogen ændring i forhold til nogen af de tidligere fastsatte satser, er det nødvendigt at bringe proceduren i artikel 131, stk. 15, i direktiv 2013/36/EU i overensstemmelse med proceduren i nævnte direktivs artikel 133, stk. 9. Procedurene i nævnte direktivs artikel 133, stk. 11, bør præciseres og som fornødent i højere grad bringes i overensstemmelse med de procedurer, der finder anvendelse på andre systemiske buffersatser —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2013/36/EU

I direktiv 2013/36/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, ændres således:

a) Følgende indsættes som nr. 8a):

"8a) "ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion": ledelsesorganet, der handler i sin funktion med den faktiske ledelse af instituttet, og som omfatter de personer, der varetager ledelsen af instituttets virksomhed".

b) Nr. 9) affattes således:

"9) "den daglige ledelse": de fysiske personer, der udøver ledelsesfunktioner i et institut, og som er direkte ansvarlige over for instituttets ledelsesorgan, men ikke er medlemmer af dette organ, og som er ansvarlige for instituttets daglige ledelse under ledelse af instituttets ledelsesorgan".

c) Følgende indsættes som nr. 9a) til 9d):

"9a) "personer med nøglefunktioner": personer, som har betydelig indflydelse på instituttets ledelsesprincipper, men som ikke er medlemmer af ledelsesorganet, herunder lederne af interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren, hvis de pågældende ledere eller den pågældende økonomidirektør ikke er medlemmer af ledelsesorganet

9b) "økonomidirektør": den person, der er ansvarlig for instituttets forvaltning af finansielle ressourcer, finansielle planlægning og finansielle rapportering

9c) "ledere af interne kontrolfunktioner": de personer på højeste hierarkiske niveau, der er ansvarlige for i praksis at lede den daglige drift af instituttets uafhængige risikostyringsfunktioner, compliancefunktioner og interne revisionsfunktioner

9d) "interne kontrolfunktioner": risikostyringsfunktioner, compliancefunktioner og interne revisionsfunktioner".

d) Nr. 11) affattes således:

"11) "modelrisiko": modelrisiko som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52b), i forordning (EU) nr. 575/2013".

e) Følgende indsættes som nr. 29a):

"29a) "selvstændigt institut i Unionen": selvstændigt institut i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 33a), i forordning (EU) nr. 575/2013".

- f) Følgende indsættes som nr. 47a):
"47a) "justeret kapitalgrundlag": justeret kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 71), i forordning (EU) nr. 575/2013".
- g) Følgende indsættes som nr. 66) til 69):
"66) "stort institut": et institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 146), i forordning (EU) nr. 575/2013
67) "relevant datterselskab": et væsentligt datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 135), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et stort datterselskab som defineret i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 147)
68) "tvangsbøder": fortløbende dagbøder, der anvendes som tvangsmiddel med det formål at bringe igangværende overtrædelser til ophør og få juridiske eller fysiske personer til igen at opfylde deres forpligtelser i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013
69) "miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko": en miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52d), i forordning (EU) nr. 575/2013".

2) Artikel 4, stk. 4, affattes således:

"4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i nødvendigt omfang har de(n) fornødne ekspertise, ressourcer, operationelle kapacitet, beføjelser og uafhængighed til at kunne varetage funktionerne vedrørende tilsyn og undersøgelser samt beføjelser til at pålægge tvangsbøder og andre sanktioner, der er fastlagt i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013.

Med henblik på at sikre de kompetente myndigheders uafhængighed ved udøvelsen af deres beføjelser træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende kompetente myndigheder, herunder deres medarbejdere og medlemmer af deres ledelsesorganer, kan handle uafhængigt og objektivt uden at søge eller modtage instrukser fra eller lade sig påvirke af tilsynsbelagte institutter, regeringer i medlemsstater eller EU-organer eller andre offentlige eller private organer. Disse ordninger berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og forpligtelser som følge af deltagelse i Det Europæiske Finanstilsynssystem i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010^{*1}, Den Fælles Tilsynsmekanisme i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013^{*2} og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014^{*3} eller som følge af deltagelse i Den Fælles Afviklingsinstans i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014^{*4}.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de kompetente myndigheder har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge interessekonflikter hos deres medarbejdere og medlemmer af deres ledelsesorganer. Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne regler, der står i rimeligt forhold til den rolle og de ansvarsområder, de pågældende medarbejdere og medlemmer af ledelsesorganerne har, og som minimum forbyder dem:

- a) at handle med finansielle instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de institutter, der er under tilsyn af de kompetente myndigheder, eller disses direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber

- b) efter ophøret af deres ansættelse hos den kompetente myndighed at lade sig ansætte af eller acceptere nogen form for kontraktmæssig aftale om levering af liberale tjenesteydelser med en eller flere af følgende:
- i) institutter, som de har ført direkte tilsyn med, herunder disses direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber, inden for som minimum de sidste to år forud for den dato, hvor de tiltræder en ny rolle
 - ii) selskaber, der leverer tjenesteydelser til en eller flere af de i nr. i) omhandlede virksomheder, som har været under direkte tilsyn inden for som minimum de sidste to år forud for den dato, hvor de tiltræder en ny rolle, medmindre de er fuldstændig afskåret fra at deltage i nogen form for levering af disse tjenesteydelser, så længe det her omhandlede forbud gælder.

Medarbejdere og medlemmer af ledelsesorganer, der er omfattet af forbuddene i tredje afsnit, litra b), har ret til en passende compensation for som følge af forbuddene ikke at kunne tiltræde en bestemt rolle.

EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og under hensyntagen til internationale bedste praksis, retningslinjer rettet til de kompetente myndigheder om forebyggelse af interessekonflikter hos disse myndigheder og deres uafhængighed med henblik på en forholdsmæssig anvendelse af nærværende artikel."

*1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

*2 Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

*3 Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

*4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

3) I artikel 18 tilføjes som litra g):

"g) opfylder samtlige af følgende betingelser:

- i) Det er konstateret, at kreditinstituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU eller i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 806/2014.

- ii) Afviklingsmyndigheden finder, at betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 806/2014 er opfyldt for det pågældende kreditinstitut.
- iii) Afviklingsmyndigheden finder, at betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra c), i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 806/2014 er opfyldt for det pågældende kreditinstitut."

4) Artikel 21a ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel. Andre finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel, hvis de er forpligtede til at efterkomme dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013 på delkonsolideret niveau.

De kompetente myndigheder foretager en gennemgang af moderselskaberne for et institut, eller moderselskaberne for en enhed, der ansøger om tilladelse i henhold til artikel 8, med henblik på at konstatere, hvorvidt der er en virksomhed til stede, der opfylder kriterierne for at blive betragtet som et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen.

Er moderselskaberne beliggende i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden, der ansøger om at blive meddelt tilladelse i henhold til artikel 8, er etableret, arbejder de kompetente myndigheder i begge/alle de pågældende medlemsstater, med henblik på anvendelsen af andet afsnit, tæt sammen om at foretage gennemgangen.

De kompetente myndigheder offentliggør resultatet af den i andet afsnit omhandlede gennemgang."

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra b), affattes således:

"b) oplysninger om nomineringen af mindst to personer, der varetager den faktiske ledelse af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, og overholdelse af kravene i artikel 91, stk. 1".

ii) Andet afsnit affattes således:

"Hvis godkendelsen af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab foretages samtidig med vurderingen, jf. artikel 22 og 27a, sikrer den kompetente myndighed med henblik på denne artikel efter omstændighederne samordning med den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. I dette tilfælde suspenderes vurderingsperioden, jf. artikel 22, stk. 3, andet afsnit, og artikel 27a, stk.

6, i en periode på mere end 20 arbejdsdage, indtil proceduren i nærværende artikel er afsluttet."

- 5) I artikel 21b, stk. 6, indsættes følgende som andet og tredje afsnit:

"EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater, definitioner og IT-løsninger, som skal anvendes i Unionen til indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

- 6) Følgende indsættes som artikel 21c:

"Artikel 21c

Krav om oprettelse af en filial med henblik på tredjelandsvirksomheders levering af banktjenester og undtagelse for iværksættelse af tjenesteydelser på kundens eget initiativ

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at virksomheder, der er etableret i et tredjeland, jf. artikel 47, stk. 1 og 2, skal oprette en filial på den pågældende medlemsstats område og ansøge om tilladelse i henhold til afsnit VI til at påbegynde eller fortsætte med at udøve de aktiviteter, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 1, i den pågældende medlemsstat.

2. Hvis en detailkunde, en godkendt modpart eller en professionel kunde efter betydningen i afsnit I og II i bilag II til direktiv 2014/65/EU, som er etableret eller beliggende i Unionen, på eget initiativ retter henvendelse til en virksomhed, der er etableret i et tredjeland, med henblik på levering af en eller flere tjenesteydelser eller aktiviteter som omhandlet i artikel 47, stk. 1, finder kravet i nærværende artikels stk. 1 ikke anvendelse på leveringen af den pågældende tjenesteydelse eller aktivitet til den pågældende person, herunder en forbindelse med specifik tilknytning til leveringen af tjenesteydelsen eller aktiviteten. Retter en tredjelandsvirksomhed, herunder gennem en enhed, der handler på den pågældende tredjelandsvirksomheds vegne eller har tætte forbindelser med den, eller enhver anden person, der handler på virksomhedens vegne, henvendelse til kunder eller potentielle kunder i Unionen, betragtes det ikke som en tjenesteydelse, der leveres udelukkende på kundens eget initiativ, for så vidt det ikke drejer sig om koncerninterne forbindelser.

3. Et initiativ fra en kunde eller en modpart som omhandlet i stk. 2 giver ikke tredjelandsvirksomheden ret til at markedsføre andre kategorier af produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, kunden eller modparten havde anmodet om, medmindre det sker gennem en tredjelandsfilial, der er etableret i en medlemsstat."

- 7) I afsnit III indsættes følgende som kapitel 3, 4 og 5:

"KAPITEL 3

Erhvervelse eller afhændelse af kvalificerede andele

Artikel 27a

Underretning om og vurdering af erhvervelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle institutter, finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen og andre finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der skal søge om godkendelse i henhold til artikel 21a, stk. 1, på delkonsolideret niveau ("erhververen"), skal underrette deres kompetente myndighed, hvis de har til hensigt direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, der overstiger 15 % af erhververens justerede kapitalgrundlag ("den påtænkte erhvervelse"), med angivelse af størrelsen af den påtænkte andel samt de i artikel 27b, stk. 5, omhandlede relevante oplysninger.

2. De kompetente myndigheder bekræfter straks, og under alle omstændigheder inden for to arbejdsdage, modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning eller eventuelle supplerende oplysninger som omhandlet i stk. 5.

Uanset nærværende artikels stk. 2 og artikel 22, stk. 2, skal modtagelse af underretningen om eventuelle supplerende oplysninger anerkendes straks, og under alle omstændigheder senest ti arbejdsdage, efter modtagelsen af underretningen, såfremt de kompetente myndigheder vurderer, at den påtænkte erhvervelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 eller i artikel 22, stk. 1, er kompleks.

3. De kompetente myndigheder har en frist på 60 arbejdsdage fra datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af underretningen og modtagelsen af alle dokumenter, herunder dem, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen i henhold til artikel 27b, stk. 4 ("vurderingsperioden"), til at foretage den i artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering ("vurderingen").

Hvis den påtænkte erhvervelse består af en kvalificeret andel i et kreditinstitut som omhandlet i artikel 22, stk. 1, er erhververen også stadig omfattet af underretningspligten og vurderingen i henhold til nævnte artikel.

4. De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen, jf. stk. 3.

5. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, dog ikke efter den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om supplerende oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

6. Vurderingsperioden suspenderes i perioden mellem datoen for de kompetente myndigheders anmodning om supplerende oplysninger og datoen for modtagelsen af svar herpå fra erhververen med alle de ønskede oplysninger. Suspensionen må ikke overstige 20 arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheder om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de

kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en suspension af vurderingsperioden.

7. De kompetente myndigheder kan forlænge suspensionen som nævnt i stk. 6, andet afsnit, i op til 30 arbejdsdage i følgende situationer:

- a) Den erhvervede enhed er beliggende i eller omfattet af lovgivningen i et tredjeland.
- b) Udveksling af oplysninger med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de forpligtede enheder, der er anført i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849^{*5}, er en nødvendig forudsætning for at foretage den i nærværende direktivs artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering.

8. Hvis godkendelsen af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i henhold til artikel 21a foretages samtidig med den i nærværende artikel omhandlede vurdering, sikrer den kompetente myndighed med henblik på førstnævnte artikel efter omstændighederne samordning med den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. I dette tilfælde suspenderes vurderingsperioden i højst 20 arbejdsdage, indtil proceduren i artikel 21a er afsluttet.

9. Beslutter de kompetente myndigheder at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, underretter de inden for en frist på to arbejdsdage efter afslutningen af deres vurdering, og uden at overskride vurderingsperioden, skriftligt erhververen herom, med angivelse af deres begrundelse for at gøre indsigelse. Med forbehold af national ret kan der på erhververens anmodning offentliggøres en passende begrundelse for beslutningen om at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse. Manglende bestemmelser i national ret vedrørende en passende offentliggørelse af begrundelsen for en beslutning om at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse er ikke til hinder for, at en medlemsstat kan tillade den kompetente myndighed at offentliggøre sådanne oplysninger, uden at der ikke foreligger en anmodning fra erhververen.

10. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

11. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutning af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge den.

12. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af kompetente myndigheder om eller kompetente myndigheders godkendelse af direkte eller indirekte erhvervelse af kapitalandele, der er strengere end kravene i artikel 89 i forordning (EU) nr. 575/2013.

^{*5} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Artikel 27b
Vurderingskriterier

1. Ved behandlingen af den i artikel 27a, stk. 1, omhandlede underretning om den påtænkte erhvervelse og de i artikel 27a, stk. 5, omhandlede oplysninger foretager de kompetente myndigheder en vurdering af erhververens forsvarlige og forsigtige forvaltning efter erhvervelsen, navnlig med hensyn til de risici, som erhververen er eller vil kunne blive eksponeret for, i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, hos alle nye medlemmer af erhververens ledelsesorgan, der vil blive udpeget som følge af den påtænkte erhvervelse
- b) hvorvidt erhververen vil kunne overholde og fortsætte med at overholde de tilsynsmæssige krav i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013 samt, hvor det er relevant, andre EU-retsakter
- c) hvorvidt der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt i forbindelse med den påtænkte erhvervelse, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. Ved vurderingen af kriteriet i stk. 1, litra c), og kriteriet i artikel 23, stk. 1, litra e), hører de kompetente myndigheder i forbindelse med deres kontrol de myndigheder, der er kompetente med hensyn til tilsynet med virksomhederne, jf. direktiv (EU) 2015/849.

3. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af erhververen afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende, til trods for at der er fremsat en anmodning i henhold til artikel 27a.

Ved anvendelsen af nærværende stykke samt artikel 23, stk. 2, og med hensyn til kriteriet i stk. 1, litra c), udgør en skriftlig indsigelse fra de myndigheder, der er kompetente med hensyn til tilsynet med virksomhederne i henhold til direktiv (EU) 2015/849, en rimelig grund til at gøre indsigelse.

4. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

5. Medlemsstaterne offentliggør en liste over de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen. Disse oplysninger gives til de kompetente myndigheder på tidspunktet for den i artikel 27a, stk. 1, omhandlede underretning. Oplysningerne skal være forholdsmæssige og relevante for arten af den enhed, der skal erhverves. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, der ikke er relevante for den tilsynsmæssige vurdering, i henhold til denne artikel.

6. Er der foretaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser af kvalificerede andele i den samme enhed, behandler den kompetente myndighed uanset artikel 27a, stk. 2-7, erhververne på en ikkediskriminerende måde.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) listen over de oplysninger, der som minimum skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, artikel 27a, stk. 1, artikel 27f, stk. 1, og artikel 27k, stk. 1
- b) en fælles metode til vurdering af kriterierne i nærværende artikel, artikel 27g og artikel 27l
- c) proceduren for underretning og den tilsynsmæssige vurdering, der kræves i henhold til artikel 27a, artikel 27f og artikel 27k.

Ved anvendelsen af første afsnit tager EBA hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132^{*6}.

EBA forelægger udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

^{*6} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation).

Artikel 27c

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De relevante kompetente myndigheder rådfører sig med hinanden i forbindelse med den i artikel 27b omhandlede vurdering, hvis den erhvervede enhed er et af følgende:

- a) et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF ("administrationsselskab for et investeringsinstitut"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori den påtænkte erhverver er meddelt tilladelse
- b) et moderselskab for et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF ("administrationsselskab for et investeringsinstitut"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori den påtænkte erhverver er meddelt tilladelse
- c) en juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

De kompetente myndigheder udveksler hurtigst muligt alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning eller på eget initiativ alle oplysninger af relevans for vurderingen til hinanden.

2. De kompetente myndigheder bestræber sig på at koordinere deres vurderinger og sikre konsekvens i deres beslutninger. I det øjemed skal den beslutning, der træffes af erhververens kompetente myndighed, anføre ethvert synspunkt eller forbehold

fremsat af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det kreditinstitut, som kontrolleres af det moderselskab, hvori erhvervelsen påtænkes.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge fælles procedurer, formularer og modeller for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27d

Underretning i tilfælde af afhændelse

Medlemsstaterne stiller krav om, at institutter, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen samt finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber skal underrette de kompetente myndigheder, hvis de har til hensigt direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, der overstiger 15 % af erhververens justerede kapitalgrundlag. Denne underretning skal gives skriftligt og forud for afhændelsen, med angivelse af størrelsen af den pågældende kapitalandel.

Artikel 27e

Oplysningsforpligtelser og sanktioner

Hvis erhververen enten undlader på forhånd at underrette om den påtænkte erhvervelse i overensstemmelse med artikel 27a, stk. 1, eller har erhvervet en kvalificeret andel som omhandlet i nævnte artikel til trods for en indsigelse fra de kompetente myndigheder, pålægger medlemsstaterne de pågældende kompetente myndigheder at træffe passende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte påbud, tvangsbøder og andre sanktioner i overensstemmelse med artikel 65-72 over for medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse. Hvis en kvalificeret andel erhverves til trods for en indsigelse fra de kompetente myndigheder, sørger medlemsstaten, uden at det berører eventuelle sanktioner, for, at de tilhørende stemmerettigheder suspenderes, eller at de afgivne stemmer erklæres for ugyldige.

KAPITEL 4

Væsentlige overførsler af aktiver og passiver

Artikel 27f

Underretning om og vurdering af væsentlige overførsler af aktiver og passiver

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutter, finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller andre finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der skal søge om godkendelse i henhold til artikel 21a, stk. 1, på delkonsolideret niveau, skal underrette deres kompetente

myndighed om enhver væsentlig overførsel af aktiver eller passiver, de har til hensigt at foretage enten ved et salg eller ved en anden type transaktion ("den påtænkte transaktion"). Underretningen skal angive størrelsen af den påtænkte transaktion og indeholde de i artikel 27g, stk. 5, omhandlede oplysninger.

Hvis den påtænkte transaktion udelukkende omfatter institutter fra samme koncern, er disse institutter også omfattet af første afsnit.

Ved anvendelsen af første og andet afsnit er hvert af de institutter, der er involveret i den samme påtænkte transaktion, hver især underlagt den underretningspligt, der er fastsat i nævnte afsnit.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 gælder følgende:

- a) Den påtænkte transaktion anses for væsentlig for et institut, hvis den svarer til mindst 10 % af dets samlede aktiver eller passiver; udføres den påtænkte transaktion mellem enheder i samme koncern, anses den påtænkte transaktion for at være væsentlig for et institut, hvis den svarer til mindst 15 % af dets samlede aktiver eller passiver.
- b) Overførsler af misligholdte aktiver eller af aktiver, der skal indgå i en cover pool efter betydningen i artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162^{*7} eller skal securitiseres, tages ikke i betragtning ved beregningen af den i litra a) omhandlede procentsats.
- c) Overførsler af aktiver eller passiver i forbindelse med anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, tages ikke i betragtning ved beregningen af den i litra a) omhandlede procentsats.

3. De kompetente myndigheder bekræfter straks, og under alle omstændigheder inden for to arbejdsdage, modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning eller eventuelle supplerende oplysninger som omhandlet i stk. 6.

4. De kompetente myndigheder har en frist på højst 60 arbejdsdage fra datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af underretningen og de relevante dokumenter, herunder dem, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen i henhold til artikel 27g, stk. 5, til at foretage den i artikel 27g, stk. 1, omhandlede vurdering ("vurderingsperioden").

5. De kompetente myndigheder underretter instituttet om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

6. De kompetente myndigheder kan når som helst i vurderingsperioden, dog ikke efter den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

7. I perioden mellem datoen for de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra instituttet, der fremlægger alle de ønskede oplysninger, suspenderes vurderingsperioden. Suspensionen må ikke overstige 20 arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheder om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en suspension af vurderingsperioden.

8. Hvis de kompetente myndigheder beslutter at gøre indsigelse mod den påtænkte transaktion, underretter de skriftligt instituttet og begrundet beslutningen inden for to arbejdsdage efter afslutningen af vurderingen og senest på datoen for vurderingsperiodens udløb. Med forbehold af national ret kan der på instituttets anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Manglende bestemmelser i national ret vedrørende en passende offentliggørelse af begrundelsen for en beslutning om at modsætte sig den påtænkte erhvervelse er ikke til hinder for, at en medlemsstat kan tillade den kompetente myndighed at offentliggøre sådanne oplysninger, uden at der foreligger en anmodning fra instituttet.

9. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte transaktion, anses den for at være godkendt.

10. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutning af den påtænkte transaktion og om nødvendigt forlænge den.

11. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller godkendelse fra de kompetente myndigheder, der er strengere end kravene i artikel 27f.

*7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).

Artikel 27g **Vurderingskriterier**

1. Ved behandlingen af den i artikel 27f, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 27f, stk. 6, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder den påtænkte transaktion i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) hvorvidt instituttet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde de tilsynsmæssige krav i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013 samt, hvor det er relevant, andre EU-retsakter
- b) hvorvidt der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt i forbindelse med den påtænkte transaktion, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. Ved vurderingen af kriteriet i stk. 1, litra b), hører de kompetente myndigheder i forbindelse med deres kontrol de myndigheder, der er kompetente med hensyn til tilsynet med virksomhederne i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

3. De kompetente myndigheder kan kun modsætte sig den påtænkte transaktion, hvis kriterierne i stk. 1 ikke er opfyldt, eller hvis oplysningerne fra instituttet er ufuldstændige, til trods for at en anmodning er indgivet i henhold til artikel 27f.

Med hensyn til kriteriet i stk. 1, litra b), udgør en skriftlig indsigelse fra de i henhold til direktiv (EU) 2015/849 kompetente myndigheder en rimelig grund til at gøre indsigelse.

4. Medlemsstaterne må hverken underkaste den påtænkte transaktion krav vedrørende et bestemt niveau eller beløb eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte transaktion ud fra markedets økonomiske behov.

5. Medlemsstaterne offentliggør en liste over de oplysninger, der er nødvendige for at foretage den i stk. 1 omhandlede vurdering. Disse oplysninger gives til de kompetente myndigheder på tidspunktet for den i artikel 27f, stk. 1, omhandlede underretning. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, der ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering af den påtænkte transaktion.

Artikel 27h

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De relevante kompetente myndigheder rådfører sig med hinanden i forbindelse med den i artikel 27g omhandlede vurdering, hvis de parter, der er involveret i den påtænkte transaktion, er et af følgende:

- a) et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF ("administrationsselskab for et investeringsinstitut"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) et moderselskab for et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF ("administrationsselskab for et investeringsinstitut"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- c) en juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler hurtigst muligt alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver kompetente myndigheder efter anmodning eller på eget initiativ alle oplysninger af relevans for vurderingen til hinanden.

3. De kompetente myndigheder bestræber sig på at koordinere deres vurderinger og sikre konsekvens i deres beslutninger, ligesom de i deres beslutninger anfører ethvert synspunkt eller forbehold fremsat af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med andre enheder, som er involveret i den påtænkte transaktion.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge fælles procedurer, formularer og modeller for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Oplysningsforpligtelser og sanktioner

Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal træffe passende foranstaltninger, hvis et institut undlader at give forhåndsmeddelelse om den påtænkte transaktion, jf. artikel 27f, stk. 1, eller hvis det har gennemført den påtænkte transaktion som omhandlet i nævnte artikel trods en indsigelse fra de kompetente myndigheder. Sådanne foranstaltninger kan bestå i påbud, tvangsbøder og andre sanktioner i henhold til artikel 65-72 over for medlemmer af ledelsesorganet og ledere.

KAPITEL 5

Fusioner og spaltninger

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- a) "fusion": en af følgende operationer, hvorved:
 - i) ét eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af deres aktiver og passiver til et andet, eksisterende selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles kapitalandele i det andet selskab samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandeleles pålydende værdi (medmindre andet er angivet i gældende national ret) eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi
 - ii) ét eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af deres aktiver og passiver til et andet, eksisterende selskab (det overtagende selskab) uden det overtagende selskabs udstedelse af nye kapitalandele, forudsat at én person direkte eller indirekte besidder alle kapitalandelene i de fusionerende selskaber, eller at deltagerne i de fusionerende selskaber besidder deres kapitalandele i det samme forhold i alle de fusionerende selskaber
 - iii) et eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af deres aktiver og passiver til et selskab, som de danner, mod at deres selskabsdeltagere tildeles kapitalandele i det nye selskab og eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandeleles pålydende værdi (medmindre andet er angivet i gældende national ret) eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi
 - iv) et selskab i forbindelse med sin opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af sine aktiver og passiver til det selskab, der besidder samtlige kapitalandele i selskabet
- b) "spaltning": en af følgende operationer:
 - i) en operation, hvorved et selskab efter opløsning uden likvidation overfører sine aktiver og passiver som helhed til flere selskaber, mod at

aktionærerne i det spaltede selskab tildeles kapitalandele i de selskaber, der modtager indskud som led i spaltningen, samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandele pålydende værdi (medmindre andet er angivet i gældende national ret) eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af den bogførte pariværdi

- ii) en operation, hvorved et selskab efter opløsning uden likvidation overfører sine aktiver og passiver som helhed til flere nystiftede selskaber, mod at aktionærerne i det spaltede selskab tildeles kapitalandele i de modtagende selskaber samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandele pålydende værdi (medmindre andet er angivet i gældende national ret) eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af den bogførte pariværdi
- iii) en operation bestående af en kombination af de i nr. i) og ii) beskrevne operationer
- iv) en operation, hvorved et spaltet selskab overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber, mod at aktionærerne i det spaltede selskab tildeles kapitalandele i de modtagende selskaber, i det spaltede selskab eller i både de modtagende selskaber og det spaltede selskab samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandele pålydende værdi (medmindre andet er angivet i gældende national ret) eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af den bogførte pariværdi
- v) en operation, hvorved et spaltet selskab overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber mod udstedelse til det spaltede selskab af kapitalandele i de modtagende selskaber.

Artikel 27k

Underretning om og vurdering af fusionen eller spaltningen

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutter, finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen og andre finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der skal søge om godkendelse i henhold til artikel 21a, stk. 1, på delkonsolideret niveau ("de finansielle interessenter"), og som gennemfører en fusion eller spaltning ("den påtænkte operation"), inden gennemførelsen af den påtænkte operation skal underrette de kompetente myndigheder, der vil være ansvarlige for tilsynet med de enheder, der er resultatet af den påtænkte operation, herom, med angivelse af de i artikel 27l, stk.4, omhandlede relevante oplysninger.

For så vidt angår første afsnit anses ECB for at være den kompetente myndighed, der skal underrettes, og som er ansvarlig for vurderingen, hvis de enheder, der er resultatet af den påtænkte operation, opfylder en af følgende betingelser på konsolideret niveau:

- a) Den samlede værdi af enhedernes aktiver overstiger 30 mia. EUR.

- b) De samlede aktiver i forhold til BNP i den deltagende medlemsstat, hvor enhederne er etableret, overstiger 20 %, medmindre den samlede værdi af aktiverne er under 5 mia. EUR.

For så vidt angår første afsnit er det, hvis den påtænkte operation består i en spaltning, den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den enhed, der gennemfører den påtænkte operation, som er den kompetente myndighed, der skal underrettes om og har ansvaret for vurderingen.

2. De kompetente myndigheder bekræfter straks, og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage, modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning eller de i henhold til stk. 3 fremlagte supplerende oplysninger.

Hvis den påtænkte operation udelukkende omfatter finansielle interessenter fra samme koncern, har de kompetente myndigheder en frist på højst 60 arbejdsdage fra datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen i henhold til artikel 271, stk. 5 ("vurderingsperioden"), til at foretage den i artikel 271, stk. 1, omhandlede vurdering.

Den kompetente myndighed underretter den finansielle interessent om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

Hvis den påtænkte operation udelukkende omfatter finansielle interessenter fra samme koncern, kan de kompetente myndigheder anmode om supplerende oplysninger til og med den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden.

I perioden mellem datoen for de kompetente myndigheders anmodning om supplerende oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra de finansielle interessenter, der fremlægger alle de ønskede oplysninger, suspenderes vurderingsperioden. Suspensionen må ikke overstige 20 arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheder om at supplere eller præcisere de fremlagte oplysninger afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en suspension af vurderingsperioden.

4. Uanset stk. 3, tredje afsnit, kan de kompetente myndigheder forlænge den i samme afsnit omhandlede suspension til højst 30 arbejdsdage i følgende tilfælde:

- a) Den erhvervede enhed er beliggende i eller omfattet af lovgivningen i et tredjeland.
- b) Udveksling af oplysninger med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de forpligtede enheder, der er anført i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i direktiv (EU) 2015/849, er en nødvendig forudsætning for at foretage den i nærværende direktivs artikel 271, stk. 1, omhandlede vurdering.

5. De påtænkte operationer må ikke afsluttes, før de kompetente myndigheder har afgivet en positiv udtalelse.

6. De kompetente myndigheder afgiver senest to arbejdsdage efter afslutningen af deres vurdering skriftligt en begrundet positiv eller negativ udtalelse til de finansielle interessenter. Med forbehold af national ret kan der på de finansielle interessenters anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne udtalelse. Dette er ikke

til hinder for, at en medlemsstat kan tillade den kompetente myndighed at offentliggøre sådanne oplysninger, uden at der foreligger en anmodning fra den finansielle interessent.

De finansielle interessenter fremsender den begrundede udtalelse fra deres kompetente myndigheder i henhold til første afsnit til de myndigheder, der i henhold til national ret er ansvarlige for at granske den påtænkte operation.

7. Hvis den påtænkte operation udelukkende omfatter finansielle interessenter fra samme koncern, og de kompetente myndigheder ikke skriftligt gør indsigelse mod den påtænkte operation inden for vurderingsperioden, anses udtalelsen for at være positiv.

8. Den positive udtalelse fra den kompetente myndighed kan være tidsbegrænset.

9. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning eller godkendelse som beskrevet i dette kapitel, der er strengere end de heri fastsatte krav.

10. Dette kapitel berører ikke anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004^{*8} eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132.

11. Vurderingen i henhold til stk. 1 foretages ikke, hvis den påtænkte operation kræver en tilladelse i henhold til artikel 8 eller en godkendelse i henhold til artikel 21a.

^{*8} Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ("EU-fusionsforordningen").

Artikel 27l

Vurderingskriterier

1. Ved vurderingen af den i artikel 27k, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 27k, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder den påtænkte operation med henblik på at sikre, at de finansielle interessenter har en sund tilsynsprofil efter afslutningen af den påtænkte operation, navnlig med hensyn til de risici, som den finansielle interessent er eller vil kunne blive eksponeret for i forbindelse med den påtænkte operation, og de risici, som den finansielle interessent, der er resultatet af den påtænkte operation, vil kunne blive eksponeret for, i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) omdømmet for de enheder, der er involveret i den påtænkte operation
- b) et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, hos alle de medlemmer af ledelsesorganet, der kommer til at lede den finansielle interessents virksomhed efter den påtænkte operation
- c) den finansielle soliditet hos de enheder, der er involveret i den påtænkte operation, især i forhold til den type virksomhed, der udøves og påtænkes udøvet hos den finansielle interessent, der er resultatet af den påtænkte operation
- d) hvorvidt den enhed, der er resultatet af den påtænkte operation, vil kunne overholde og fortsætte med at overholde de tilsynsmæssige krav i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013 samt, hvor det er relevant, andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2002/87/EF og 2009/110/EF

- e) hvorvidt planen for gennemførelse af den påtænkte operation er realistisk, forsvarlig og effektiv ud fra et tilsynsperspektiv
- f) hvorvidt der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt i forbindelse med den påtænkte operation, eller at den påtænkte operation vil kunne øge risikoen herfor.

Den i litra d) omhandlede gennemførelsesplan skal overvåges på passende vis af den kompetente myndighed, indtil den påtænkte operation er afsluttet.

2. Ved vurderingen af kriteriet i stk. 1, litra f), hører de kompetente myndigheder i forbindelse med deres kontrol de myndigheder, der er kompetente med hensyn til tilsynet med virksomhederne, jf. direktiv (EU) 2015/849.

3. De kompetente myndigheder kan kun afgive en negativ udtalelse om den påtænkte operation, hvis kriterierne i stk. 1 ikke er opfyldt, eller hvis oplysningerne fra de finansielle interessenter er ufuldstændige, til trods for at en anmodning er indgivet i henhold til artikel 27k.

Med hensyn til kriteriet i stk. 1, litra f), udgør en skriftlig indsigelse fra de myndigheder, der er kompetente med hensyn til tilsynet med virksomhederne i henhold til direktiv (EU) 2015/849, en rimelig grund til at afgive en negativ udtalelse.

4. Medlemsstaterne tillader ikke deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte operation ud fra markedets økonomiske behov.

5. Medlemsstaterne offentliggør en liste over de oplysninger, der er nødvendige for at foretage den i artikel 27k, stk. 1, omhandlede vurdering, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den i nævnte artikel omhandlede underretning. De påkrævede oplysninger skal være forholdsmæssige og relevante for den påtænkte operation. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, der ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

Artikel 27m

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De relevante kompetente myndigheder rådfører sig med hinanden i forbindelse med den i artikel 27l omhandlede vurdering, hvis den påtænkte operation, ud over de finansielle interessenter, involverer et af følgende:

- a) et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF ("administrationsselskab for et investeringsinstitut"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori operationen påtænkes
- b) et moderselskab for et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori operationen påtænkes
- c) en juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for

et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori operationen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler hurtigst muligt alle oplysninger, som er relevante for vurderingen. I den forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed for den finansielle interessent skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der fører tilsyn med én eller flere af ovennævnte enheder, som er involveret i den påtænkte operation, har fremsat.

3. De kompetente myndigheder bestræber sig på at koordinere deres vurderinger og sikre konsekvens i deres udtalelser, ligesom de i deres udtalelser anfører ethvert synspunkt eller forbehold fremsat af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med andre finansielle interessenter.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge fælles procedurer, formularer og modeller for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27n

Oplysningsforpligtelser og sanktioner

Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal træffe passende foranstaltninger, hvis finansielle interessenter undlader at give forhåndsmeddelelse om den påtænkte operation, jf. artikel 27k, stk. 1, eller hvis de har gennemført den påtænkte operation som omhandlet i nævnte artikel uden en forudgående positiv udtalelse fra de kompetente myndigheder. Sådanne foranstaltninger kan bestå i påbud, tvangsbøder og andre sanktioner i henhold til artikel 65-72 over for medlemmer af ledelsesorganet og ledere af de finansielle interessenter eller af den enhed, der er resultatet af den påtænkte operation."

8) Afsnit VI affattes således:

"Afsnit VI
TILSYN MED TREDJELANDSFILIALER OG
FORBINDELSER MED TREDJELANDE

KAPITEL 1

Tilsyn med tredjelandafilialer

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 47

Anvendelsesområde og definitioner

1. I dette kapitel fastsættes der regler for udøvelse i en medlemsstat af:

- a) enhver af de aktiviteter, der er opført i bilag I til dette direktiv, og som udøves af en virksomhed, der er etableret i et tredjeland
- b) de i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede aktiviteter, som udøves af en virksomhed, der er etableret i et tredjeland, og som opfylder et eller flere af kriterierne i nævnte litras nr. i)-iii).

2. Uanset stk. 1 gælder det, at hvis virksomheden i tredjelandet ikke er et kreditinstitut eller en virksomhed, der opfylder kriterierne i stk. 1, litra b), er den pågældende virksomheds udøvelse af en eller flere af de aktiviteter, der er opført i dette direktivs bilag I, punkt 4, 5 og 7-15, i en medlemsstat omfattet af afsnit II, kapitel IV, i direktiv 2014/65/EU.

3. I dette afsnit forstås ved:

- a) "tredjelandafilialer": filialer etableret i en medlemsstat af enten:
 - i) en virksomhed, der har sit hovedkontor i et tredjeland, med henblik på udøvelse af en af de i stk. 1 omhandlede aktiviteter
 - ii) et kreditinstitut, der har sit hovedkontor i et tredjeland
- b) "hovedvirksomhed": den virksomhed med hovedkontor i tredjelandet, der har etableret tredjelandafilialen i medlemsstaten, samt virksomhedens mellemliggende og øverste moderselskaber, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 48

Forbud mod forskelsbehandling

Over for tredjelandafilialer anvender medlemsstaterne i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at fortsætte med at udøve denne ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, der gives filialer af institutter med hovedkontor i en anden medlemsstat i Unionen.

Artikel 48a

Klassificering af tredjelandafilialer

1. Medlemsstaterne klassificerer tredjelandafilialer i klasse 1, når de pågældende filialer opfylder en af følgende betingelser:
 - a) Den samlede værdi af de aktiver, der er bogført af tredjelandafilialen i medlemsstaten, er lig med eller højere end 5 mia. EUR, som indberettet for den foregående årlige indberetningsperiode, jf. afdeling II, underafdeling 4.
 - b) De aktiviteter, som tredjelandafilialens tilladelse omfatter, inkluderer at tage imod indskud og andre tilbagebetalingspligtige midler fra detailkunder.
 - c) Tredjelandafilialen er ikke en kvalificeret tredjelandafilial i henhold til artikel 48b.
2. Medlemsstaterne klassificerer tredjelandafilialer, der ikke opfylder nogen af betingelserne i stk. 1, i klasse 2.
3. De kompetente myndigheder ajourfører klassificeringen af tredjelandafilialer som følger:
 - a) Hvis en klasse 1-tredjelandafilial ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, anses den med øjeblikkelig virkning for at være klassificeret i klasse 2.
 - b) Hvis en klasse 2-tredjelandafilial begynder at opfylde en af betingelserne i stk. 1, anses den først for at være klassificeret i klasse 1 tre måneder efter den dato, hvor den begyndte at opfylde den eller de pågældende betingelser.

Artikel 48b

Betingelser for "kvalificerede tredjelandafilialer"

1. Hvis følgende betingelser er opfyldt for en tredjelandafilial, betragtes den pågældende filial som en "kvalificeret tredjelandafilial" med henblik på anvendelsen af dette afsnit:
 - a) Tredjelandafilialens hovedvirksomhed er etableret i et land, der anvender tilsynsstandards og fører tilsyn i overensstemmelse med det pågældende tredjlands bankreguleringsrammer, som mindst svarer til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) Tilsynsmyndighederne for tredjelandafilialens hovedvirksomhed er underlagt fortrolighedskrav, der mindst svarer til kravene i dette direktivs afsnit VII, kapitel 1, afdeling II.
 - c) Det land, hvor tredjelandafilialens hovedvirksomhed er etableret, er ikke opført som et højrisikotredjeland med strategiske mangler i sin nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i medfør af artikel 9 i direktiv 2015/849/EU.
2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage afgørelser om, hvorvidt betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), er opfyldt med hensyn til et tredjlands bankreguleringsrammer. Med henblik herpå følger Kommissionen undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013.
3. Kommissionen kan, inden den vedtager den i stk. 2 omhandlede afgørelse, i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010 anmode EBA om

at foretage en vurdering af det pågældende tredjelandets bankreguleringsrammer og fortrolighedskrav og at udarbejde en rapport om, hvorvidt disse rammer opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b). EBA offentliggør resultaterne af sin vurdering på sit websted.

4. EBA fører et offentligt register over de tredjelande og tredjelandsmyndigheder, der opfylder betingelserne i stk. 1.

5. Når de kompetente myndigheder modtager en ansøgning om tilladelse i henhold til artikel 48c, vurderer de betingelserne i nærværende artikels stk. 1 og i artikel 48a med henblik på klassificering af tredjelandsfilialen i klasse 1 eller klasse 2. Hvis det pågældende tredjeland ikke er opført i det i nærværende artikels stk. 4 omhandlede register, anmoder den kompetente myndighed Kommissionen om at vurdere tredjelandets bankreguleringsrammer og fortrolighedskrav med henblik på anvendelsen af stk. 2, forudsat at betingelsen i stk. 1, litra c), er opfyldt. Den kompetente myndighed klassificerer tredjelandsfilialen i klasse 1, indtil Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 2.

AFDELING II

KRAV VEDRØRENDE MEDDELELSE AF TILLADELSE OG REGULERINGSMÆSSIGE KRAV

UNDERAFDELING 1 KRAV VEDRØRENDE TILLADELSE

Artikel 48c

Betingelser for meddelelse af tilladelse til tredjelandsfilialer

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsvirksomheder skal etablere en filial på den pågældende medlemsstats område, inden de påbegynder de i artikel 47, stk. 1, omhandlede aktiviteter. Etablering af en tredjelandsfilial kræver forudgående tilladelse i overensstemmelse med dette kapitel.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at der til en ansøgning om meddelelse af tilladelse til en tredjelandsfilial skal knyttes en driftsplan med angivelse af den påtænkte virksomhed, de af de i artikel 47, stk. 1, omhandlede aktiviteter, der skal udøves, og organisationsstrukturen og risikostyringssystemet hos filialen i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 48h.
3. Tredjelandsfilialer må kun meddeles tilladelse, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:
 - a) Tredjelandsfilialen opfylder de reguleringsmæssige minimumskrav i underafdeling 2.
 - b) De aktiviteter, som hovedvirksomheden ansøger om tilladelse til i medlemsstaten, er omfattet af den tilladelse, den pågældende hovedvirksomhed er meddelt i det tredjeland, hvor den er etableret og underlagt tilsyn.
 - c) Tilsynsmyndigheden for hovedvirksomheden i tredjelandet er blevet underrettet om ansøgningen om tilladelse til oprettelse af en filial i medlemsstaten og de i stk. 2 omhandlede ledsagende dokumenter.

- d) Tilladelsen stipulerer, at tredjelandofilialen kun må udøve de aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen, i den medlemsstat, hvor den er etableret, og forbyder udtrykkeligt tredjelandofilialen at udbyde eller udøve de samme aktiviteter i andre medlemsstater på tværs af grænserne.
- e) Den kompetente myndighed har med henblik på varetagelsen af sine tilsynsfunktioner adgang til alle nødvendige oplysninger om tredjelandofilialens hovedvirksomhed fra dennes tilsynsmyndigheder og kan effektivt koordinere sine tilsynsaktiviteter med det pågældende tredjeland tilsynsmyndigheders aktiviteter, navnlig i perioder med kriser eller store finansielle vanskeligheder, som påvirker hovedvirksomheden, dens koncern eller tredjelandets finansielle system.
- f) Der er ikke rimelige grunde til at have mistanke om, at tredjelandofilialen vil blive anvendt til at gennemføre eller lette hvidvask af penge, jf. artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme som defineret i nævnte direktivs artikel 1, stk. 5.

For så vidt angår nærværende stykkes litra e) bestræber de kompetente myndigheder sig på at anvende modellerne til administrative aftaler udarbejdet af EBA i overensstemmelse med artikel 33, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Ved vurderingen af, om betingelsen i stk. 3, litra f), er opfyldt, hører de kompetente myndigheder den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med bekæmpelse af hvidvask af penge i medlemsstaten i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og indhenter skriftlig bekræftelse på, at betingelsen er opfyldt, inden de meddeler tilladelse til tredjelandofilialen.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere:

- a) hvilke oplysninger der skal forelægges for de kompetente myndigheder ved ansøgning om meddelelse af tilladelse til en tredjelandofilial, herunder driftsplan, organisationsstruktur og ledelsesordninger, jf. artikel 2
- b) proceduren for meddelelse af tilladelse til tredjelandofilialen samt standardformularerne og -modellerne til fremlæggelse af oplysningerne omhandlet i dette stykkes litra a)
- c) de i stk. 3 omhandlede betingelser for meddelelse af tilladelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 6 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykke, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Betingelser for afvisning af meddelelse af tilladelse til tredjelandofilial eller inddragelse af en sådan tilladelse

1. Medlemsstaterne fastsætter som minimum følgende betingelser for afvisning af meddelelse af tilladelse til en tredjelandofilial eller inddragelse af en sådan tilladelse:

- a) Tredjelandofilialen opfylder ikke de krav til tilladelse, der er fastsat i artikel 48c eller i national ret.
- b) Tredjelandofilialens hovedvirksomhed eller dens koncern opfylder ikke de tilsynsmæssige krav, der gælder for dem i henhold til tredjelandets retsforordninger, eller der er rimelige grunde til at have mistanke om, at de ikke opfylder eller vil overtræde disse krav inden for de næste 12 måneder.

For så vidt angår dette stykkes litra b) underretter tredjelandofilialer straks deres kompetente myndigheder, hvis forhold som omhandlet i nævnte litra har gjort sig gældende.

2. Uden at det berører stk. 1, kan de kompetente myndigheder inddrage en tilladelse meddelt til en tredjelandofilial, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Tredjelandofilialen har efter 12 måneder endnu ikke gjort brug af tilladelsen, den giver udtrykkeligt afkald på tilladelsen, eller den har ikke drevet virksomhed i over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat gælder bestemmelser om, at tilladelsen i sådanne tilfælde bortfalder.
- b) Tredjelandofilialen har opnået tilladelsen gennem falske erklæringer eller andre uretmæssige midler.
- c) Tredjelandofilialen opfylder ikke længere eventuelle supplerende betingelser eller krav, hvis opfyldelse var en forudsætning for meddelelse af tilladelsen.
- d) Tredjelandofilialen frembyder ikke længere garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer og frembyder især ikke længere sikkerhed for de midler, som dens indskydere har betroet den.
- e) Tredjelandofilialen finder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national ret.
- f) Tredjelandofilialen gør sig skyldig i en overtrædelse nævnt i artikel 67, stk. 1.
- g) Der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt i forbindelse med den pågældende tredjelandofilial, dens hovedvirksomhed eller dens koncern, eller at der er en forhøjet risiko for, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt i forbindelse med tredjelandofilialen, dens hovedvirksomhed eller dens koncern.

3. Ved vurderingen af, om betingelsen i stk. 2, litra g), er opfyldt, hører de kompetente myndigheder den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med bekæmpelse af hvidvask af penge i medlemsstaten i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) betingelserne i stk. 1 og 2 for afvisning af meddelelse af tilladelse til eller inddragelse af tilladelser fra tredjelandafilialer
- b) proceduren for inddragelse af en tredjelandafilials tilladelse
- c) hvad den i stk. 1, sidste afsnit, omhandlede underretning til de kompetente myndigheder skal indeholde, og hvordan den skal foretages.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykke, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

UNDERAFDELING 2

REGULERINGSMÆSSIGE MINIMUMSKRAV

Artikel 48e

Indskudskapitalkrav

1. Uden at det berører andre gældende kapitalkrav i henhold til national ret, stiller medlemsstaterne krav om, at tredjelandafilialer til enhver tid skal opretholde en minimumsindskudskapital svarende til:

- a) for klasse 1-tredjelandafilialer: 1 % af filialens gennemsnitlige passiver som indberettet for de foregående tre årlige indberetningsperioder, jf. underafdeling 4, dog mindst 10 mio. EUR
- b) for klasse 2-tredjelandafilialer: 5 mio. EUR.

2. Tredjelandafilialer skal opfylde minimumsindskudskapitalkravet i stk. 1 med aktiver i form af:

- a) kontanter eller kontantlignende instrumenter
- b) gældsinstrumenter udstedt af medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker eller
- c) ethvert andet instrument, som tredjelandafilialen kan anvende straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab, hvor sådanne indtræder.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer skal indsætte de i stk. 2 omhandlede indskudskapitalinstrumenter på en spærret konto i et kreditinstitut i den medlemsstat, hvor filialen er meddelt tilladelse, eller, hvis det er tilladt i henhold til national ret, i medlemsstatens centralbank. De indskudskapitalinstrumenter, der indsættes på den spærrede konto, stilles som pant/sikkerhed til fordel for afviklingsmyndigheden med henblik på at sikre fordringer fra tredjelandafilialens kreditorer. Medlemsstaterne fastsætter regler, der giver afviklingsmyndigheden beføjelser til at handle som forvalter til fordel for sådanne kreditorer med henblik på anvendelsen af denne artikel og artikel 48g.

4. EBA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere kravet i nærværende artikels stk. 2, litra c), vedrørende instrumenter, der kan anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab, hvor sådanne indtræder. EBA udsteder disse retningslinjer

senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Artikel 48f **Likviditetskrav**

1. Uden at det berører andre gældende likviditetskrav i henhold til national ret, stiller medlemsstaterne som minimum krav om, at tredjelandsfilialer til enhver tid skal opretholde tilstrækkeligt med ubehæftede, likvide midler til at dække udgående pengestrømme i mindst 30 dage.
2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 stiller medlemsstaterne krav om, at klasse 1-tredjelandsfilialer skal opfylde likviditetsdækningskravet i sjette del, afsnit I, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61^{*9}.
3. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal deponere de likvide midler, de besidder for at overholde denne artikel, på en spærret konto i et kreditinstitut i den medlemsstat, hvor filialen er meddelt tilladelse, eller, hvis det er tilladt i henhold til national ret, i medlemsstatens centralbank. De likvide midler, der indsættes på den spærrede konto, stilles som pant/sikkerhed til fordel for afviklingsmyndigheden med henblik på at sikre fordringer fra tredjelandsfilialens kreditorer. Medlemsstaterne fastsætter regler, der giver afviklingsmyndigheden beføjelser til at handle som forvalter til fordel for sådanne kreditorer med henblik på anvendelsen af denne artikel og artikel 48g.
4. De kompetente myndigheder kan dispensere fra likviditetskravet i denne artikel for kvalificerede tredjelandsfilialer.

^{*9} Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

Artikel 48g **Insolvens og afvikling af tredjelandsfilialer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne i tilfælde af en tredjelandsfilials insolvens eller afvikling, jf. artikel 96 i direktiv 2014/59/EU, har hjemmel og myndighed til at realisere den sikkerhed, der er stillet med de likvide midler og indskudskapitalinstrumenter, der opbevares på den spærrede konto i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 48e, stk. 3, og artikel 48f, stk. 3. Afviklingsmyndighederne tager i forbindelse med håndteringen af de pågældende likvide midler og indskudskapitalinstrumenter, efter at sikkerheden er realiseret, hensyn til gældende nationale regler, samt tilsynsmæssige og retslige beføjelser, og sikrer tilstrækkelig samordning med de nationale administrative eller retlige myndigheder i overensstemmelse med national insolvensret og principperne i artikel 96 i direktiv 2014/59/EU, alt efter hvad der er relevant.
2. Ethvert overskud af likvide midler eller indskudskapitalinstrumenter, der opbevares på den spærrede konto og ikke anvendes i henhold til stk. 1, administreres i overensstemmelse med gældende national ret.

Artikel 48h
Intern ledelse og risikokontrol

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer skal have mindst to personer, der varetager den faktiske ledelse af deres virksomhed i medlemsstaten, idet de pågældende personer skal forhåndsgodkendes af de kompetente myndigheder. Disse personer skal have et godt omdømme og besidde tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring og skal afsætte tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at klasse 1-tredjelandafilialer skal overholde artikel 74 og 75 samt artikel 76, stk. 5. De kompetente myndigheder kan kræve, at tredjelandafilialer nedsætter en lokal forvaltningskomité med henblik på at sikre en hensigtsmæssig ledelse af filialen.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at klasse 2 -tredjelandafilialer skal overholde artikel 74 og 75, og at de skal have interne kontrolfunktioner, jf. artikel 76, stk. 5, første, andet og tredje afsnit.

De kompetente myndigheder kan stille krav om, at klasse 2-tredjelandafilialer, afhængigt af deres størrelse og interne organisation samt af arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, skal udpege ledere af interne kontrolfunktioner, jf. artikel 76, stk. 5, fjerde og femte afsnit.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer skal indføre rapporteringsveje til ledelsesorganet i hovedvirksomheden, som dækker alle væsentlige risici og risikostyringspolitikker samt ændringer heraf, og at de skal have indført passende IKT-systemer og kontrol, som skal sikre, at politikker følges på behørig vis.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer skal overvåge og forvalte deres outsourcingordninger og sikre, at deres kompetente myndigheder har fuld adgang til alle de oplysninger, de skal bruge for at kunne varetage deres tilsynsfunktion.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer, der foretager back-to-back-transaktioner eller koncerninterne transaktioner, skal råde over tilstrækkelige ressourcer til at identificere og styre deres modpartskreditrisiko på behørig vis, hvor væsentlige risici, der knytter sig til aktiver bogført af tredjelandafilialen, overføres til modparten.

7. I det omfang der delegeres afgørende eller vigtige funktioner til hovedvirksomheden, skal de kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med tredjelandafilialer have adgang til alle de oplysninger, de skal bruge for at kunne varetage deres tilsynsfunktion.

8. De kompetente myndigheder stiller krav om, at en uafhængig tredjepart regelmæssigt skal vurdere gennemførelsen og den vedvarende overholdelse af kravene i denne artikel og forelægge en rapport for den kompetente myndighed med tredjepartens konstateringer og konklusioner.

9. EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer om anvendelsen af de i artikel 74, stk. 1, omhandlede ordninger, processer og mekanismer for tredjelandafilialer, under hensyntagen til artikel 74, stk. 2, og om anvendelsen på tredjelandafilialer af artikel 75 og artikel 76, stk. 5, senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 6 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Artikel 48i
Bogføringskrav

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer skal føre en registerbog, der gør det muligt for disse filialer at spore og føre en udtømmende og nøjagtig fortegnelse over alle de aktiver og passiver, der knytter sig til tredjelandafilialens aktiviteter i medlemsstaten, og selvstændigt at forvalte disse aktiver og passiver inden for filialen. Registerbogen skal indeholde tilstrækkelige oplysninger om de risici, tredjelandafilialen genererer, og om, hvordan de styres.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer skal udvikle politikker for registreringsordninger til forvaltning af den i stk. 1 omhandlede registerbog til de i samme stykke angivne formål. Disse politikker skal dokumenteres og valideres af det relevante ledelsesorgan i tredjelandafilialens hovedvirksomhed. Det i dette stykke omhandlede politikdokument skal på tydelig vis begrunde registreringsordningerne og beskrive, hvordan disse ordninger er i overensstemmelse med tredjelandafilialens forretningsstrategi.

3. De kompetente myndigheder stiller krav om, at der regelmæssigt skal udarbejdes en uafhængig skriftlig og begrundet udtalelse om gennemførelsen og den vedvarende overholdelse af kravene i denne artikel, som forelægges for den kompetente myndighed med angivelse af resultater og konklusioner.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de registreringsordninger, som tredjelandafilialer skal anvende med henblik på anvendelsen af denne artikel, navnlig for så vidt angår:

- a) den metode, tredjelandafilialen skal anvende til at identificere og føre en omfattende og nøjagtig fortegnelse over de aktiver og passiver, der knytter sig til tredjelandafilialens aktiviteter i medlemsstaten, og
- b) den nærmere fremgangsmåde med hensyn til at identificere og føre register over de aktiver og passiver, der hidrører fra tredjelandafilialen og er bogført eller besiddes separat i andre filialer eller datterselskaber i samme koncern på vegne af eller til fordel for den tredjelandafilial, de hidrører fra.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 6 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

UNDERAFDELING 3
BEFØJELSER TIL AT KRÆVE ANSØGNING OM TILLADELSE I HENHOLD TIL
AFSNIT III SAMT KRAV VEDRØRENDE SYSTEMISKE FILIALER

Artikel 48j
Beføjelser til at kræve oprettelse af datterselskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelser til at kræve, at tredjelandafilialer ansøger om tilladelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, i det mindste hvis:

- a) tredjelandofilialen er, eller tidligere har været, involveret i indbyrdes forbundne aktiviteter med andre tredjelandofilialer eller datterinstitutter tilhørende samme koncern eller i én af de i artikel 47, stk. 1, omhandlede aktiviteter med kunder eller modparter i andre medlemsstater i strid med reglerne for det indre marked, eller
- b) tredjelandofilialen opfylder de i artikel 131, stk. 3, omhandlede indikatorer for systemisk vigtighed og udgør en betydelig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller i den medlemsstat, hvor den er etableret.

2. De kompetente myndigheder hører, inden de træffer beslutning som omhandlet i stk. 1, de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den pågældende tredjelandskoncern har andre tredjelandofilialer og datterinstitutter.

Hvis de er uenige, kan de kompetente myndigheder for tredjelandskoncernen i andre medlemsstater indbringe sagen for EBA med henblik på mægling, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer afgørelse inden for en måned efter modtagelsen af henvisningen, og den kompetente myndighed for den pågældende tredjelandofilial afstår fra at træffe beslutning i dette tidsrum.

Den kompetente myndighed for den pågældende tredjelandofilial træffer beslutning som omhandlet i stk. 1 i overensstemmelse med EBA's afgørelse.

3. Før den kompetente myndighed pålægger en tredjelandofilial det i denne artikel fastsatte krav i henhold til stk. 1, litra a), anmoder den EBA om at udstede en henstilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, om fortolkningen af nævnte litra for så vidt angår den pågældende tredjelandofilial.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i artikel 131, stk. 3, omhandlede indikatorer for systemisk vigtighed for tredjelandofilialer med henblik på anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra b), og artikel 48k. EBA tager hensyn til følgende:

- a) arten af de udførte aktiviteter og tjenesteydelser og de operationer/transaktioner, der gennemføres af tredjelandofilialen, og navnlig om tredjelandofilialen udfører de pågældende aktiviteter, tjenesteydelser og transaktioner for et meget begrænset antal kunder eller modparter
- b) kompleksiteten af tredjelandofilialens struktur, organisation og forretningsmodel
- c) graden af tredjelandofilialens sammenkobling med det finansielle system i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret
- d) substituerbarheden af de gennemførte aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer/transaktioner eller af den finansielle infrastruktur, tredjelandofilialen stiller til rådighed
- e) tredjelandofilialens markedsandel i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret, med hensyn til bankaktiver i alt og for så vidt angår de aktiviteter, tjenesteydelser og operationer/transaktioner, den udfører
- f) den betydning, som suspension eller ophør af tredjelandofilialens virksomhed/forretningsaktiviteter kan forventes at få for den systemiske likviditet eller betalings-, clearing- og afviklingssystemerne i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret

- g) den betydning, som suspension eller ophør af tredjelandofilialens virksomhed kan forventes at få for koncerninterne finansieringsordninger eller koncerninterne tjenesteydelser, som dækker kritiske funktioner i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret
- h) tredjelandofilialens grænseoverskridende aktiviteter med dens hovedvirksomhed og med modparter i andre tredjelande
- i) tredjelandofilialens rolle og betydning for tredjelandskoncernens aktiviteter, tjenesteydelser og operationer/transaktioner i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret
- j) omfanget af tredjelandskoncernens virksomhed, der udøves gennem tredjelandofilialer, i forhold til omfanget af samme koncerns virksomhed, der udøves gennem datterinstitutter, som er meddelt tilladelse i Unionen og i den medlemsstat, hvor tredjelandofilialerne er etableret
- k) hvorvidt tredjelandofilialen er en kvalificeret tredjelandofilial i henhold til artikel 48b.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 48k

Vurdering af systemisk vigtighed samt krav til systemiske tredjelandofilialer

1. Den eller de tredjelandofilialer i Unionen, der tilhører samme tredjelandskoncern, gøres til genstand for den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede vurdering, hvis de samlede aktiver, som de besidder i deres regnskaber i Unionen som indberettet i overensstemmelse med underafdeling 4, beløber sig til 30 mia. EUR eller derover, enten:

- a) gennemsnitligt i de foregående tre årlige indberetningsperioder eller
- b) i absolutte tal i som minimum tre årlige indberetningsperioder inden for de foregående fem årlige indberetningsperioder.

2. De kompetente myndigheder vurderer, om de i stk. 1 omhandlede tredjelandofilialer er systemisk vigtige for Unionen og for de medlemsstater, de er etableret i. I denne forbindelse vurderer de kompetente myndigheder, om de pågældende tredjelandofilialer opfylder de i artikel 48j, stk. 4, og artikel 131, stk. 3, omhandlede indikatorer for systemisk vigtighed.

3. Vurderingen af systemisk vigtighed som omhandlet i denne artikels stk. 2 foretages af et af følgende:

- a) hvis artikel 111 finder anvendelse på den pågældende tredjelandskoncern: den konsoliderende tilsynsmyndighed for denne tredjelandskoncern i Unionen i overensstemmelse med nævnte artikel
- b) hvis artikel 111 ikke finder anvendelse på den pågældende tredjelandskoncern: den kompetente myndighed, der ville være konsoliderende tilsynsmyndighed

for den pågældende tredjelandskoncern i Unionen, jf. nævnte artikel, såfremt tredjelandsfilialerne blev handlet som datterinstitutter

- c) hvis tredjelandskoncernen kun har tredjelandsfilialer og datterinstitutter i én medlemsstat: den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, eller
- d) EBA, hvis et af følgende forhold gør sig gældende tre måneder efter startdatoen for den årlige indberetningsperiode, der ligger umiddelbart efter den sidste årlige indberetningsperiode, der udløste forpligtelsen til at foretage vurderingen i henhold til stk. 1:
 - i) Ingen af de i litra a), b) og c) omhandlede kompetente myndigheder har påbegyndt vurderingen, eller
 - ii) det er ikke blevet fastlagt, hvilken kompetent myndighed der ville være konsoliderende tilsynsmyndighed, jf. litra b).

De i litra a) og b) omhandlede kompetente myndigheder, der fungerer som "ledende kompetent myndighed", eller i påkommende tilfælde EBA foretager vurderingen i fuldt samarbejde med alle de berørte kompetente myndigheder. De berørte kompetente myndigheder bistår og forelægger al nødvendig dokumentation for den ledende kompetente myndighed eller i påkommende tilfælde EBA. I denne forbindelse forstås ved "berørte kompetente myndigheder" alle de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med den pågældende tredjelandskoncerns tredjelandsfilialer og datterinstitutter i Unionen.

Inden vurderingen af systemisk vigtighed afsluttes, hører den ledende kompetente myndighed, den i litra c) omhandlede kompetente myndighed, eller i påkommende tilfælde EBA, tredjelandskoncernen og fastsætter rimelige frister for, hvornår tredjelandskoncernen skal fremlægge dokumentation og tilkendegive sine synspunkter skriftligt.

4. Den ledende kompetente myndighed afslutter den i stk. 2 omhandlede vurdering og udsteder en rapport senest seks måneder efter startdatoen for den årlige indberetningsperiode umiddelbart efter den sidste indberetningsperiode, der udløste forpligtelsen til at foretage vurderingen i henhold til stk. 1. Foretager EBA vurderingen, jf. stk. 3, regnes nævnte periode fra den dato, hvor EBA fik ansvaret for at foretage vurderingen. Rapporten skal indeholde følgende:

- a) vurderingen af systemisk vigtighed, som skal omfatte en klar, udførlig analyse af indikatorerne for systemisk vigtighed, jf. stk. 2, i relation til de pågældende tredjelandsfilialer samt den ledende kompetente myndigheds eller i påkommende tilfælde EBA's konklusion
- b) såfremt den ledende kompetente myndighed, eller i påkommende tilfælde EBA, konkluderer, at tredjelandsfilialerne er systemiske, et foreslået udkast til beslutning om enten:
 - i) at kræve, at tredjelandsfilialerne skal ansøge om at blive meddelt tilladelse i henhold til afsnit III, kapitel 1
 - ii) at kræve, at tredjelandsfilialerne skal omstrukturere deres aktiver eller aktiviteter i Unionen på en sådan måde, at de ophører med at være systemiske i henhold til stk. 2

- iii) at pålægge tredjelandskoncernens tredjelandsfilialer eller datterinstitutter i Unionen yderligere krav, jf. artikel 48p eller afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV, eller
- iv) ikke at pålægge nogen af de i nr. i)-iii) omhandlede krav i en udskydelsesperiode på højst 12 måneder, under forudsætning af at der foretages en ny vurdering af tredjelandsfilialerne inden udløbet af denne periode
- c) begrundelsen for det i litra b) omhandlede udkast til beslutning, som skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvorledes beslutningen hænger sammen med den i litra a) omhandlede vurdering.

Den ledende kompetente myndighed, eller i påkommende tilfælde EBA, foreslår kun den i litra b), nr. iv), omhandlede beslutning, hvis den kan godtgøre, at fraværet af krav til de pågældende tredjelandsfilialer i henhold til denne artikel ikke vil føre til en væsentlig stigning i den risiko, disse filialer udgør for den finansielle stabilitet og markedsintegriteten i Unionen eller medlemsstaterne, i den i nævnte litra omhandlede udskydelsesperiode.

Hvor det er relevant, forstås henvisningerne til "den ledende kompetent myndighed" i denne artikel som henvisninger til den kompetente myndighed som omhandlet i stk. 3, litra c). Hvis nævnte kompetente myndighed er ansvarlig for at udstede den i dette stykke omhandlede rapport, træder beslutningen heri i kraft på datoen for dens meddelelse til de pågældende tredjelandsfilialer. Den kompetente myndighed underretter også EBA om beslutningen.

5. Den ledende kompetente myndighed, eller i påkommende tilfælde EBA, forelægger den i stk. 5 omhandlede rapport for de berørte kompetente myndigheder. Den ledende kompetente myndighed og de berørte kompetente myndigheder gør deres bedste for at nå til en fælles beslutning om rapporten og, hvor det er relevant, udkastet til beslutning ved konsensus senest tre måneder efter datoen for fremsendelse af rapporten.

Er de kompetente myndigheder ikke nået til enighed efter udløbet af den i første afsnit omhandlede 3-månedersperiode, træffes den fælles beslutning med et flertal af de afgivne stemmer inden for en måned efter udløbet af den foregående 3-månedersperiode. Med henblik herpå fordeles de kompetente myndigheders respektive stemmeandele i overensstemmelse med følgende principper:

- a) Med forbehold af litra b) har hver kompetent myndighed, herunder den ledende kompetente myndighed, ret til en stemmeandel svarende til den procentuelle andel, som aktiverne i den tredjelandskoncern, der er under myndighedens tilsyn, udgør af den pågældende koncerns samlede aktiver i Unionen.
- b) Den ledende kompetente myndigheds stemmeandel øges til 25 %, hvis den ikke når op på procentdelen i litra a).
- c) Er den ledende kompetente myndigheds stemmeandel blevet øget til 25 % i overensstemmelse med litra b), justeres de øvrige kompetente myndigheders stemmeandele som fastsat i henhold til litra a) som fornødent for de resterende 75 % af stemmerettighederne.

Med henblik på anvendelsen af litra a) medtages aktiverne i såvel tredjelandskoncernens tredjelandsfilialer som dens datterinstitutter i beregningen.

Efter at være blevet vedtaget træder den fælles beslutning i kraft på den dato, hvor den meddeles til tredjelandafilialerne. EBA underrettes også om den fælles beslutning.

6. Tredjelandafilialerne har en frist på tre måneder fra datoen for beslutningens ikrafttræden, jf. stk. 5 eller 6, til at opfylde de krav, der er fastsat i samme beslutning.

I tilfælde, hvor tredjelandafilialerne skal ansøge om at blive meddelt tilladelse som institutter i henhold til afsnit III, kapitel 1, forbliver deres tilladelse i henhold til dette afsnit midlertidigt gyldig indtil udløbet af den frist, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, eller i påkommende tilfælde indtil afslutningen af proceduren for meddelelse af tilladelse som institutter. Tredjelandafilialerne kan anmode den kompetente myndighed om at forlænge den i første afsnit omhandlede 3-månedersfrist, hvis de kan godtgøre, at en sådan fristforlængelse er nødvendig for opfyldelsen af det relevante krav, som de er pålagt.

Hvis den i stk. 1 omhandlede tærskelværdi nås med flere filialers samlede aktiver, kan de kompetente myndigheder pålægge det i dette afsnit omhandlede krav i faldende orden efter aktivstørrelse op til det punkt, hvor værdien af de samlede aktiver i regnskaberne for tredjelandafilialerne i Unionen er på under 30 mia. EUR.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på rent forståelsesmæssigt at præcisere, hvordan artikel 111 skal fortolkes med henblik på fastlæggelse af den hypotetiske konsoliderende tilsynsmyndighed som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

UNDERAFDELING 4 INDBERETNINGSKRAV

Artikel 48l

Oplysninger om reguleringsmæssige og finansielle forhold og om hovedvirksomheden

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandafilialer regelmæssigt skal indberette oplysninger til deres kompetente myndigheder om:

- a) de aktiver og passiver, der besiddes i deres regnskaber, jf. artikel 48i, med en opdeling, der angiver:
 - i) de største registrerede aktiver og passiver klassificeret efter sektor og modpartstype (herunder navnlig eksponeringer inden for den finansielle sektor)
 - ii) væsentlig eksponering mod og koncentrationer af finansieringskilder for bestemte typer modparter
 - iii) væsentlige interne transaktioner med hovedvirksomheden og med medlemmer af hovedvirksomhedens koncern

- b) tredjelandofilialens overholdelse af de krav, der gælder for dem i henhold til dette direktiv
- c) på ad hoc-basis de indskudsbeskyttelsesordninger, der står til rådighed for tredjelandofilialens indskydere, jf. artikel 15, stk. 2 og 3, i direktiv 2014/49/EU
- d) yderligere reguleringsmæssige krav, som medlemsstaterne pålægger tredjelandofilialen i henhold til national ret.

Ved indberetning af oplysningerne om de aktiver og passiver, der besiddes i deres regnskaber, jf. litra a), anvender tredjelandofilialerne de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget efter proceduren i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002^{*10}, eller de gældende almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandofilialer skal indberette følgende oplysninger om deres hovedvirksomhed til deres kompetente myndigheder:

- a) med regelmæssige mellemrum: aggregerede oplysninger om de aktiver og passiver, der besiddes eller bogføres af den pågældende hovedvirksomheds koncerns datterselskaber og andre tredjelandofilialer i Unionen
- b) med regelmæssige mellemrum: hovedvirksomhedens overholdelse af de gældende tilsynsmæssige krav, den er underlagt, på individuelt og konsolideret niveau
- c) på ad hoc-basis: væsentlige tilsynskontroller og -vurderinger, når disse foretages af hovedvirksomheden, og de deraf følgende tilsynsafgørelser
- d) hovedvirksomhedens genopretningsplaner og de specifikke foranstaltninger, der vil kunne træffes for tredjelandofilialen i overensstemmelse med disse planer, samt eventuelle efterfølgende ajourføringer af og ændringer i disse planer
- e) hovedvirksomhedens forretningsstrategi vedrørende tredjelandofilialen samt eventuelle efterfølgende ændringer i denne strategi
- f) de tjenesteydelser, hovedvirksomheden leverer til godkendte modparter eller professionelle kunder som omhandlet i afsnit 1 i bilag II til direktiv 2014/65/EU, der er etableret eller beliggende i Unionen, på grundlag af iværksættelse af tjenesteydelser på kundens eget initiativ, jf. nærværende direktivs artikel 21c.

3. De i denne artikel fastsatte indberetningsforpligtelser er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan pålægge tredjelandofilialer supplerende ad hoc-indberetningskrav, hvis den kompetente myndighed vurderer, at de supplerende oplysninger er nødvendige for at kunne danne sig et samlet overblik over filialens eller dens hovedvirksomheds virksomhed, aktiviteter eller finansielle soliditet, kontrollere filialens og dens hovedvirksomheds overholdelse af gældende retsfrskrifter og sikre, at filialen overholder disse frskrifter.

^{*10} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

Artikel 48m

Standardformularer og -modeller og indberetningshyppighed

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater, definitioner, IT-løsninger og indberetningshyppighed, som skal anvendes ved anvendelsen af artikel 48l.

De i første afsnit omhandlede indberetningskrav skal stå i rimeligt forhold til klassificeringen af tredjelandstilialer i enten klasse 1 eller klasse 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 6 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. De i nærværende artikel omhandlede reguleringsmæssige og finansielle oplysninger indberettes mindst to gange om året af klasse 1-tredjelandstilialer og mindst én gang om året af klasse 2-tredjelandstilialer.

3. De kompetente myndigheder kan dispensere fra alle eller en del af kravene om indberetning af oplysninger om hovedvirksomheden, jf. stk. 48l, stk. 3, for kvalificerede tredjelandstilialer, forudsat at den kompetente myndighed kan indhente de relevante oplysninger direkte fra tilsynsmyndighederne i det pågældende tredjeland.

AfDELING III

TILSYN

Artikel 48n

Tilsyn med tredjelandstilialer og tilsynsprogram

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal overholde denne afdeling og analogt afsnit VII i deres tilsyn med tredjelandstilialer.

2. De kompetente myndigheder inkluderer tredjelandstilialer i det i artikel 99 omhandlede tilsynsprogram.

Artikel 48o

Tilsynskontrol og vurdering

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal kontrollere de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som tredjelandstilialer iværksætter for at overholde de bestemmelser, der gælder for dem i henhold til dette direktiv, og, hvor det er relevant, eventuelle yderligere reguleringsmæssige krav i henhold til national ret.

2. På grundlag af den i henhold til stk. 1 gennemførte kontrol vurderer de kompetente myndigheder, om de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som tredjelandstilialerne har iværksat, og den indskudskapital og likviditet, som de besidder, sikrer en forsvarlig styring og dækning af deres væsentlige risici og filialens levedygtighed.

3. De kompetente myndigheder foretager den i stk. 1 og 2 omhandlede kontrol og vurdering i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, som offentliggjort i henhold til artikel 143, stk. 1, litra c). De kompetente myndigheder fastsætter navnlig en hyppighed og et omfang af den i stk. 1 omhandlede kontrol, som står i rimeligt forhold til klassificeringen som klasse 1- eller klasse 2-tredjelandofilial, og som tager hensyn til andre relevante kriterier såsom arten, omfanget og kompleksiteten af tredjelandsofilialernes virksomhed.

4. Når en kontrol af en tredjelandsofilial, navnlig vurderingen af ledelsesordningerne, forretningsmodellen eller aktiviteterne, giver de kompetente myndigheder rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt i forbindelse med denne tredjelandsofilial, eller der er øget risiko herfor, underretter den kompetente myndighed omgående EBA og den myndighed, der fører tilsyn med tredjelandsofilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849. I tilfælde af en øget risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme samarbejder den kompetente myndighed og den myndighed, der fører tilsyn med tredjelandsofilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, og underretter omgående EBA om deres fælles vurdering. Den kompetente myndighed træffer om nødvendigt foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv, som kan omfatte inddragelse af tredjelandsofilialens tilladelse i henhold til artikel 48d, stk. 2, litra g).

5. De kompetente myndigheder, finansielle efterretningsenheder og myndigheder, der fører tilsyn med tredjelandsofilialer, samarbejder tæt med hinanden inden for deres respektive kompetenceområder og udveksler oplysninger, der er relevante for dette direktiv, forudsat at dette samarbejde og denne udveksling af oplysninger ikke påvirker en igangværende undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i overensstemmelse med den strafferetlige eller administrative lovgivning i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, finansielle efterretningsenhed eller myndighed, der har det offentlige ansvar for tilsyn med tredjelandsofilialer, er beliggende. EBA kan på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder og myndighederne med ansvar for tilsynet med tredjelandsofilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 i tilfælde af uenighed om koordineringen af tilsynsaktiviteterne i henhold til denne artikel. I så fald handler EBA i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere:

- a) de fælles procedurer og metoder til den i denne artikel omhandlede tilsynskontrol- og vurderingsproces og til vurderingen af behandlingen af væsentlige risici
- b) mekanismerne for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de i stk. 5 omhandlede myndigheder i forbindelse med konstatering af alvorlige overtrædelser af reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge.

Med henblik på anvendelsen af litra a) fastlægges de deri omhandlede procedurer og metoder på en måde, der står i rimeligt forhold til klassificeringen af tredjelandsofilialer i klasse 1 eller klasse 2 og til andre passende kriterier såsom arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 48p

Tilsynsforanstaltninger og -beføjelser

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at tredjelandsfilialer på et tidligt tidspunkt skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at:

- a) sikre, at tredjelandsfilialerne overholder, eller igen begynder at overholde, de krav, der gælder for dem i henhold til dette direktiv og national ret, og
- b) sikre, at væsentlige risici, som tredjelandsfilialer eksponeres for, er dækket og styres på forsvarlig og tilstrækkelig vis, og at de pågældende filialer forbliver levedygtige.

2. De kompetente myndigheders beføjelser i forbindelse med anvendelsen af stk. 1 skal som minimum omfatte beføjelser til at kræve, at tredjelandsfilialer skal:

- a) råde over indskudskapital af en størrelse, der overstiger minimumskravene i artikel 48e, eller opfylde andre supplerende kapitalkrav. Eventuel supplerende indskudskapital, som tredjelandsfilialen skal besidde i henhold til dette litra, skal opfylde kravet i artikel 48e
- b) opfylde andre specifikke likviditetskrav ud over kravet i artikel 48f. Eventuelle supplerende likvide midler, som tredjelandsfilialen skal besidde i henhold til dette litra, skal opfylde kravene i artikel 48f
- c) styrke deres ledelses-, risikostyrings- eller registreringsordninger
- d) begrænse omfanget af deres virksomhed eller de aktiviteter, de udøver, samt modparterne i disse aktiviteter
- e) reducere risikoen i forbindelse med deres virksomhed, produkter og systemer, herunder outsourcete aktiviteter, og ophøre med at engagere sig i eller udbyde de pågældende aktiviteter eller produkter
- f) overholde supplerende indberetningskrav i henhold til artikel 48l, stk. 3, eller øge hyppigheden af deres løbende indberetninger
- g) offentliggøre oplysninger.

Artikel 48q

Samarbejde mellem kompetente myndigheder og tilsynskollegier

1. De kompetente myndigheder, der fører tilsyn med tredjelandsfilialer og datterinstitutter tilhørende samme tredjelandskoncern, arbejder tæt sammen og udveksler oplysninger med hinanden. De kompetente myndigheder skal have indført skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger i overensstemmelse med artikel 115.

2. For så vidt angår stk. 1 er klasse 1-tredjelandafilialer underlagt et tilsynskollegiums omfattende tilsyn, jf. artikel 116, forudsat at følgende krav er opfyldt:

- a) Er der etableret et tilsynskollegium for en tredjelandskoncerns datterinstitutter, skal klasse 1-tredjelandafilialer inden for samme koncern være omfattet af dette tilsynskollegium.
- b) Har tredjelandskoncernen klasse 1-tredjelandafilialer i mere end én medlemsstat, men ingen datterinstitutter i Unionen, der er omfattet af artikel 116, etableres der et tilsynskollegium for de pågældende klasse 1-tredjelandafilialer.
- c) Har tredjelandskoncernen klasse 1-tredjelandafilialer i mere end én medlemsstat eller mindst én klasse 1-tredjelandafilial samt ét eller flere datterinstitutter i Unionen, der ikke er omfattet af artikel 116, etableres der et tilsynskollegium for de pågældende tredjelandafilialer og datterinstitutter.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra b) og c), skal der være en ledende kompetent myndighed, der varetager samme rolle som den konsoliderende tilsynsmyndighed, jf. artikel 116. Den ledende kompetente myndighed er den medlemsstat, der har den største tredjelandafilial målt på den samlede værdi af de bogførte aktiver.

4. Ud over at varetage de i artikel 116 beskrevne opgaver skal tilsynskollegierne:

- a) udarbejde en rapport om tredjelandskoncernens struktur og aktiviteter i Unionen og ajourføre denne rapport hvert år
- b) udveksle oplysninger om resultaterne af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen, jf. artikel 48o
- c) bestræbe sig på at tilpasse anvendelsen af de i artikel 48p omhandlede tilsynsforanstaltninger og -beføjelser.

5. Tilsynskollegiet sikrer hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med de relevante tredjelandes tilsynsmyndigheder som fornødent.

6. EBA bidrager til at fremme og overvåge de i denne artikel omhandlede tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) samarbejdsmekanismerne og udkastene til standardaftaler mellem kompetente myndigheder med henblik på anvendelsen af stk. 1 og
- b) betingelserne for tilsynskollegiernes virkemåde med henblik på anvendelsen af stk. 2-6.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 48r
Rapportering til EBA

De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende:

- a) alle tilladelser, der meddeles til tredjelandafilialer, og eventuelle senere ændringer af sådanne tilladelser
- b) de regelmæssigt indberettede samlede aktiver og passiver, som bogføres af de tredjelandafilialer, der er meddelt tilladelse
- c) navnet på den tredjelandskoncern, som en tredjelandafilial, der er meddelt tilladelse, tilhører.

EBA offentliggør på sit websted en liste over alle tredjelandafilialer, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed i Unionen i overensstemmelse med dette afsnit, med angivelse af medlemsstaten, i hvilken de er meddelt tilladelse til at drive virksomhed.

KAPITEL 2

Forbindelser med tredjelande

Artikel 48s

Samarbejde med tredjelandes tilsynsmyndigheder om tilsyn på konsolideret niveau

1. Unionen kan indgå aftaler med ét eller flere tredjelande om metoderne til at føre tilsyn på konsolideret niveau med følgende:

- a) institutter, hvis moderselskab har hovedkontor i et tredjeland
- b) institutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderselskab, hvad enten det er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har hovedkontor i Unionen.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig sikre, at:

- a) de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for på grundlag af den konsoliderede finansielle situation at føre tilsyn med institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber beliggende i Unionen, der har datterselskaber, som er institutter eller finansieringsinstitutter beliggende i tredjelande, eller som besidder kapitalinteresser deri
- b) tilsynsmyndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har hovedkontor på de pågældende landes område, og som har datterselskaber, der er i én eller flere medlemsstater beliggende institutter eller finansieringsinstitutter, eller som besidder kapitalinteresser deri, og
- c) EBA kan indhente de oplysninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, som de har modtaget fra tredjelandes nationale myndigheder i henhold til artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Uden at det berører artikel 218 i TEUF, undersøger Kommissionen, bistået af Det Europæiske Bankudvalg, resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og situationen som følge heraf.

4. EBA bistår Kommissionen med henblik på nærværende artikel i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

9) Artikel 65 og 66 affattes således:

"Artikel 65

Administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser som omhandlet i artikel 64 og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler om administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger vedrørende overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og af forordning (EU) nr. 575/2013 og træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. De administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der, hvis forpligtelserne i stk. 1 finder anvendelse på institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, eller af forordning (EU) nr. 575/2013 kan anvendes administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger, med forbehold af betingelserne i national ret, over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for andre fysiske personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelserne.

3. Anvendelsen af tvangsbøder er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan pålægge administrative sanktioner for samme overtrædelse.

4. De kompetente myndigheder tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Disse beføjelser omfatter:

- a) beføjelse til at kræve, at følgende fysiske eller juridiske personer udleverer alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre de kompetente myndigheders opgaver, herunder oplysninger, der skal afgives med regelmæssige mellemrum og i særlige formater til tilsynsformål og dertil knyttede statistiske formål:
 - i) institutter, der er etableret i den pågældende medlemsstat
 - ii) finansielle holdingselskaber, der er etableret i den pågældende medlemsstat
 - iii) blandede finansielle holdingselskaber, der er etableret i den pågældende medlemsstat
 - iv) holdingselskaber med blandede aktiviteter, der er etableret i den pågældende medlemsstat
 - v) personer, som tilhører de enheder, der er omhandlet i nr. i)-iv)
 - vi) parter, som de enheder, der er omhandlet i nr. i)-iv), har outsourcet driftsmæssige funktioner eller aktiviteter til
- b) beføjelse til at foretage alle nødvendige undersøgelser af alle personer omhandlet i litra a), nr. i)-vi), som er etableret i eller befinder sig i den pågældende medlemsstat, når det er nødvendigt for at udføre de kompetente myndigheders opgaver, herunder beføjelse til:

- i) kræve fremlæggelse af dokumenter
- ii) undersøge regnskaber og registre tilhørende de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede personer og tage kopier eller uddrag af sådanne regnskaber og registre
- iii) indhente skriftlige eller mundtlige redegørelser fra de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede personer eller deres repræsentanter eller personale
- iv) udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand og
- v) med forbehold af andre betingelser, der er fastsat i EU-retten, at foretage alle nødvendige undersøgelser af forretningslokaler tilhørende de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede juridiske personer og enhver anden virksomhed, der indgår i det konsoliderede tilsyn, når en kompetent myndighed er den konsoliderende tilsynsmyndighed, med forbehold af forudgående meddelelse fra de berørte kompetente myndigheder. Kræver en undersøgelse dommerkendelse i henhold til national ret, skal der anmodes om en sådan kendelse.

5. Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative sanktioner, kan denne artikel, uanset stk. 1, anvendes på den måde, at den kompetente myndighed tager initiativ til sanktionen, som så pålægges af de retlige myndigheder, idet det sikres, at retsmidlerne er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af administrative sanktioner pålagt af de kompetente myndigheder. De pålagte sanktioner skal under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. De pågældende medlemsstater giver Kommissionen meddelelse om de retsforskrifter, som de vedtager i henhold til dette stykke, senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = datoen for gennemførelse af dette ændringsdirektiv] og underretter den straks om alle senere ændringslove eller ændringer, der berører dem.

Artikel 66

Administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger ved overtrædelser af tilladelsesbetingelserne eller kravene vedrørende erhvervelse eller afhændelse af kvalificerede andele, væsentlige overførsler af aktiver og passiver, fusioner eller spaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love og administrative bestemmelser indeholder bestemmelser om pålæggelse af administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger i som minimum følgende situationer:

- a) Der tages erhvervsmæssigt imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden, uden at virksomheden er meddelt tilladelse som kreditinstitut, hvilket er en overtrædelse af artikel 9.
- b) Der påbegyndes udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, uden at der på forhånd er meddelt tilladelse, hvilket er en overtrædelse af artikel 9.
- c) En kvalificeret andel i et kreditinstitut erhverves direkte eller indirekte eller forøges direkte eller indirekte, med det resultat, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger de i artikel 22, stk. 1, omhandlede tærskler, eller at kreditinstituttet bliver erhververens datterselskab, uden at de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori erhververen søger at erhverve eller forøge en kvalificeret

andel, skriftligt underrettes herom, i løbet af vurderingsperioden eller på trods af de kompetente myndigheders modstand, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.

- d) En kvalificeret andel i et kreditinstitut afhændes direkte eller indirekte eller reduceres, med det resultat, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under de i artikel 25 omhandlede tærskler, eller at kreditinstituttet ophører med at være et datterselskab af erhververen, uden at de kompetente myndigheder skriftligt underrettes herom, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.
- e) Et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab efter betydningen i artikel 21a, stk. 1, undlader i strid med artikel 21a at ansøge om godkendelse eller overtræder andre krav i nævnte artikel.
- f) En erhverver efter betydningen i artikel 27a, stk. 1, erhverver direkte eller indirekte en kvalificeret andel i et institut eller forøger en kvalificeret andel, der allerede besiddes, således at den andel af stemmerettigheder eller kapitalandele, som erhververen besidder i instituttet, overstiger 15 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, uden at erhververen underretter de kompetente myndigheder herom, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.
- g) En af de i dette direktivs artikel 27d omhandlede parter afhænder direkte eller indirekte en kvalificeret andel, som overstiger den tærskel, der er omhandlet i artikel 89 i forordning (EU) nr. 575/2013, uden at underrette de kompetente myndigheder herom, hvilket er en overtrædelse af dette direktivs artikel 27d.
- h) En af de i artikel 27f, stk. 1, omhandlede parter foretager en væsentlig overførsel af aktiver og passiver uden at underrette de kompetente myndigheder herom, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.
- i) En af de i artikel 27k, litra l), omhandlede parter gennemfører en fusion eller spaltning i strid med nævnte artikel.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der kan finde anvendelse i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, omfatter følgende:

- a) administrative sanktioner
 - i) for juridiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 10 % af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning
 - ii) for fysiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta den 17. juli 2013
 - iii) administrative økonomiske sanktioner på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- b) tvangsbøder:
 - i) for juridiske personer, tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning, som den juridiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet, og som kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den

beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges

- ii) for fysiske personer, tvangsbøder på op til 500 000 EUR, som den fysiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet, og som kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges

c) andre administrative foranstaltninger

- i) en offentlig erklæring, hvori nævnes den ansvarlige fysiske person eller det ansvarlige institut, finansielle holdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller mellemliggende moderselskab og overtrædelsens art
- ii) et påbud om, at den ansvarlige fysiske eller juridiske person skal bringe den udviste handlemåde til ophør og afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- iii) suspension af stemmeretten for den eller de aktionærer, der anses for at være ansvarlig(e) for de overtrædelser, der er nævnt i stk. 1
- iv) et midlertidigt eller definitivt forbud mod, at et medlem af instituttets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig for overtrædelsen, varetager hverv i instituttet, jf. dog artikel 65, stk. 2

3. Den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a), nr. i), og litra b), nr. i), skal svare til den forretningsindikator, der er fastsat i artikel 314 i forordning (EU) nr. 575/2013. Med henblik på anvendelsen af denne artikel beregnes forretningsindikatoren på grundlag af de seneste tilgængelige årlige finansielle oplysninger i tilsynsøjemed, medmindre resultatet er nul eller negativt. Hvis resultatet er nul eller negativt, er beregningsgrundlaget de seneste tidligere, årlige finansielle oplysninger i tilsynsøjemed, der giver en indikator over nul. Hvis den pågældende virksomhed er en del af en koncern, er den relevante samlede årlige nettoomsætning den samlede årlige nettoomsætning, der fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab.

4. Den gennemsnitlige daglige omsætning som omhandlet i stk. 2, litra b), nr. i), er den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i stk. 3 divideret med 365."

10) Artikel 67 ændres således:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) og e) affattes således:

"d) et institut ikke råder over ledelsesordninger og kønsneutrale aflønningspolitikker som foreskrevet af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 74

e) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger vedrørende opfyldelsen af forpligtelsen til at overholde kapitalgrundlagskravene i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 til de kompetente myndigheder, hvilket er en overtrædelse af nævnte forordnings artikel 430, stk. 1".

ii) Litra j) affattes således:

"j) et institut ikke opretholder den fornødne net stable funding ratio, hvilket er en overtrædelse af artikel 413 eller 428b i forordning (EU) nr. 575/2013, eller gentagne gange eller konsekvent ikke besidder likvide midler, hvilket er en overtrædelse af nævnte forordnings artikel 412".

iii) Følgende indsættes som litra r)-ab):

"r) et institut ikke opfylder kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

s) et institut eller en fysisk person ikke overholder en forpligtelse, der følger af en beslutning truffet af den kompetente myndighed, eller en forpligtelse, der følger af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU eller af forordning (EU) nr. 575/2013

t) et institut ikke opfylder aflønningskravene i dette direktivs artikel 92, 94 og 95

u) et institut handler uden forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, hvis nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU eller forordning (EU) nr. 575/2013 foreskriver, at instituttet skal indhente en sådan forudgående tilladelse, har opnået en sådan tilladelse på grundlag af sin egen falske erklæring eller ikke opfylder de betingelser, hvorpå en sådan tilladelse blev givet

v) et institut ikke opfylder kravene vedrørende sammensætning, betingelser, justeringer og fradrag vedrørende kapitalgrundlag som fastsat i andel del i forordning (EU) nr. 575/2013

w) et institut ikke opfylder kravene vedrørende store eksponeringer mod en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder som fastsat i fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013

x) et institut ikke opfylder kravene vedrørende beregning af gearingsgraden, herunder de anvendte undtagelser, som fastsat i syvende del i forordning (EU) nr. 575/2013

y) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger til de kompetente myndigheder vedrørende de data, der er omhandlet i artikel 430, stk. 1, 2 og 3, samt artikel 430a og 430b i forordning (EU) nr. 575/2013

z) et institut ikke opfylder dataindsamlings- og forvaltningskravene i tredje del, afsnit III, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

aa) et institut ikke opfylder kravene vedrørende beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb eller kapitalgrundlagskravene eller ikke har indført de ledelsesordninger, der foreskrives i tredje del, afsnit II-VI, i forordning (EU) nr. 575/2013

ab) et institut ikke opfylder kravene vedrørende beregning af likviditetsdækningsgraden eller net stable funding ratio som fastsat i sjette del, afsnit I og IV i forordning (EU) nr. 575/2013 og i den

delegerede retsakt, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 460, stk. 1."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der kan finde anvendelse i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, som minimum omfatter følgende:

a) administrative sanktioner

- i) for juridiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 10 % af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning
- ii) for fysiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta den 17. juli 2013
- iii) administrative økonomiske sanktioner på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes

b) tvangsbøder:

- i) for juridiske personer, tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning, som den juridiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet, og som kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges. Den gennemsnitlige daglige omsætning som omhandlet i dette stykke er den samlede årlige nettoomsætning divideret med 365
- ii) for fysiske personer, tvangsbøder på op til 500 000 EUR, som den fysiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet, og som kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges

c) andre administrative foranstaltninger

- i) en offentlig erklæring, hvori nævnes den ansvarlige fysiske person eller det ansvarlige institut, finansielle holdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller mellemliggende moderselskab og overtrædelsens art
- ii) et påbud om, at den ansvarlige fysiske eller juridiske person skal bringe den udviste handlemåde til ophør og afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- iii) for institutter, inddragelse af instituttets tilladelse, jf. artikel 18
- iv) et midlertidigt eller definitivt forbud mod, at et medlem af instituttets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk

person, der anses for at være ansvarlig for overtrædelsen, varetager hverv i instituttet, jf. dog artikel 65, stk. 2

- v) suspension af stemmeretten for den eller de aktionærer, der anses for at være ansvarlig(e) for de overtrædelser, der er nævnt i stk. 1."

- c) Følgende tilføjes som stk. 3 og 4:

"3. Den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a), nr. i), og litra b), nr. i), skal svare til den forretningsindikator, der er fastsat i artikel 314 i forordning (EU) nr. 575/2013. Med henblik på anvendelsen af denne artikel beregnes forretningsindikatoren på grundlag af de seneste tilgængelige årlige finansielle oplysninger i tilsynsøjemed, medmindre resultatet er nul eller negativt. Hvis resultatet er nul eller negativt, er beregningsgrundlaget de seneste tidligere, årlige finansielle oplysninger i tilsynsøjemed, der giver en indikator over nul. Hvis den pågældende virksomhed er en del af en koncern, er den relevante samlede årlige nettoomsætning den samlede årlige nettoomsætning, der fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab.

4. Den gennemsnitlige daglige omsætning omhandlet i stk. 2, litra b), nr. i), er den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i stk. 3 divideret med 365."

- 11) Artikel 70 affattes således:

"Artikel 70

De kompetente myndigheders effektive anvendelse af administrative sanktioner og udøvelse af beføjelser til at pålægge sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af og niveauet for administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder som relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den finansielle styrke hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, bl.a. med udgangspunkt i en juridisk persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst
- d) omfanget af den fortjeneste, som den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har opnået, eller det tab, den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undgået, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) de tab for tredjeparter, som skyldes overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) viljen hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med den kompetente myndighed
- g) overtrædelser, som den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået
- h) potentielle systemiske følger af overtrædelsen
- i) tidligere anvendelse af strafferetlige sanktioner over for den samme fysiske eller juridiske person, som var ansvarlig for den samme overtrædelse.

2. De kompetente myndigheder arbejder under udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser tæt sammen for at sikre, at sanktionerne fører til de resultater, der forfølges med dette direktiv. De koordinerer også deres indsats for at forhindre kumulation og overlapning, når de anvender sanktioner og administrative foranstaltninger i grænseoverskridende sager. De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen med de retlige myndigheder, når de behandler de samme sager.

3. De kompetente myndigheder kan anvende sanktioner over for den samme fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for de samme handlinger eller undladelser, i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer og sanktioner, der anvendes som straf for samme overtrædelse. En sådan kumulation af procedurer og sanktioner skal dog være strengt nødvendig og stå i rimeligt forhold til forfølgelsen af forskellige og komplementære mål af almen interesse. Stregheden af alle sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der pålægges i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer, begrænses til, hvad der er nødvendigt i betragtning af alvorligheden af den pågældende overtrædelse. Medlemsstaterne fastsætter klare og præcise regler for, under hvilke omstændigheder handlinger eller undladelser kan gøres til genstand for en sådan kumulation af administrative og strafferetlige procedurer og sanktioner.

4. Medlemsstaterne fastsætter regler, der sikrer fuldt samarbejde mellem de kompetente myndigheder og retlige myndigheder, med henblik på at sikre en tilstrækkeligt tæt indholdsmæssig og tidsmæssig sammenhæng mellem administrative og strafferetlige procedurer.

5. Senest den 18. juli 2029 forelægger EBA Kommissionen en rapport om samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og retlige myndigheder i forbindelse med anvendelsen af administrative sanktioner. EBA vurderer desuden eventuelle forskelle i anvendelsen af sanktioner af de kompetente myndigheder imellem i denne henseende. EBA vurderer navnlig:

- a) omfanget af samarbejde mellem de kompetente myndigheder og retlige myndigheder i forbindelse med anvendelsen af sanktioner
- b) omfanget af samarbejde mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med sanktioner, der bringes i anvendelse i grænseoverskridende sager eller i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer
- c) anvendelsen af og beskyttelsesniveauet med hensyn til ne bis in idem-princippet ("ikke to gange om det samme") for så vidt angår medlemsstaternes administrative og strafferetlige sanktioner
- d) anvendelsen af proportionalitetsprincippet, når begge typer sanktioner pålægges i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer
- e) udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med håndteringen af grænseoverskridende sager."

12) Artikel 73, første afsnit, affattes således:

"Institutterne skal råde over sunde, effektive og komplette strategier og processer for løbende vurdering og opretholdelse af en intern kapital af en størrelse, type og fordeling, som de anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for på kort, mellemlang og lang sigt, herunder miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici."

13) Artikel 74, stk. 1, affattes således:

"1. Institutter skal have robuste ledelsesordninger, hvilket omfatter:

- a) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling
- b) effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, som institutterne er eller vil kunne blive eksponeret for på kort, mellemlang og lang sigt, herunder miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici
- c) fyldestgørende interne kontrolmekanismer, herunder en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis
- d) en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring.

Den i første afsnit omhandlede aflønningspolitik og -praksis skal være kønsneutral."

14) Artikel 76 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet godkender og mindst hvert andet år gennemgår de strategier og politikker, der iværksættes for at imødegå, styre, overvåge og afbøde de risici, som instituttet er eller vil kunne blive eksponeret for, heriblandt risici, der skyldes det makroøkonomiske miljø, som det opererer i, set i forhold til konjunkturforløbet, og risici som følge af de nuværende virkninger samt virkningerne på kort, mellemlang og lang sigt af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer."

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet udarbejder specifikke planer og kvantificerbare mål med henblik på at overvåge og imødegå risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af manglende overensstemmelse mellem institutternes forretningsmodel og -strategi og de relevante EU-politikmål eller mere overordnede omstillingstendenser i retning af en bæredygtig økonomi i relation til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med kravet om proportionalitet i artikel 7, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2006/73/EF^{*11}, at institutterne har interne kontrolfunktioner, som er uafhængige af de driftsmæssige funktioner, og som i tilstrækkeligt omfang har autoritet, vægt, ressourcer og adgang til ledelsesorganet.

Medlemsstaterne sørger for, at de interne kontrolfunktioner sikrer, at alle væsentlige risici identificeres, måles og rapporteres korrekt. De sikrer, at de interne kontrolfunktioner deltager aktivt i udviklingen af instituttets risikostrategi og i alle væsentlige risikostyringsbeslutninger, og at de interne kontrolfunktioner giver et samlet overblik over alle instituttets risikoeksponeringer.

Medlemsstaterne sikrer, at den interne kontrolfunktion kan rapportere direkte til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, uafhængigt af medlemmer af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion og den daglige ledelse, og i relevant omfang kan give udtryk for betænkeligheder og advare nævnte organ, i

tilfælde, hvor specifikke risikoudviklinger påvirker eller kan påvirke instituttet, uden at dette berører ledelsesorganets ansvar i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

Lederne af interne kontrolfunktioner skal være uafhængige overordnede ledere med specifikt ansvar for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen og den interne revisionsfunktion. Hvis arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter ikke berettiger udpegelse af en specifik medarbejder til hver af de interne kontrolfunktioner, kan det kombinerede ansvar for de pågældende funktioner samles hos en anden overordnet medarbejder i instituttet, forudsat at der ikke er nogen interessekonflikt.

Lederne af de interne kontrolfunktioner fratages ikke denne opgave uden forudgående godkendelse fra ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion og skal, når det er nødvendigt, have direkte adgang til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion.

^{*11} Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26)."

15) Artikel 78 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

"Tilsynsmæssig benchmarking af metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. De kompetente myndigheder sikrer følgende uden undtagelse:

- a) at institutter med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb eller kapitalgrundlagskrav indberetter resultaterne af deres beregninger for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkporteføljerne
- b) at institutter, der anvender den alternative standardmetode som omhandlet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013, indberetter resultaterne af deres beregninger for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkmodellerne
- c) at institutter med tilladelse til at benytte interne metoder i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 samt væsentlige institutter, der anvender standardmetoden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, i nævnte forordning, indberetter resultaterne af beregningerne af de metoder, der er anvendt til at bestemme størrelsen af de forventede kredittab for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkmodellerne, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Institutterne udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarter vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

- ii) Institutterne foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster og fastsættelsen af deres kapitalgrundlag i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.
- iii) Institutterne foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster i overensstemmelse med regnskabsstandarder i henhold til direktiv 86/635/EØF^{*12}, og de anvender den samme model for forventet kredittab som den, der anvendes i internationale regnskabsstandarder vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

Institutterne indsender resultaterne af deres beregninger som omhandlet i første afsnit sammen med en redegørelse for de anvendte metoder og eventuelle kvalitative oplysninger, som EBA måtte anmode om, og som kan forklare disse beregningers indvirkning på kapitalgrundlagskravene, til de kompetente myndigheder mindst en gang om året, dog med mulighed for EBA for at gennemføre øvelsen hvert andet år, efter at øvelsen er forløbet fem gange.

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Det indledende afsnit affattes således:

"De kompetente myndigheder overvåger på grundlag af de oplysninger, de modtager fra institutterne i henhold til stk. 1, variationerne i de risikovægtede eksponeringsbeløb eller eventuelt kapitalgrundlagskravene for deres eksponeringer eller transaktioner i benchmarkporteføljen, som de pågældende institutter når frem til under anvendelse af deres metoder. De kompetente myndigheder foretager en vurdering af kvaliteten af disse metoder med den i stk. 1, andet afsnit, nævnte hyppighed, med særlig opmærksomhed på:".

ii) Andet afsnit affattes således:

"EBA udarbejder en rapport til støtte for de kompetente myndigheders vurdering af metodernes kvalitet, baseret på de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2."

d) Stk. 5, indledningen, affattes således:

"De kompetente myndigheder sikrer, at deres beslutninger om egnetheden af korrigerende foranstaltninger som omhandlet i stk. 4 er i overensstemmelse med princippet om, at sådanne foranstaltninger skal sikre, at målene med metoderne, jf. denne artikel, bibeholdes, og således ikke:".

e) Stk. 6 affattes således:

"6. EBA kan udstede retningslinjer og fremsætte henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, når den anser dette for nødvendigt på baggrund af de oplysninger og vurderinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3, med henblik på at forbedre tilsynspraksis eller institutternes praksis for så vidt angår deres tilgang til tilsynsmæssig benchmarking."

f) I stk. 8 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit tilføjes som litra c):

"c) listen over væsentlige institutter som omhandlet i stk. 1, litra c)."

ii) Følgende indsættes som andet afsnit:

"Med henblik på anvendelsen af litra c) fastlægger EBA listen over væsentlige institutter under hensyntagen til proportionalitetsaspektet."

^{*12} Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

16) Artikel 85, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne gennemfører politikker og processer for vurdering og håndtering af eksponeringerne for operationel risiko, herunder risici som følge af outsourcing, og for dækning af sjældne og meget alvorlige hændelser. Institutterne præciserer, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer."

17) Som artikel 87a indsættes:

"Artikel 87a

Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne som led i deres robuste ledelsesordninger, herunder den ramme for risikostyring, der kræves i henhold til artikel 74, stk. 1, har robuste strategier, politikker, processer og systemer til identifikation, måling, styring og overvågning af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici inden for relevante tidshorisonter.

2. De i stk. 1 omhandlede strategier, politikker, processer og systemer skal stå i rimeligt forhold til omfanget, arten og kompleksiteten af de miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici ved forretningsmodellen og omfanget af instituttets aktiviteter og tage hensyn til en kort, en mellemlang og en lang tidshorison (mindst 10 år).

3. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tester deres modstandsdygtighed over for langsigtede negative virkninger af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer i både basis- og stressscenarier inden for en bestemt tidshorison, begyndende med klimarelaterede faktorer. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne i disse test inkluderer en række miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige scenarier, der afspejler de potentielle virkninger af miljømæssige og sociale ændringer og dertil knyttede offentlige politikker på det langsigtede erhvervsklima.

4. De kompetente myndigheder vurderer og overvåger udviklingen i institutternes praksis med hensyn til deres miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige strategi og risikostyring, herunder de planer, der skal udarbejdes i henhold til artikel 76, samt de fremskridt, der er gjort, og risiciene i tilknytning til tilpasning af deres forretningsmodeller til Unionens relevante politikmål eller mere overordnede omstillingstendenser i retning af en bæredygtig økonomi, under hensyntagen til bæredygtighedsrelaterede produktudbud, politikker for overgangsfinansiering, dermed forbundne lånoptagelsespolitikker samt mål og begrænsninger i relation til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige aspekter.

5. EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer med henblik på at præcisere:

- a) minimumsstandarder for og referencemetoder til identifikation, måling, styring og overvågning af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici
- b) indholdet af de planer, der skal udarbejdes i henhold til artikel 76, og som skal omfatte specifikke tidsplaner og kvantificerbare delmål og milepæle med henblik på at imødegå risici som følge af manglende overensstemmelse mellem et instituts forretningsmodel og -strategi og Unionens relevante politikmål eller mere overordnede omstillingstendenser i retning af en bæredygtig økonomi i relation til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer
- c) kvalitative og kvantitative kriterier for vurdering af indvirkningen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici på institutteres finansielle stabilitet på kort, mellemlang og lang sigt
- d) kriterier for opstilling af i stk. 3 omhandlede scenarier og metoder, herunder de parametre og antagelser, der skal anvendes i hvert af scenarierne, og specifikke risici.

EBA offentliggør disse retningslinjer senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. EBA ajourfører regelmæssigt disse retningslinjer, så de afspejler de fremskridt, der gøres inden for måling og håndtering af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer, samt udviklingen i Unionens politikmål for bæredygtighed."

18) Artikel 88 ændres således:

- a) Stk. 1, litra e), affattes således:

"e) Formanden for ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion i et institut må ikke samtidig udøve de funktioner, der påhviler en administrerende direktør i samme institut."

- b) I artikel 88 tilføjes som stk. 3:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at institutterne udarbejder, vedligeholder og ajourfører individuelle erklæringer, der beskriver roller og opgaver for hvert enkelt medlem af ledelsesorganet, den daglige ledelse og personer med nøglefunktioner, og en oversigt over arbejdsopgaver, herunder nærmere oplysninger om rapporteringsveje og ansvarsfordeling, med angivelse af, hvilke personer der er en del af de i artikel 74, stk. 1, omhandlede ledelsesordninger, og deres opgaver som godkendt af ledelsesorganet.

Medlemsstaterne sikrer, at erklæringerne om og oversigten over arbejdsopgaverne gøres tilgængelige og efter anmodning meddeles til de kompetente myndigheder i god tid.

EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer, som sikrer, at dette stykke gennemføres og anvendes konsekvent. EBA udsteder disse retningslinjer senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]."

19) Artikel 91 affattes således:

Egnekriterier for medlemmerne af enheders ledelsesorgan

1. Institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som godkendt i henhold til artikel 21a, stk. 1 ("enhederne"), har hovedansvaret for at sikre, at medlemmerne af ledelsesorganet til enhver tid har et godt omdømme og besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at varetage deres opgaver og opfylder kravene i nærværende artikels stk. 2-8.

De kompetente myndigheder kontrollerer navnlig, hvorvidt kriterierne og kravene i denne artikels første afsnit stadig er opfyldt, hvis de har rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller der er øget risiko herfor i forbindelse med det pågældende institut.

2. Hvert medlem af ledelsesorganet skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sine funktioner i enhederne.

3. Hvert medlem af ledelsesorganet skal udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning. At være medlem af ledelsesorganet i et kreditinstitut, der er varigt tilsluttet et centralt organ, udgør ikke i sig selv en hindring for at handle uafhængigt.

4. Ledelsesorganet skal besidde den kollektive viden, faglige kompetence og erfaring, der er nødvendig for på tilstrækkelig vis at kunne forstå instituttets aktiviteter samt de dermed forbundne risici, som instituttet er udsat for på kort, mellemlang og lang sigt, under hensyntagen til de miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer. Den generelle sammensætning af ledelsesorganet skal afspejle en tilstrækkeligt bred vifte af erfaring.

5. Med hensyn til antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af ledelsesorganet kan varetage samtidig, tages der hensyn til individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. Medmindre de repræsenterer en medlemsstats interesser, må medlemmerne af ledelsesorganet i et institut, der er væsentligt i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, fra den 1. juli 2014 kun varetage én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter samtidig:

- a) én direktørpost kombineret med to bestyrelsesposter
- b) fire bestyrelsesposter.

6. Ved anvendelsen af stk. 5 regnes følgende som én direktør- eller bestyrelsespost:

- a) direktør- eller bestyrelsesposter i samme koncern
- b) direktør- eller bestyrelsesposter i et af følgende:
 - i) institutter, som er medlemmer af samme institutsikringsordning, forudsat at betingelserne i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt
 - ii) virksomheder, herunder ikkefinansielle enheder, hvori instituttet besidder en kvalificeret andel.

Med henblik på anvendelsen af dette stykkes litra a) forstås ved en koncern en gruppe af virksomheder, som er indbyrdes forbundet, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU^{*13}.

7. Direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke overvejende har kommercielle mål for øje, regnes ikke med i stk. 5.

8. De kompetente myndigheder kan tillade, at medlemmer af ledelsesorganet varetager én menig bestyrelsespost ud over de i stk. 5, litra a) og b), omhandlede bestyrelsesposter.

9. Enhederne afsætter tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet.

10. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder stiller krav om, at enheder og deres respektive nomineringsudvalg, hvor sådanne er nedsat, skal sikre en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer ved ansættelsen af medlemmer til ledelsesorganet og med henblik herpå fastlægge en politik, der fremmer mangfoldighed i ledelsesorganet.

11. De kompetente myndigheder indsamler de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 435, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og benytter disse oplysninger til benchmarking af praksis for mangfoldighed. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA. EBA anvender oplysningerne til at benchmarke praksis for mangfoldighed på EU-plan.

12. EBA udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere følgende begreber:

- a) afsættelse af tilstrækkelig tid til, at et medlem af ledelsesorganet kan varetage sine funktioner, set i relation til de individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter
- b) hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. stk. 3
- c) tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af, jf. stk. 4
- d) tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. stk. 9
- e) mangfoldighed, der skal tages i betragtning ved udvælgelse af medlemmer til ledelsesorganet, jf. stk. 10.

EBA udsteder disse retningslinjer senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

13. Denne artikel og artikel 91a-91d berører ikke medlemsstaternes bestemmelser om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganet."

^{*13} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

20) Som artikel 91a-91d indsættes:

"Artikel 91a

Enheders egnethedsvurdering af ledelsesorganets medlemmer

1. De i artikel 91, stk. 1, omhandlede enheder sikrer, at medlemmerne af ledelsesorganet til enhver tid opfylder kriterierne og kravene i artikel 91, stk. 1-8.

2. Enhederne vurderer egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet, inden disse medlemmer tiltræder deres hverv. Konkluderer enhederne på grundlag af egnethedsvurderingen, at et medlem ikke opfylder kriterierne og kravene i stk. 1, sikrer de, at dette medlem ikke tiltræder det pågældende hverv.

Hvis det er strengt nødvendigt omgående at udskifte et medlem af ledelsesorganet, kan en enhed dog vurdere den pågældende afløseres egnethed, efter at vedkommende har tiltrådt sit hverv. Enhederne skal kunne begrunde en sådan omgående udskiftning.

3. Enhederne sikrer, at oplysningerne om egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet holdes ajour. Enhederne videregiver efter anmodning disse oplysninger til de kompetente myndigheder.

4. De enheder, der fornyer mandatet for medlemmer af ledelsesorganet, underretter skriftligt de kompetente myndigheder senest 15 arbejdsdage efter datoen for fornyelsen af mandatet.

Artikel 91b

Kompetente myndigheders egnethedsvurdering af medlemmer af enheders ledelsesorgan

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder vurderer, om medlemmerne af ledelsesorganet i de i artikel 91, stk. 1, omhandlede enheder til enhver tid opfylder kriterierne og kravene i artikel 91, stk. 1-8.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede vurdering indgiver enhederne den første ansøgning fra det pågældende medlem af ledelsesorganet til de kompetente myndigheder, hurtigst muligt efter at den interne egnethedsvurdering er afsluttet. Ansøgningen skal ledsages af alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig(e) for, at de kompetente myndigheder kan gennemføre egnethedsvurderingen på tilfredsstillende vis.

3. De kompetente myndigheder bekræfter skriftligt modtagelsen af ansøgningen og den dokumentation, der kræves i henhold til stk. 2, inden for to arbejdsdage.

De kompetente myndigheder afslutter den i stk. 1 omhandlede vurdering inden for 80 arbejdsdage ("vurderingsperioden") fra datoen for den skriftlige bekræftelse omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

4. Kompetente myndigheder, der anmoder enheder om supplerende oplysninger eller dokumentation, herunder samtaler eller høringer, kan forlænge vurderingsperioden med højst 40 arbejdsdage. Vurderingsperioden må dog ikke overstige 120 arbejdsdage. En anmodning om supplerende oplysninger eller dokumentation skal fremsættes skriftligt og være specifik. Enhederne bekræfter modtagelsen af en anmodning om supplerende oplysninger eller dokumentation inden for to arbejdsdage og fremlægger de(n) ønskede supplerende oplysninger eller dokumentation senest 10 arbejdsdage efter datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af anmodningen fra de kompetente myndigheder.

5. Får en enhed eller et medlem af ledelsesorganet kendskab til nye forhold eller andre problemstillinger, der vil kunne påvirke det pågældende medlem af ledelsesorganets egnethed, underretter enheden hurtigst muligt de relevante kompetente myndigheder herom.

6. De kompetente myndigheder revurderer ikke egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet i forbindelse med fornyelse af disses mandat, medmindre relevante oplysninger, som de kompetente myndigheder har kendskab til, har ændret sig, og en sådan ændring kunne påvirke det pågældende medlems egnethed.

7. Hvis et medlem af ledelsesorganet ikke til enhver tid opfylder kravene i artikel 91, stk. 1-8, eller hvis enhederne ikke overholder de i nærværende artikels stk. 2 eller 4 fastsatte forpligtelser og frister, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser til at:

- a) forhindre det pågældende medlem i at indgå i ledelsesorganet
- b) fjerne det pågældende medlem fra ledelsesorganet
- c) pålægge de pågældende enheder at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det pågældende medlem er egnet til den pågældende stilling.

8. I overensstemmelse med stk. 1-7 foretager de kompetente myndigheder egnhedsvurderingen, inden medlemmer af ledelsesorganet tiltræder deres hverv i følgende enheder:

- a) moderinstituttet i Unionen, der kan betragtes som et stort institut
- b) moderinstituttet i en medlemsstat, der kan betragtes som et stort institut
- c) et centralt organ, der kan betragtes som et stort institut, eller som fører tilsyn med store institutter, der er tilsluttet til det
- d) et selvstændigt institut i Unionen, der kan betragtes som et stort institut
- e) et relevant datterselskab
- f) finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen, hvis koncern omfatter store institutter eller relevante datterselskaber.

Hvis det er strengt nødvendigt omgående at udskifte et medlem af ledelsesorganet, kan de kompetente myndigheder dog foretage egnhedsvurderingen af det pågældende medlem af ledelsesorganet, efter at vedkommende har tiltrådt sit hverv. Enhederne skal kunne begrunde en sådan omgående udskiftning.

9. For så vidt angår stk. 2 udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger eller ledsagende dokumenter der skal forelægges for de kompetente myndigheder med henblik på gennemførelse af egnhedsvurderingen.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder om standardformularer, -modeller og -procedurer for indgivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 91c

Egnedetskriterier for og enheders egnedsvurdering af personer med nøglefunktioner

1. De i artikel 91, stk. 1, omhandlede enheder har det primære ansvar for at sikre, at personer med nøglefunktioner har et godt omdømme, har ærlighed og integritet og besidder den viden, faglige kompetence og erfaring, der er nødvendig for, at de til enhver tid kan varetage deres opgaver.
2. Konkluderer enhederne på grundlag af den i stk. 1 omhandlede vurdering, at en person ikke opfylder kravene i nævnte stykke, må de ikke udpege denne person som person med nøglefunktioner. Enhederne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at det pågældende hverv bestrides korrekt.
3. Enhederne sikrer, at oplysningerne om personer med nøglefunktioners egnethed holdes ajour. Enhederne videregiver efter anmodning disse oplysninger til de kompetente myndigheder.

Artikel 91d

Kompetente myndigheders egnedsvurdering af lederne af interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, inden lederne af interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren tiltræder deres hverv, vurderer, om de pågældende opfylder egnedskriterierne i artikel 91c, stk. 1, når disse ledere eller denne direktør skal udnævnes til hverv i følgende enheder:
 - a) moderinstituttet i Unionen, der kan betragtes som et stort institut
 - b) moderinstituttet i en medlemsstat, der kan betragtes som et stort institut
 - c) et centralt organ, der kan betragtes som et stort institut, eller som fører tilsyn med store institutter, der er tilsluttet til det
 - d) et selvstændigt institut i Unionen, der kan betragtes som et stort institut
 - e) et relevant datterselskab.
2. Med henblik på vurderingen af egnetheden af lederne af interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren, jf. stk. 1, indgiver de i nævnte stykke omhandlede enheder den første ansøgning fra den pågældende person til de kompetente myndigheder, hurtigst muligt efter at den interne egnedsvurdering er afsluttet. Ansøgningen skal ledsages af alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig(e) for, at de kompetente myndigheder kan gennemføre egnedsvurderingen på tilfredsstillende vis.

3. De kompetente myndigheder bekræfter skriftligt modtagelsen af ansøgningen og den dokumentation, der kræves i henhold til stk. 2, inden for to arbejdsdage.

De kompetente myndigheder vurderer egnetheden af lederne af interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren inden for 80 arbejdsdage ("vurderingsperioden") fra datoen for den i første afsnit omhandlede skriftlige bekræftelse.

4. Kompetente myndigheder, der anmoder de i stk. 1 omhandlede enheder om supplerende oplysninger eller dokumentation, herunder samtaler eller høringer, kan forlænge vurderingsperioden med højst 40 arbejdsdage. Vurderingsperioden må dog ikke overstige 120 arbejdsdage. En anmodning om supplerende oplysninger eller dokumentation skal fremsættes skriftligt og være specifik. De i stk. 1 omhandlede enheder bekræfter modtagelsen af anmodningen om supplerende oplysninger eller dokumentation inden for to arbejdsdage og fremlægger de(n) ønskede supplerende oplysninger eller dokumentation senest 10 arbejdsdage efter datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af anmodningen fra de kompetente myndigheder.

5. Får en enhed som omhandlet i stk. 1 enheder eller et medlem af ledelsesorganet kendskab til nye forhold eller andre problemstillinger, der vil kunne påvirke det pågældende medlem af ledelsesorganets egnethed, underretter enheden som omhandlet i nævnte stykke hurtigst muligt de relevante kompetente myndigheder herom.

6. Hvis en leder af interne kontrolfunktioner eller en økonomidirektør ikke opfylder kravene i artikel 91c, stk. 1, eller hvis de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede enheder ikke overholder de i nærværende artikels stk. 2 og 4 fastsatte forpligtelser og frister, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser til at:

- a) forhindre den pågældende leder eller direktør i at varetage sine opgaver
- b) fjerne den pågældende leder eller direktør
- c) kræve, at enheden omhandlet i stk. 1 træffer passende foranstaltninger til at sikre, at den pågældende leder eller direktør er egnet til det pågældende hverv.

7. For så vidt angår denne artikel udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger eller ledsagende dokumenter der skal forelægges for de kompetente myndigheder med henblik på gennemførelse af egnethedsvurderingen.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder om standardformularer, -modeller og -procedurer for indgivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer, som letter gennemførelsen og en konsekvent anvendelse af de procedurekrav, der er fastsat i dette direktivs artikel 91a-91d, samt anvendelsen af de beføjelser og foranstaltninger, som de kompetente myndigheder skal udøve og træffe i henhold til dette direktivs artikel 91b, stk. 7, og 91d, stk. 6. EBA udsteder disse retningslinjer senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]."

22) Artikel 92 ændres således:

a) Stk. 2, litra e) og f), affattes således:

"e) De medarbejdere, der udfører interne kontrolfunktioner, arbejder uafhængigt af de forretningsområder, de kontrollerer, har passende beføjelser og aflønnes i henhold til opnåelsen af de mål, der hænger sammen med deres funktioner, uafhængigt af resultaterne på de forretningsområder, de kontrollerer.

f) Det i artikel 95 omhandlede aflønningsudvalg eller, hvis et sådant udvalg ikke er nedsat, ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion fører direkte tilsyn med aflønningen af de ledende medarbejdere i de interne kontrolfunktioner."

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

"b) medarbejdere med ledelsesansvar i forhold til instituttets interne kontrolfunktioner eller væsentlige afdelinger".

23) Artikel 94 ændres således:

a) Stk. 1, litra g), nr. ii), femte afsnit, affattes således:

"— Instituttet underretter hurtigst muligt den kompetente myndighed om beslutninger truffet af dets aktionærer eller ejere eller medlemmer, herunder alle godkendte højere maksimale satser i henhold til dette nummers første afsnit, og de kompetente myndigheder anvender de modtagne oplysninger til at belysne institutternes praksis i den forbindelse. De kompetente myndigheder indgiver disse benchmarks til EBA, og EBA offentliggør dem i et fælles rapporteringsformat opdelt efter hjemland. EBA kan udarbejde retningslinjer for at lette gennemførelsen af dette led og sikre ensartetheden af de indsamlede oplysninger."

b) Stk. 2, tredje afsnit, litra a), affattes således:

"a) ledelsesmæssigt ansvar og interne kontrolfunktioner".

c) Stk. 3, litra a), affattes således:

"a) et institut, som ikke er et stort institut, og hvis aktivers værdi i gennemsnit og på individuelt niveau i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 er lig med eller lavere end 5 mia. EUR i perioden på fire år umiddelbart forud for det indeværende regnskabsår".

24) I artikel 98 tilføjes som stk. 9:

"9. Den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, skal omfatte en vurdering af institutternes ledelses- og risikostyringsprocedurer for håndtering af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici samt af institutternes eksponering for miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici. Ved vurderingen af, om et institutts procedurer og eksponeringer er passende, tager de kompetente myndigheder hensyn til det pågældende instituts forretningsmodel."

25) I artikel 100 tilføjes følgende som stk. 3 og 4:

"3. Institutter samt eventuelle tredjeparter, der optræder som rådgivere for institutter, afholder sig fra aktiviteter, der kan forringe en stresstest, såsom benchmarking, indbyrdes udveksling af oplysninger, aftaler om fælles adfærd eller optimering af deres indberetninger i stresstest. Uden at det berører andre relevante bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 575/2013, tillægges de kompetente myndigheder alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for at afsløre sådanne aktiviteter.

4. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder gennem det fælles udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, retningslinjer med det formål at sikre, at konsekvens, langsigtede overvejelser og fælles standarder for vurderingsmetoder indarbejdes i stresstestningen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici. De kompetente myndigheders stresstest af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici bør begynde med klimarelaterede faktorer. EBA, EIOPA og ESMA undersøger gennem det fælles udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, hvordan sociale og ledelsesmæssige risici kan integreres i stresstest."

26) Artikel 104 ændres således:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"Med henblik på dette direktivs artikel 97, artikel 98, stk. 4, 5 og 9, artikel 101, stk. 4, og artikel 102 samt anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 har de kompetente myndigheder mindst beføjelse til:"

ii) Følgende tilføjes som litra m):

"m) at pålægge institutter at reducere de risici, der opstår som følge af manglende overensstemmelse mellem institutterne og Unionens relevante politikmål og mere overordnede omstillingstendenser i retning af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer på kort, mellemlang og lang sigt, herunder gennem justeringer af deres forretningsmodeller, ledelsesstrategier og risikostyring."

b) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. EBA udsteder, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer med henblik på at præcisere, hvordan de kompetente myndigheder kan fastslå, at institutts kreditværdijusteringsrisici, jf. artikel 381 i forordning (EU) nr. 575/2013, indebærer for stor risiko for disse institutts soliditet."

27) Artikel 104a ændres således:

- a) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"Når et yderligere kapitalgrundlag kræves for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkeligt dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, fastsætter de kompetente myndigheder det krævede niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. nærværende artikels stk. 1, litra a), som forskellen mellem den kapital, der anses for passende i henhold til nærværende artikels stk. 2, bortset fra femte afsnit, og de relevante kapitalgrundlagskrav i tredje og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013."

- b) Følgende tilføjes som stk. 6 og 7:

"6. Hvis et institut bliver bundet af den nedre grænse for output (outputgulvet), gælder følgende:

- a) Den nominelle værdi af yderligere kapitalgrundlag, som instituttets kompetente myndighed stiller krav om i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing, må ikke stige, som følge af at instituttet bliver bundet af outputgulvet.
- b) Instituttets kompetente myndighed tager hurtigst muligt, og senest på slutdatoen for den næste kontrol- og vurderingsproces, det yderligere kapitalgrundlag, som den har stillet krav til instituttet om i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), op til fornyet overvejelse og fjerner alle elementer heri, som ville indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at instituttet er bundet af outputgulvet.

Ved anvendelsen af denne artikel samt artikel 131 og 133 i dette direktiv anses et institut for at være bundet af outputgulvet, når instituttets samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 overstiger dets samlede risikoeksponering uden nedre grænse beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 92, stk. 4.

7. For så vidt angår anvendelsen af stk. 2 må den kompetente myndighed for et institut, så længe dette er bundet af outputgulvet, ikke pålægge krav om yderligere kapitalgrundlag, som ville indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at instituttet er bundet af outputgulvet."

- 28) Artikel 106, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne bemyndiger de kompetente myndigheder til at kræve, at institutterne:

- a) offentliggør de oplysninger, der er nævnt i ottende del i forordning (EU) nr. 575/2013, mere end én gang om året, og til at fastsætte frister for institutters, herunder store institutters, fremlæggelse af oplysninger for EBA med henblik på offentliggørelse på et centralt EBA-websted
- b) benytter bestemte andre medier og steder end EBA's websted til centraliseret fremlæggelse af oplysninger eller institutters årsregnskaber."

- 29) Artikel 121 affattes således:

"Uden at det berører gældende bestemmelser for finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber godkendt i henhold til artikel 21a, stk. 1, stiller medlemsstaterne krav om, at medlemmerne af ledelsesorganet i finansielle

holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og besidde tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, til at kunne varetage deres opgaver, idet der tages hensyn til finansielle holdingselskabers og blandede finansielle holdingselskabers særlige rolle."

- 30) I afsnit VII, kapitel 3, indsættes som afdeling 0:

"AFDELING 0

ANVENDELSE AF DETTE KAPITEL PÅ INVESTERINGSSKABSKONCERNER

Artikel 110a

Anvendelsesområde i forhold til investeringsselskabskoncerner

Dette kapitel finder anvendelse på investeringsselskabskoncerner som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033*, hvis mindst ét investeringsselskab i den pågældende koncern er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) 2019/2033*¹⁴.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på investeringsselskabskoncerner, hvor intet investeringsselskab i den pågældende koncern er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) 2019/2033.

*¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1)."

- 31) Artikel 131 ændres således:

- a) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis et O-SII bliver bundet af outputgulvet, reviderer dets kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, kravet til instituttets O-SII-buffer for at sikre, at kalibreringen fortsat er passende."

- b) Stk. 5a, andet afsnit, affattes således:

"ESRB forelægger senest seks uger efter modtagelsen af den i nærværende artikels stk. 7 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt O-SII-bufferen anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om bufferen i henhold til artikel 16a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010."

- c) Stk. 15, første afsnit, affattes således:

"Såfremt summen af den systemiske buffersats som beregnet med henblik på artikel 133, stk. 10, 11 eller 12, og den O-SII-buffersats eller G-SII-buffersats, der finder anvendelse på samme institut, er mere end 5 %, finder proceduren i nærværende artikels stk. 5a anvendelse. For så vidt angår anvendelsen af dette stykke finder proceduren i nærværende artikels stk. 5a ikke anvendelse, hvis beslutningen om at fastsætte en systemisk buffer, en O-SII-buffer eller en G-

SII-buffer resulterer i en mindskelse eller ikke indebærer nogen ændring i forhold til nogen af de tidligere fastsatte satser."

32) Artikel 133 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Den enkelte medlemsstat sikrer, at det er muligt at fastsætte en systemisk buffer af egentlig kernekapital for den finansielle sektor eller én eller flere undergrupper af denne sektor for alle eksponeringer eller en undergruppe af eksponeringer, jf. denne artikels stk. 5, for at forebygge og afbøde makroprudentielle eller systemiske risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 eller nærværende direktivs artikel 130 og 131, dvs. en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der ville kunne få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat."

b) Som stk. 2a indsættes:

"2a. Hvis et institut er bundet af outputgulvet, gælder følgende:

a) Størrelsen af den egentlige kernekapital, som instituttet skal have i henhold til første afsnit, begrænses til følgende beløb:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

hvor:

E_T = et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 (uden nedre grænse)

E_i = et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb for undergruppen af eksponeringer i , beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 (uden nedre grænse).

$r_T, r_i = r_T$ og r_i , jf. første afsnit.

b) Instituttets kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, gennemgår hurtigst muligt kalibreringen af den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser, alt efter hvad der er relevant, med henblik på at sikre, at de fortsat er passende og ikke indebærer dobbelttælling af risici, der allerede er dækket, ved at instituttet er bundet af outputgulvet.

Beregningen i litra a) finder anvendelse, indtil den udpegede myndighed har afsluttet den i litra b) omhandlede gennemgang og har offentliggjort en ny beslutning om kalibreringen af den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser efter proceduren i denne artikel. Fra dette tidspunkt finder loftet i litra a) ikke længere anvendelse."

c) Stk. 8, litra c), affattes således:

"c) Den systemiske buffer må ikke anvendes til at imødegå noget af følgende:

i) risici, der er omfattet af artikel 130 og 131

- ii) risici, der er dækket fuldt ud af beregningen i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013".
- d) I stk. 9 tilføjes som litra g):
 - "g) hvordan beregningen i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 påvirker kalibreringen af den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser, alt efter hvad der er relevant, som den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, har til hensigt at pålægge."
- e) Stk. 11 og 12 affattes således:

"11. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for en eller flere grupper eller undergrupper af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, og som er omfattet af én eller flere systemiske buffere, fører til en kombineret systemisk buffersats på et niveau over 3 % og op til 5 % for nogen af disse eksponeringer, anmoder den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed i den medlemsstat, der fastsætter den pågældende buffer, i den underretning, der fremsendes i henhold til stk. 9, om udtalelser fra Kommissionen og ESRB.

ESRB forelægger senest en måned efter modtagelsen af den i artikel 9 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffersats anses for at være passende. Kommissionen afgiver senest to måneder efter modtagelsen af underretningen, under hensyntagen til vurderingen fra ESRB, udtalelse om, hvorvidt den vurderer, at den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser ikke fører til uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion.

Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, i den medlemsstat, der fastsætter den pågældende systemiske buffer, udtalelsen eller redegør for grundene til, at den ikke gør det.

Hvis ét eller flere institutter, som én eller flere systemiske buffersatser finder anvendelse på, er et datterselskab, hvis moderselskab er etableret i en anden medlemsstat, tager ESRB og Kommissionen i deres udtalelser også stilling til, om den systemiske buffersats eller de systemiske buffersats bør anvendes på de pågældende institutter.

Hvis myndighederne for datterselskabet og for moderselskabet er uenige om den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser, der finder anvendelse på det pågældende institut, og i tilfælde af en negativ udtalelse fra både Kommissionen og ESRB, kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, henvise sagen til EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Beslutningen om at fastsætte en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for de pågældende eksponeringer stilles i bero, indtil EBA har truffet afgørelse.

Med henblik på dette stykke medregnes anerkendelsen af en systemisk buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134, ikke i de i dette stykkes første afsnit omhandlede tærskler.

12. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for én eller flere grupper eller undergrupper af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, og som er omfattet af en eller flere systemiske buffere, fører til en kombineret systemisk buffersats på over 5 % for nogen af disse eksponeringer, indhenter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, tilladelse fra Kommissionen, før den indfører en systemisk buffer.

ESRB forelægger senest seks uger efter modtagelsen af den i denne artikels stk. 9 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffer anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om den systemiske buffer i henhold til artikel 16a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 inden for seks uger efter modtagelsen af underretningen.

Kommissionen vedtager senest tre måneder efter modtagelsen af underretningen som omhandlet i stk. 9, under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis den er overbevist om, at den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser ikke fører til uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, en retsakt, der bemyndiger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, til at vedtage den foreslåede foranstaltning.

Med henblik på dette stykke medregnes anerkendelsen af en systemisk buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134, ikke i den i dette stykkes første afsnit omhandlede tærskel."

33) Artikel 142 ændres således:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) en plan og tidsramme for forhøjelse af kapitalgrundlaget med det formål at opfylde det kombinerede bufferkrav eller i påkommende tilfælde gearingsgradbufferkravet fuldt ud".

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Den kompetente myndighed vurderer kapitalbevaringsplanen og godkender kun planen, hvis den mener, at det med planen, hvis den gennemføres, med rimelighed kan forventes, at der kan bevares eller rejses tilstrækkelig kapital til at sætte instituttet i stand til at opfylde det kombinerede bufferkrav eller i påkommende tilfælde gearingsgradbufferkravet inden for en frist, som den kompetente myndighed anser for passende."

c) Stk. 4, litra b), affattes således:

"b) udøver sine beføjelser i henhold til artikel 102 og indfører strengere restriktioner for udlodninger end dem, der foreskrives ved artikel 141 og 141b, alt efter hvad der er relevant."

34) I artikel 161 udgår stk. 3.

Artikel 2

Ændring af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU^{*15} foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 27 tilføjes som stk. 6, 7 og 8:

"6. Når nye medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse udpeges i henhold til nærværende artikel og artikel 28, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder først foretager vurderingen af medlemmerne af ledelsesorganet, jf. artikel 91b, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, og af personer med nøglefunktioner, jf. nævnte direktivs artikel 91d, stk. 1, efter at de har tiltrådt deres hverv.

Artikel 91a, stk. 2, og artikel 91c, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU finder ikke anvendelse på udnævnelse af nye medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse som omhandlet i første afsnit.

7. De kompetente myndigheder sikrer, at de foretager de i stk. 6 omhandlede vurderinger hurtigst muligt. De afslutter vurderingerne senest 20 arbejdsdage efter den dato, hvor de modtager meddelelsen om udnævnelsen.

8. De kompetente myndigheder underretter hurtigst muligt afviklingsmyndigheden om resultatet af de i stk. 6 omhandlede vurderinger."

- 2) I artikel 34 tilføjes som stk. 7, 8 og 9:

"7. Når nye medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse udpeges i henhold til nærværende artikel og artikel 63, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder først foretager vurderingen af medlemmerne af ledelsesorganet, jf. artikel 91b, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, og af personer med nøglefunktioner, jf. nævnte direktivs artikel 91d, stk. 1, efter at de har tiltrådt deres hverv.

Artikel 91a, stk. 2, og artikel 91c, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU finder ikke anvendelse på udnævnelse af nye medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse som omhandlet i første afsnit.

Første og andet afsnit finder også anvendelse på vurderingen af medlemmerne af ledelsesorganet i broinstituttet, som udpeges i henhold til artikel 41, umiddelbart efter iværksættelsen af en afviklingshandling.

8. De kompetente myndigheder sikrer, at de foretager de i stk. 7 omhandlede vurderinger hurtigst muligt. De afslutter vurderingerne senest 20 arbejdsdage efter den dato, hvor de modtager meddelelsen om udnævnelsen.

9. De kompetente myndigheder underretter hurtigst muligt afviklingsmyndigheden om resultatet af de i stk. 7 omhandlede vurderinger."

^{*15} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 1 dag efter datoen for dette ændringsdirektivs gennemførelse].

De love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme ændringerne i artikel 1, nr. 8), om tilsyn med tredjelandafilialer, finder dog anvendelse fra den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter den dato, hvorfra dette ændringsdirektiv finder anvendelse].

Uanset foregående afsnit anvender medlemsstaterne bestemmelserne om indberetning af oplysninger vedrørende tredjelandafilialer i afsnit VI, kapitel 1, afdeling II, underafdeling 4, i direktiv 2013/36/EU, som indsat ved nærværende direktiv, fra den anvendelsesdato, der er fastsat i nærværende artikels andet afsnit.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand